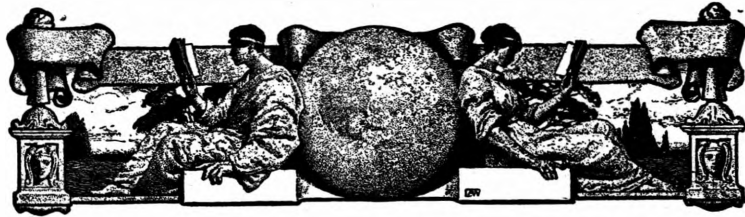

ΤΟΜΟΣ Β'—ΤΕΥΧΟΣ 17
'Αθήναι, Μάρτιος 1909.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

◀ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ▶

'Η Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ὡς Γνωκτῆμων

'Η ἀλήθεια περὶ τοῦ Δόρδου Βύρωνος

Διαπρεπῆς 'Ελληνίδες κατὰ ἸΘ' αἰῶνα ('Ελισάβετ Μουτζᾶν).

'Ο νέος Αἰάκωνος ἢ ἡ Χριστιανικὴ 'Ελλάς ('Ρδὴ Casimir Delavigne)

Τὸ τεγοῦδι τοῦ Πουλιού

Αἱ γνῶμαι τοῦ Λῶ περὶ 'Ελλήνων

Ταμειντήρια γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν χωρικῶν

'Η 'Αστυνομία μας (Τὰ θέματα τοῦ καθηκόντος)

'Οχυρωματικὴ ἐκστρατεία εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατὸν

'Η 'Αγροφυλακὴ

Αἰγυπτιακὰ γράμματα

Τράπεζα 'Αθηνῶν ('Απολογισμὸς τοῦ ἔτους 1908)

Βασιλεὺς ἔνευ Θρόνου (Montegut—τὸ μνησιόρημά μας)

Ο ΚΟΣΜΟΣ: Τὸ βιβλίον τοῦ Χάουπμαν. — Μία παράλειψις. — Οἱ 'Ελληνες βουλευταὶ τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς. — Στρατιωτικοὶ κήποι. — 'Η ὀρνιθοὺπολις. — 'Η δημοσιογραφία ἐν Ρουμανίᾳ. — Τὸ λαχεῖον τοῦ Στόλου. — Τὸ ἔργον τῆς Σηροτροφικῆς 'Εταιρίας. — 'Ο κ. Χωματιανός. — Τὸ «Τραγοῦδι τοῦ Πουλιού». — 'Η Χωροφυλακὴ. — 'Η Τράπεζα 'Αθηνῶν κατὰ τὰ ἔτη 1907 καὶ 1908. — Στρατῶν τῶν Κεντρικῶν 'Ενωματιῶν. — 'Εθνικὴ ἐνότης. — Τὸ βαμβακόδενδρον.

* Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ Μηνός (Φεβρουάριος)

* Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τοῦ μηνός.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Δηλώσεις.

'Αλεξ. Καμπᾶ
Μιλτ. Ι. Δασκαλάκη
Σπ. Δε-Βιάζη

'Ιωαν. Γ. Φραγκιά
Δος Μ. Β. Κ.
Εὐγενίας Ζωγράφου
Δημοσθ. Λαπουσιάδου
Κ.
ΚΑΒΑΝΣ
Γ. Σπανίδου
ΕΛΛΗΝΟΣ
Ζαφ. Κ. Μάτσα
Μίτσιας Περωπῆ

Εὐγ. Ζ.
Ζ.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜ. 1.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΣΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8.—

Διεύθυνσις : ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83=ΑΘΗΝΑΣ

Ἀνταποκριτὴς καθ' ἑλὴν τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ
Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔναντι Ἀθερωφείου Γυμνασίου.

Πᾶν χειρόγραφον, δημοσιευόμενον ἢ μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται.
Πᾶν σύγγραμμα, ἀποστέλλομενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως»
ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

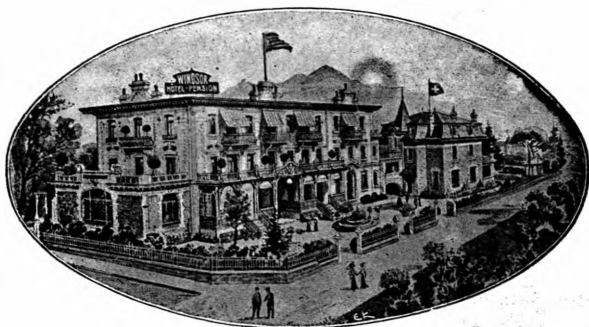

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις διὰ αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγγραφομένων νέων συνδρομητῶν μας λογιζοῦνται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

Ἀντιπρόσωπος καθ' ἑλὴν τὴν Ρωσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. (*Ὀδησός.—Rue Pouschkine, No 66).

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΔΗΜΗΤΡ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

HOTEL WINDSOR

LAUSANNE—SUISSE

1er Ordre — Maison de famille.

Installation moderne.

GRAND PARC ο n d r a g é

P R I X M O D E R E S

Situé entre Ouchy et Lausanne

Famille MARTIN

et P. BARRIERE

Propriétaires

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Διαθέσιμα: Μ. ἐν τῷ Τ. Φρ. 3,448,938.46	Κεφάλαιον Μετοχικόν. Φρ. 15,000,000.—
Παρά ταῖς ἐν τῷ Ἐ- ξωτερικῷ Τραπεζαίᾳ » 4,452,729.82 Φρ. 7,901,668.28	Κεφάλαιον Ἀποθεματικόν » 198,618.65
Χαρτοφυλάκιον: Συναλλάγμα ἐπὶ τοῦ Ἐ- ξωτερικοῦ. Φρ. 414,168.96	Κεφάλαιον Ἑκτακτῶν Ἀποθεματικῶν. » 200,000.—
Προξοφλήσεις. » 8,899,188.69 » 9,313,357.65	Τρεχοῦμενοι Λογαριασμοὶ » 12,200,854.08
Τρεχοῦμενοι Λογαριασμοὶ Χρεωστικοὶ » 15,396,384.64	Τρεχνοὶ Λόγμοι εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. » 11,124,222.53
Δάνεια: Ἐπὶ Χρεωγράφ. Φρ. 15,895,820.87	Καταθέσεις ἐν ὄψει. . . Φρ. 6,401,151.28
» Γραμματίων » 2,579,024.45	Καταθ. ἐπὶ προθεσμία. » 6,971,252.09
» Ἐμπορευμάτων » 3,993,176.81 » 22,468,022.13	Ταμειυτήριον. » 2,030,735.46 » 15,403,138.83
Συμμετοχαὶ (εἰς Τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις). » 382,077.90	Λογαριασμοὶ Τρίτων » 2,275,906.77
Χρεώγραφα. » 1,083,043.78	Ἐπιταγαὶ Τρίτων. » 239,540.50
Τοκομερίδια. » 15,500.92	Γραμμάτια Εἰσπραχθέντα. » 115,978.75
Καταστήματα Τραπεζῆς » 725,919.30	Λογαρ. προσωρινῶν καὶ διαφορῶν » 649,978.84
Ἐπιπλα καὶ Ἐγκαταστάσεις. » 321,947.86	Μέρισμα παρελθουσῶν χρήσεων » 15,549.—
Λογαρ. προσωρ. καὶ Διαφορῶν. » 614,363.18	Μέρισμα Β' ἔξαμ. 1908. » 660,000.—
	Κέρδη καὶ Ζημίαι. Ὑπόλ. εἰς Νέον. » 138,495.69
	Φρ. 58,222,283.64
	Φρ. 58,222,283.64

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΚΡΕΔΙΣ	ΠΙΣΤΟΙΣ
Γενικὰ ἔξοδα Φρ. 928,468.03	Ὑπόλοιπον Κερδῶν τοῦ ἔτους 1907. Φρ. 44,536.33
Ἐξοδα διαχειρίσεως. » 97,005.37	Κέρδη διάφορα τοῦ ἔτους 1908. » 2,996,128.76
Ἀπόδοσις ἐπὶ λησίων ἐκπλῶν καὶ ἐγχ. » 22,898.20	
Ἀπόδοσις τῶν ζημιῶν. » 414,864.04	
Ἀποθεματικὸν Προνοίας. » 189,105.32	
Ὑπόλοιπον κερδῶν πρὸς διανομὴν. » 1,388,324.13	
Φρ. 3,040,665.09	Φρ. 3,040,665.09

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΦΡΑΓΚ. 1,388,324.13

Κράτησις 5 ο)α δι' ἀποθεματικῶν (συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ Καταστατικοῦ) ἐπὶ φράγκων 1,343,787.80	Φρ. 67,189
Προσωρινὸν μέρισμα 5 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν Α' ἑξαμηνίαν 1908 ἤτοι Φρ. 2 50 ἑφ' ἐκάστης μετοχῆς, καταβληθὲν τοῖς μετόχοις.	» 300,000.—
Μέρισμα 4 ο)ο ἐτησ. ἐπὶ τοῦ μετοχ. κεφαλ. διὰ τὴν Β' ἑξαμηνίαν 1908, ἤτοι Φρ. 2.50 ἑφ' ἐκάστης μετοχ.	» 300,000.—
Ποσ. στὰ Διοικητικῶν Συμβουλίου 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐκ Φρ. 676,598.40.	» 101,489.75
Μέρισμα πρόσθετον πρὸς Φρ. 3.— κατὰ μετοχὴν.	» 360,000.—
Φόρος Δημοσίου 5 ο) ἐπὶ Φρ. 1,031,149.29.	» 51,557.46
Χαρτῶσιμον 2 ο)ο » » 979,591.83	» 19,591.83
Ἑκτακτὸν ἀποθεματικόν.	» 50,000.—
Ὑπόλοιπον εἰς νέον.	» 138,495.69
	Φρ. 1,388,324.13

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18]3 Δεκεμβρίου 1908,

Ὁ Σύμβουλος Γενικὸς Διευθυντῆς
ΜΑΝΟΥΗΛ Π. ΚΑΜΑΡΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Γ. Ν. ΦΑΕΓΓΑΣ

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ὑπολοίπου μερίσματος τοῦ ἔτους 1908 ἐκ φρ. 10. 5.50 ἑφ' ἐκάστης μετοχῆς ἀρχεῖται 3 ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων ἐγκρισθῆναι τοῦ παρόντος Ἴσολογισμοῦ, προσηκόντως διὰ τὴν 9]22 Μαρτίου 1909, ἔναντι προσαγωγῆς τῆς μερισματοποδείξεως Β' ἑξαμηνίας 1908.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : 'Εν Λονδίνω (22 Fenchurch street . 'Αλεξάνδρεια, Καίρω, Χαρτούμ (Σουδάν), Κωνσταντινουπόλει, (Γαλατά και Σταμπούλ), Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Πειραιή, Πάτραις, Βόλω, Σύρω, Καλάμεις, Χανίους, 'Ηρακλείω, Ρεθύμνη (Κρήτης).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον και Τράπεζαι.....	Δρ. 7,621,225.53
Διαθέσιμα παρά ταις εν Ευρώπη Τρ. εις χρ.....	» 3,706,746.06
Συναλλάγματα εν Χαρτοφυλακίω και χρυσός.....	» 2,810,919.62
Προεξοφλήσεις.....	» 13,582,614.20
Τρέχοντες Λογαριασμοί.....	» 55,137,241.54
ἐπί ἐνεχύρω χρεωγράφων.....	» 26,441,032.71
ἐπί ἔμπορ. και ἄλλων ἐγγυήσεων.....	» 9,470,043.10
ἐπί ὑποθήκη ἀκινήτων.....	» 2,866,910.68
Δάνεια ἐπί ἐνεχύρω χρεωγράφων.....	» 16,164,386.28
Προσωρινοὶ λ)σμοί ('Υποκαταστήματα και 'Ανταποκριταί)	» 12,568,117.88
Χρεώγραφα και τοκομερίδια.....	» 8,764,317.75
'Ομολογία 'Εθνικῶν Δανείων και Δάνεια εις Δήμους, Λιμένας και λοιπὰ Νομικὰ πρόσωπα.....	» 480,000.—
Χρεώγραφα Ταμ. Συντάξ. και ἀσφαλείας ζωῆς ὑπαλλήλων	» 3,350,953.65
Κτήματα Τραπεζῆς.....	» 671,196.76
'Εγκαταστάσεις και ἐπιπλαΚεντρ. και 'Υποκαταστημάτων.	Δρ. 163,635,705.76

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον 'Εταιρικόν.....	Δρ. 40,000,000.—
'Αποθεματικόν τακτικόν.....	» 9,095,000.—
'Ομολογία φρ. χρ. 2 1/2 εκατ. ἐξοφλητέα τῇ 1η 'Ιουλίου 1924.....	» 2,500,000.—
Καταθέσεις εις χρυσόν και δραχμάς Δρ. 69,168,082,40)	» 76,499,225.30
Ταμειντήριον.....	» 7,331,142.90
Ταμείον συντάξεων ὑπαλλήλων.....	» 480,000.—
'Εξωτερικοὶ λογαριασμοὶ εις χρυσόν.....	» 31,113,952.91
'Επιταγαὶ πληρωτέαι.....	» 1,435,967.90
Γραμμάτια εἰσπραχθέντα και μήπω ἐκκαθαρισθέντα....	» 453,882.65
Μερίσματα πληρωτέα.....	» 2,057,677.—
	Δρ. 163,635,705.76

'Ο Γενικός Διευθυντής
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

'Ο Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΜΗΝ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
'Εδρα ἐν 'Αθήναις—Πλατεία Συντάγματος

Μετοχ. Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000 1/2 καταβεβλημένον
'Ασφαλισμένα Κεφάλαια μέχρι σήμερον Δρ. 16,000,000

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Γεώργιος 'Αβέρωφ, Πρόεδρος, 'Ιω. Καλαμάρης,
'Αντιπρόεδρος, 'Αγ. Σλήμαν, 'Αρ. Θεοδωρίδης, 'Αθ.
Τυπάλδος Μπασιάς, Π. Σάρογλος, Ν. Μοσχολάκης,
Ν. Κοττός.

Γεν. Διευθυντής: ΑΘ. Η. ΦΙΛΩΝ

Μεταξύ τῶν Μετόχων τῆς 'Εταιρείας καταλέγονται.
'Η 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος, ἡ Τράπεζα
'Αθηνῶν, ἡ Τράπεζα τῆς 'Ανατολῆς, ἡ Λαϊκὴ Τρά-
πεζα, Κ. 'Ηλιάσκου [Κωνσταντινουπόλεως].

Διενεργοῦνται ἀσφάλεια Ζωῆς παντὸς εἶδους, ἀ-
σφάλεια Προικοδοτήσεως, ἀσφάλεια Μικταί, Λαϊκαὶ
ἀσφάλεια κλπ.

Πρακτορεῖα εις τὰς κυριώτερας πόλεις 'Ελλάδος,
Τουρκίας και Αἰγύπτου.

Πληροφορίαι και ἐντυπα παντὶ τῷ αἰτούντι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

'Αντίτιμον Μεταλλείου. Μόνιμοι 'Εγκαταστάσεις	
'Εξόδα Α' ἐγκαταστάσ. 'Ατμόκλιον	
'Εξόδα.....	Δρ. 4,807,151.10
'Εγκαταστ. ἐξοφλήσεως. Προπαρασκευαστικ. ἐργασία.....	» 240,200.—
Μεταλλεῖον Βλαχοπούλου: 'Αγορὰ μεριδίων κτλ.....	» 301,938.45
Μεταλ' εἰς Γαρθίου και Δασκαλιού.....	» 73,243.95
'Επιχειρήσεις Τουρκίας.....	» 21,723.—
Χρεώσαι διάφοροι 'Εκκρεμαῖς Δ)τμοὶ και Προκαταβολοὶ εις ἰδιοκτητὰς μεταλλείου.....	» 105,649.95
Γλικά και ἐργαλεῖα. 'Εν ἀποθήκῃ Λαρόμης.....	» 97,832.40
'Επιπλα και σκεῦη.....	» 17,478.30
Διαθ. μετρ. ἐν τῷ Ταμείῳ 'Αθηνῶν.....	Δρ. 5,209.50
Διαθ. μετρ. ἐν τῷ Ταμείῳ Λαρόμης.....	» 8,077.55
Χρηματογράφα παρά τῇ Τρ. 'Αθηνῶν.....	Δρ. 451,000.—
Μετάλλευμα ἐν 'Αποθήκῃ.....	» 605,262.60
	Δρ. 6,734,766.80

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικόν.....	Δρ. 5,000,000.—
» 'Αποθεματικόν.....	» 38,288.15
'Εκτακτον ἀποθεματικόν Προνοίας.....	» 200,000.—
Πιστωταὶ.....	» 1,292,769.63
Γρ)τια πληρωτέα.....	» 5,765.10
'Αγοραστὰ Μεταλλεύματος.....	» 171,438.40
Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων.....	» 10,462.—
'Υπόλοιπον εις νέον.....	» 16,043.52

Δρ. 6,734,766.80

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΔΟΥΝΑΙ

Μισθώματα Μεταλλ. Βλαχοπούλου.....	Δρ. 13,903.40
Μελέται ἐργων.....	» 4,390.10
'Υπόλοιπον εις νέον.....	Δρ. 16,043.52
	Δρ. 34,337.02

ΔΑΒΕΙΝ

'Υπόλοιπον παρ. ἔτους... Δρ. 10,408.05	
Διάφ κέρδη μετὰ τὴν ἀφαιρέσειν ἐξόδων διαχειρίσεως, μισθοδοσιῶν κτλ..	» 23,928.97
	Δρ. 34,337.02

'Εν 'Αθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1909

'Ο Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Ν. Θ. ΒΛΑΓΚΑΛΗΣ

'Ο Λογιστής
Ν. Γ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

(Δημοσίευσίς γενομένη ἄνευ ἐγγράφου ἐντολῆς τῆς Διευθύνσεως δὲν θέλει ἀναγνωρισθῆ)

Πρὸς τοὺς κ. κ. ὑδρολόπτας
τῆς πόλεως 'Αθηνῶν.

Εἰδοποιῶνται οἱ κ. κ. ὑδρολόπται ὅπως προσέλθωσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ Ταμείῳ και πληρώσωσι τὸ καθυστερούμενον ἀντίτιμον τοῦ ποσίου ὕδατος τοῦ λήξαντος ἔτους 1908 διότι ἡ ἀρμολία ὑπηρεσία θὰ ἀναγκασθῆ νὰ ἀποκόψῃ τὴν διοχέτευσιν αὐτοῦ ἄνευ ἑτέρας εἰδοποιήσεως.

('Εκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος).

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι κατετίθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 1ης προσεχοῦς 'Απολείου τῶν ἐξῆς ἐθνικῶν δανείων :

α') 1889 4 ο)ο (Παγίου) φρ. χρ. 5.60
β') 1893 5 ο)ο (Fundig) » » 4.50

('Εκ τοῦ Γραφείου)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κατά τὴν 31 Ἰανουαρίου 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	31 Ἰανουαρίου 1909	31 Δεκεμβρίου 1908
Ταμείον		
Εἰς μεταλλικόν..... Δρ.	3,035,690 52	2,979,293 08
» τραπεζ. γραμμ. Ἰονικῆς Τραπεζῆς.....	317,490 —	391,075 —
» κεραματικά γραμμ. δίδραχμα καὶ μονόδραγμα.....	4,328,865 —	1,334,492 —
» Ἐξωτερ. ἴσμοι. Ἐντίτιμ. μεταλ. Τρ. εἰς τὸ ἔσωτερικόν.....	42,798,118 88	41,744,136 73
» Προϊόν ἐκδοθέντος Ἐθνικ. δαν. εἰς χρ.....	925,234 08	977,657 08
Δάν. πρὸς τὴν Ἐλλ. Κυβ. ἐπ' ἀναγ. κυκλ. τραπεζ. γραμμ.....	61,778,575 42	61,778,575 42
» διδράχμων καὶ μονοδράχμων.....	10,500,000 —	10,500,000 —
» εἰς χρ. Δρ. 25,679,282.50		
» τρ. γρ. » 33,607,100.—		
» Ὁμολ. Ἐθνικ. δανείων.....	59,286,382 50	59,267,043 —
» Ἔντοκα γραμματῖα Ἐλλ. Δημοσίου εἰς τραπεζ. γραμματῖα		
Προεξοφλήσεις.....	5,150,103 82	5,363,103 82
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων.....	24,684,396 82	24,133,098 73
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ ἴσμοι ἐπ' ἐνεχύρω χρηματογράφων	2,977,738 64	2,822,902 84
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω ἐμπορευμάτων.....	21,642,449 63	23,176,588 57
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ ἴσμοι ἐπὶ ὑπόθηκῃ.....	9,868,969 65	10,967,832 76
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικά πρόσωπα....	69,208,063 61	69,384,628 68
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας.....	44,890,372 51	45,926,165 16
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας.....	12,180,504 10	11,621,948 67
Μετοχαὶ εἰς ἔγχωριους ἐταιρίας.....	4,974,855 66	5,150,927 41
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης.....	7,413,138 20	7,371,138 20
Ὁμολ. λαχ. δαν. Ἐθν. Τρ. Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο (εἰς τρ. γρ.)	1,250,000 —	1,250,000 —
Τοκομερίδια ἐν γένει.....	811,800 —	796,600 —
Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήμ. ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	43,848 37	1,071,308 87
Ἀπαιτήσεις ἐπιβαλεῖς.....	8,894,434 94	8,913,203 12
Ἐξ. ἐγκαταστ. (ἰδίως διαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμμ.)	3,039,733 55	2,960,762 93
Διάφοροι λογαριασμοὶ.....	1,491,910 99	1,487,456 34
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἔσωτερικῷ.....	2,008,365 30	1,727,804 04
Ἀξιόμας ἔξαγορ. συμμ. Κυβερ. εἰς κέρδη ἐκ τραπεζ. γραμμ.	3,559,859 88	2,603,806 23
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζ. Ἡπειροθεσσαλίας....	1,146,880 —	1,146,880 —
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφ. δανείου εἰς τραπεζ. γραμματῖα	640,000 —	640,000 —
Διάφορα.....	100,000 —	100,000 —
Δρ.	406,559,177 70	408,335,218 99
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Μετοχικὸν κεφάλαιον.....	20,000,000 —	20,000,000 —
Ἀποθεματικά κεφάλαια.....	13,500,000 —	13,500,000 —
Τραπεζ. γραμμ. ἐν κυκλοφορίᾳ :		
I διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως Δρ. 61,778,572.42		
II » » Τραπεζῆς » 54,826,964.35	116,605,536 77	118,501,773 87
Κεραματ. γραμμ. δίδραχ. καὶ μονόδραγμα.....	10,500,000 —	10,500,000 —
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν.....	8,647,500 43	8,762,341 61
Καταθέσεις ἀνευ τόκου.....	16,790,734 35	16,945,953 46
Ἐπιταγαὶ πληρωταί.....	804,465 30	1,399,094 26
Μερίσματα πληρωτέα.....	666,620 —	2,208,270 —
Διεθνῆς Οἶκ. ἐπιτρ. ἴσμοις κατ. ἐκ δε-		
μοσιῶν ὑπεγγ. προσόδων..... εἰς χρυσ. Δρ. 1,225,736.44		
» τρ. γρ. » 5,310,807.45	6,536,543 89	2,946,683 13
Υπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν.....	256,273 30	580,809 40
Υπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικά γραμματῖα.....	601,913 47	2,275,484 32
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν.....	48,285 59	259,643 15
Καταθέσεις Δημοσ. ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμματῖα.....	21,888 18	21,888 18
Ἔντοκ. κατ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασχ. τοῦ Σ.Π.Δ.Σ.	925,234 08	977,657 08
τρ. γρ/τια	100,603 31	403,657 31
Καταθέσεις ἔντοκοι.....	128,042,935 20	128,511,840 92
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς 3 ο/ο εἰς χρυσόν.....	41,180,040 —	41,180,040 —
2 1/2 ο/ο εἰς τρ. γραμμ.	20,371,100 —	20,371,100 —
» 2 1/2 ο/ο εἰς τρ. γραμμ.	2,232,204 —	2,546,574 —
Υπηρεσία λαχειοφόρ. δανείου Τραπεζῆς 3 ο/ο εἰς χρυσόν.	669,472 50	837,987 50
» 2 1/2 ο/ο εἰς τρ. γραμμ.	12,472,209 59	12,151,432 18
Καταθέσεις ταμιευτηρίου.....	5,582,617 74	3,752,988 62
Διάφορα.....	406,559,177 70	408,335,218 99

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 1909

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1909

ΤΕΥΧΟΣ 17

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΩΣ ΓΑΙΟΚΤΗΜΩΝ

Γνωστὸν τυγχάνει, εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν», τὸ ζῶρον αὐτῆς ἐνδιαφέρον εἰς διὰ ἀφορὰ τὴν Γεωργικὴν πρόοδον τοῦ τόπου. Ἡ Σημαία της καὶ τὸ ἔνδρον της εἶνε ἡ Γεωργικὴ Ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν ἀσπῆκεν εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς καὶ βελτιώσεως τῶν ὄρων ὡς οὓς διέπεται σήμερον ἡ Γεωργία. Ἀπ' εὐθείας δὲ ἢ διὰ τῶν πολυτίμων αὐτῆς συνεργατῶν δὲν ἐδίστασε, μεθ' ὅλας τὰς δυσαρσεκείας τὰς ὁποίας θὰ ἐξηγήρειν ἡ πορεία της, νὰ ἐξελέγη ὀρμειῶς ὄλους ἐκείνους ὀφειλοὺς ὥφειλον νὰ τὴν ζωογονήσωσι καὶ τὴν ἀφῆκαν μαραινόμενῃ, ὅπως ἀσμένως ἐσπευσε νὰ ἀναγράψῃ μετ' ἐπαίνων πᾶν διάβημα τῶν ὑπὲρ αὐτῆς, ὅπως δὴποτε, ἐργαζομένων.

Μία τοιαύτη εὐκαιρία παρουσιάζεται ἤδη διὰ τῶν τελευταίων μέτρων ἅτινα ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν εἰς τὰ ἐν Μανωλάδι κτήματά του ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὁποίων πᾶν προθύμως τὴν θέσιν ταύτην ἢ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» μᾶς παρεχώρησεν. Τὰ μέτρα ταῦτα τῆς Α. Β. Υ. εἶνε ποικίλλα καταδεικνύοντα τὸ ζῶρον καὶ εὐγενὲς αὐτοῦ ἐνδιαφέρον καὶ εἰμῆθα εὐτυχεῖς διότι τὰ ἀναγράφομεν.

Καὶ πρῶτον, εἰδείχθη πατριώτατος καὶ ὑποχωρητικώτατος εἰς τὰς μετὰ τῶν διαφόρων καλλιεργητῶν τοῦ διαφορᾶς κανονίστας κατὰ τοι-

οῦτον τρόπον τὰς μετ' αὐτῶν σχέσεις τοῦ ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ μέλλον οὐδεμία δυσαρσεκία ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν. Ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων εὐμενῶν ὑπὲρ τῶν χωρικῶν ἀποφάσεών του ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπῆρξεν ἡ ἀναγνώρισις, ἐκ μέρους τῶν καλλιεργητῶν καὶ ποιμένων τῶν δήμων Βουπρασίων καὶ Δύμης, τῆς κυριότητος τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῶν διαμφισθητομένων μέχρι σήμερον κτημάτων ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἡ ἀνάληψις ὑπὸ τούτων διὰ συμβολαίων, τῆς καλλιεργείας τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων ὑπὸ ὄρους συμφέροντος καὶ ἀποδεκτοῦς γενομένου λῆαν προφρόνως ὑπ' αὐτῶν. Ἐπίσης ἐλαθε μέτρα διευκολύοντα κατὰ πολὺ τοὺς ὀφειλέτας χωρικοὺς καὶ τοὺς κατέχοντας παρανόμως γαίας ἢ φυτείας διὰ τῆς δωρεᾶς τῶν ὀφειλομένων τόκων καὶ διακανονισμοῦ τοῦ ἀρχικοῦ χρέους πληρωτέου εἰς ἑτησίας δόσεις, ἀναλόγως τοῦ παρ' ἐκάστου ὀφειλομένου ποσοῦ καὶ κατὰ τρόπον καθιστῶντα δυνατὴν τὴν ὀμαλὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τῶν, καὶ διὰ τῆς παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς δηλώσεως ὡς πρὸς τοὺς παρανόμως κατασχόντας γαίας ἢ φυτείας. Ἐπὶ πλέον δὲ ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς μέτρα ριζικώτερα, ἐξανθρωπιστικώτερα, εἰς μέτρα ἐξ ἐκείνων ἅτινα τοσοῦτον ἀλλοῦ ἀφρονούσιν ἀποδίδοντα καρποὺς διὰ τῶν ὁποίων ἐξυψοῦται καὶ βελτιοῦται ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ κατάστασις τῶν χωρικῶν, ὅσον ἀντιστρόφως σπανίζουσι ταῦτα παρ' ἡμῖν. Καὶ διότι σπανίζουσι ταῦτα καὶ διότι παντελῆς ἀνυπαρξία τοιούτων μέτρων ἐσημειώθη παρ' ἡμῖν, διὰ τοῦτο ἐπικρατοῦσι σήμερον ἡ στασιμότης, καὶ ἡ νέκρωσις καὶ διὰ τοῦτο ἀκούεται ἤδη ἀπὸ μακρᾶν μυκωμένη ἢ κραυγὴ τῆς πείνης καὶ τῆς ἀπογνώσεως καὶ σενεπῶς ἢ κραυγὴ τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς φρίκης.

Τὰ σωτήρια αὐτὰ μέτρα, διὰ τὰ ὅποια ὀφεί-
λεται εὐγνωμοσύνη καὶ εἰς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διά-
δοχον καὶ εἰς τὸν ἐκτελεστὴν τῶν ἀποφάσεων
αὐτοῦ διακεκριμένον γεωπόνον κ. Ξανθόπουλον,
θελουσιν εἶσθαι ὁ καθορισμὸς τῶν διαφορῶν
συνοικισμῶν, ἡ παροχὴ εἰς τοὺς καλλιεργητὰς
κτηνῶν, σπόρων, γεωργικῶν ἐργαλείων, καὶ ἄλλων
χρησίμων εἰδῶν ἐξυπηρετούντων τὴν ἐπιτυχῆ
καλλιέργειαν τῶν κτημάτων, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ κα-
τασκευὴ σχολείων καὶ ἐκκλησίας διὰ τοὺς περίξ
συνοικισμούς. Ταῦτα πάντα εἶνε βήμα καὶ βήμα
γενναῖον προδόν καὶ πατριωτικῆς ἀντιλήψεως,
ἀλλ' ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ μὴ τὰ θεωρήσωμεν ἐ-
παρκῆ. Θὰ ἐτολμῶμεν νὰ ὑποδείξωμεν καὶ εἰς τὸν
ὕψηλόν ιδιοκτήτην τοῦ κτήματος καὶ εἰς τὸν
καθ' ὅλα ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ ὑπὸ ἀ-
ρίστων διαθέσεων κατεχόμενον ἀντιπροσώπον του
κ. Ξανθόπουλον, καὶ ἄλλα τινα μέτρα ἅτινα θὰ
ἔφερον ταχύτερον τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν εἰς τὸ
τέρας του καὶ θὰ ἐχρησιμεύον ὡς μία πηγὴ ἐ-
ξανθρωπισμοῦ δι' ὅλην τὴν Γεωργικὴν Ἑλλάδα.

Θὰ ἠθέλωμεν νὰ ἐβλέπωμεν ἐγκαθιστάμενον ἐντὸς
τοῦ κτήματος πεπειραμένον ἐπιστήμονα γεωπόνον
διαιρητικῶς περιόδουσα καὶ καθοδηγούοντα τοὺς χω-
ρικοὺς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παντὸς ὅτι θὰ συνετέ-
λει εἰς τὴν πρόδον τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν των.
Θὰ ἠθέλωμεν τὸν γεωπόνον αὐτὸν ἐργαζόμενον συ-
στηματικῶς, μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως
πρὸς σύμπηξιν τῶν χωρικῶν, εἰς συνεταιρισμούς,
κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν Ἑλβετικῶν Γεωργικῶν
Συνδικάτων, ἅτινα μόνον ἀνύψωσαν καὶ κατέστησαν
θαλάσσῃ καὶ εὐδαίμονουσαν τὴν Γεωργίαν
καὶ Κτηνοτροφίαν τῆς Ἑλβετίας. Θὰ ἠθέλωμεν,
ὕπερ πάν ἄλλο, τὴν σύστασιν Ἀγροτικῶν Σχολείων
ἀρρένων καὶ θηλέων ἀντικαθιστῶντος τὸ Δημοσι-
κὸν Σχολεῖον τῆς σήμερον. Ἀπὸ τὸ σχολεῖον αὐτὸ
θὰ ἐζητῶμεν ὀλίγα γράμματα καὶ πολλὴν γεω-
ργικὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν. Θὰ
ἐζητῶμεν νὰ ἐμπνευσθοῦν εἰς τοὺς μικροὺς μαθητὰς
ἀγάπη πρὸς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ζῶα, πρὸς τὰ δένδρα,
πρὸς τὰ δάση, πρὸς τὰ πτηνά, ἀλλὰ θὰ ἐζητῶ-
μεν ἐπὶ πλέον καὶ ἀνάπασιν τῆς ψυχῆς αὐτῶν
ἧτις ἔχει ἀνάγκη νὰ διδασθῆ σέβασμόν πρὸς τὴν
ιδιοκτησίαν, τὰ γεννήματα, τὸ χωράφι, τὴν φου-
σικήν, τὰ δένδρα, τὰ ζῶα τοῦ γείτονος. Ἐκ τοι-
ούτων κυρίως μέτρων φρονούμεν θὰ προσέλθῃ
ἡ Γεωργικὴ ἀναγέννησις τοῦ ἔθνους καὶ ἂν
ἡ Α. Β. Υ. ἐν τῷ ἐξῆκ ὕπερ τῶν γεωργῶν
τοῦ κτήματός του ἐνδιαφέροντος, εὐαρεστηθῆ νὰ
γίνῃ ὁ εἰσηγητὴς τοιούτων ἰδεῶν θὰ προσφέρῃ
μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα ἧτις ἀπὸ
τινὲς κατέχοντας τὰς ὑψηλὰς θέσεις ἀναμένει τὸ
εὐγενὲς παράδειγμα. Τὸ συμπλήρωμα θὰ εἶνε εἰς
ἱερεὺς ἀγνός, μορφωμένους, χριστιανικῶν ἀρετῶν, τοῦ
ὁποίου ἡ ἐπιβολὴ θὰ συγκρατῆ καὶ τῶν πλέον
ἀνυποτάκτων στοιχείων τὰς ὁμάς καὶ θὰ ἐπα-

ναφέρῃ εἰς τὴν εὐθείαν τὸν παρεκτρεπόμενον χω-
ρικόν!

Ὅταν τὸ κτήμα τοῦ Διαδόχου μαζὺ μὲ τὸν
νοήμονα, φιλοδίκαιον, μορφωμένον Διευθυντὴν του
ἀποκτήσῃ τὸν χριστιανὸν ἱερέα του καὶ τὸ κατ' ἐξο-
χὴν μορφωτικόν Ἀγροτικὸν Δημοτικὸν Σχολεῖον
του θὰ καταστή τὸ κέντρον τῆς γεωργικῆς ἀνα-
γεννήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ προσφέρῃ ἀνεκτι-
μήτους εἰς αὐτὴν ὑπηρεσίας. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ
ἐλπίζομεν ἀπὸ τῶν πατριωτισμῶν καὶ τῆς γεννῆ
φιλοδοξίας τοῦ μέλλοντος Βασιλέως μας. Ἄς μᾶς
ἐπιτραπῆ δὲ νὰ ὑποδείξωμεν εἰς Αὐτὸν ὅτι τὸ ἔρ-
γον τῆς μορφώσεως τῶν χωρικοπαίδων καὶ τῆς
ἐνισχύσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτους εἶνε ἀνώτερον
ἀπὸ τὴν κατάρτισιν ἐνὸς ἀρτίου στρατοῦ, διότι
ἀρτίος στρατός, καὶ δὴ ὑπὸ τὰς σημερινὰς πολι-
τικὰς συνθήκας, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀποτελεσθῆ
ἀνευ βάσεων ἐδραζομένων ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς
εὐρωστίας τοῦ τόπου, καὶ θυσιῶν χρημάτων, ἐνῶ
ἡ πλουτολογικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἧς
ἤρτηται ἡ εὐδαιμονία αὐτῆς, εἶνε ἔργον καλῆς
θελήσεως καὶ εὐγενῶν ἀσθημάτων ὧν δὲν ἀμοι-
ρεῖ βεβαίως ὁ συγκυνητῶν σήμερον τοὺς Πανελ-
ληνίους πόθους Διάδοχος Κωνσταντῖνος.

ΑΛΕΞ. ΚΑΜΠΑΞ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ὁ Σέλλεϋ εἰς στίχους τοὺς ὁποίους ἀπευθύνει
πρὸς τὸν λόρδον Βύρωνα παραβάλλει μετριόφρ-
ωνος ἑαυτὸν πρὸς σκόληκα τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ συμ-
μετέχει ἐν τινι μοίρᾳ τοῦ ἀπροσπελάστου, καὶ θαυ-
μάζει τὰ ποιητικά τοῦ Βύρωνος ἀριστουργήματα
τόσον εὐκόλα καὶ τόσον ὠραία νὰ δημιουργοῦνται
ὑπ' αὐτοῦ, ὡς τόσοι τέλειοι κόσμοι εἰς τὸ θέλημα
τοῦ Δημιουργοῦ. Καὶ ἐπιλέγει—ἡ ἐκτίμησίς μου
εἶνε τοιαύτη ὥστε οὔτε ἡ δυνάμεις σου νὰ ἱστα-
σαι ὑπὲρ τὰ ὕψη εἰς τὰ ὅποια ἄλλοι μετὰ κόπου
ἀτενίζουσιν, οὔτε ἡ φήμη δὲν ἐμπνέουν καμμίαν
λύπην διὰ τὸ ἄδοξον ὄνομα ἐκείνου ὅστις τολμᾷ
νὰ γράψῃ τὰς γραμμὰς ταύτας. Ὁ ὑπὸ τὴν γῆν
κρυπτόμενος σκόληξ δύναται νὰ ὑψωθῆ ὅπως
ἀποδώσῃ σέβας πρὸς τὸν Θεόν; — Ἄν λοιπὸν ὁ
Σέλλεϋ μετὰ τόσου ἐξεφράζετο θαυμασμοῦ καὶ
μετὰ τόσης ἐκτιμῆσεως περὶ τοῦ λόρδου Βύρωνος
ποίας προσοχῆς δύνανται ἄρα γε νὰ ἦνε ἄξια
βάνουσα καὶ χυδαία δημοσιεύματα δι' ὧν καθυ-
βρίσκεται ἡ μνήμη ποιητοῦ ὅστις ὑπῆρξεν ἡ πραγ-
ματοποιήσις παντὸς ὅτι ὁ Θεὸς ἐπλασεν ὠραιό-
τερον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν μορφῆς, ὅτι ἐρασιμώτερον
ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν πλεονεκτικῶν τῆς καρδίας,

ὅτι ὑπεροχώτερον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ χαρακτη-
ρος, ὅτι ἐσοχώτερον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς μεγα-
λοφυίας.

Καὶ ἰδοὺ νέα πάλιν δημοσιεύματα κατὰ τοῦ
λόρδου Βύρωνος καὶ νέα συζητήσεις ἐν τῷ Γερ-
μανικῷ περιοδικῷ τύπῳ, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ «Neue
Rundschau», ὑπὸ Γερμανῶν, κριτικῶν ἐξ ἀφορμῆς
βιβλίου δημοσιευθέντος ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Ράλφ
Μίλμπανκ, ἐγγόνου τῆς λαίδης Βύρωνος καὶ κό-
μητος τῆς Λοβελέης, ὅστις ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ
τὸν τύπον ἐπιστολαρίου, εὐρεθέντος δῆθεν ἐν τῷ
ἀρχεῖβ τῆς οἰκογενείας του, τὴν βδελυρὰν συκο-
φαντίαν περὶ αἰμομικτικῶν καὶ παρανόμων ἐρώτων
τοῦ ποιητοῦ μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Αὐγούστας
Λάιχ. Ἐτύχως, τὸ ἀνόσιον τοῦτο βιβλίον, δὲν ἐ-
κυκλοφόρησε παρὰ ἐν στενωπῶν μόνον κύκλῳ
διότι οἱ ἀπειράριθμοι τοῦ ποιητοῦ θαυμασταὶ ἐξη-
νάγκασαν τὸν ἐκδότην ὅπως τὸ ἐξαφανίσῃ.

Πρώτη ἡ Ἀμερικανὴ μυθιστοριογράφος Στόβε (1)
προέβη ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν εἰς τὴν δημοσιεύ-
σιν τῆς μυσαρᾶς αὐτῆς συκοφαντίας ἧτις κατη-
γορηματικῶς τότε διεψεύσθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν
τῆς λαίδης Βύρωνος καὶ τὴν ὅποιαν νέον μέλος
τῆς οἰκογενείας τῆς ἐρχεται νὰ συνεχίσῃ σήμε-
ρον μετὰ πάροδον τόσων ἐτῶν.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἐν συντόμῳ τὸ περιεχόμενον
τῆς μυθιστορηματικῆς ἀφηγήσεως ἣν ἐδημοσίευσεν
τότε ἡ Ἀμερικανὴ δημοσιογράφος. Κατὰ τὴν
ἀφήγησιν αὐτὴν ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου ἡ λαίδη
Βύρωνος δὲν ἐβλεπε σχεδὸν τὸν σύζυγόν της ἂν
καὶ ἐξ ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην. Κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τὴν ἀναχωρήσεώς της ἐκ τοῦ συζυγικοῦ οἴκου
διήλθεν ἐκ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ Βύρωνος
καὶ ἐσταμάτησε διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸν προσφιλεῖ
κυνηγετικόν του κύνα κοιμώμενον ἐπὶ τοῦ κα-
τωφλίου. Ἐξωμολογήθη εἰς τινὰ φίλην τῆς τὴν
ἀδυναμίαν ὅτι ἐπεθύμησε νὰ ἦνε κάτι ταπεινόν,
ὡς τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο ζῶον, ὥστε νὰ δύναται νὰ
ἐπαγρυπνῆ ἐπ' αὐτοῦ. Εἰσήλθεν εἰς τὸ δωμάτιον
τοῦ ὁ Βύρων καὶ ἡ συνένοχος τῶν ἁμαρτιῶν
δου ἐκάθητο μαζί. — Ἐρχομαι νὰ σοὶ εἶπω χαῖρε,
λέγει εἰς τὸν Βύρωνα, τείνουσα αὐτῷ ταύτοχρό-
νως τὴν χεῖρα.

Ὁ λόρδος Βύρων ἔφερε τὰς χεῖράς του ἐπὶ
τῶν νώτων, ὀπισθοχώρησε μέχρι τῆς θερμάστρας
καὶ παρατρῶν ἐκ περιτροπῆς αὐτὴν καὶ τὴν
ἀδελφὴν του εἶπε σαρκαστικῶς μειδιῶν — Πότε
θὰ ἐπανιδρωθῶμεν καὶ οἱ τρεῖς; Ἡ λαίδη Βύρωνος
ἀπεκρίθη — Εἰς τὸν οὐρανόν... Ὑπῆρξαν οὗτοι
οἱ τελευταῖοι πρὸς τὸν Βύρωνα λόγος τῆς ἐπὶ τῆς
γῆς. Ἡ Στόβε ἀποδίδει εἰς τὴν ἀπελπισίαν καὶ

1 The true story of lady Byron's life, par Harriet Beecher Stowe.

εἰς τὴν τύψιν τοῦ συνεδότης ἐκ τοῦ ἐνόχου πά-
θους ὅπερ ἔτρεφε διὰ τὴν ἀδελφὴν του τὴν σκο-
τεινὴν ἐξομολόγησιν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ
εἰς τὴν λαίδη Βύρωνος, καθ' ἐν χρόνον ἐξήρχοντο
τοῦ παρεκκλήσιου, ὅπου εἶχον δεχθῆ πρὸ μικροῦ
τὰς εὐλογίας τοῦ ἱερέως. Ἡ λαίδη Βύρωνος
κατάπληκτος διὰ τὴν παραχρῆν αὐτοῦ κατὰ τὴν
γαμήλιον τελετὴν ἠρώτησε τὴν αἰτίαν ὅταν εὐ-
ρέθη μόνη μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀμάξῃ — Κυρία ἀ-
πῆντησεν εἰς αὐτὴν ὁ Βύρων ἠδύνασθε νὰ φει-
σῆτε ἐμοῦ... ἠδύνασθε τὸ πᾶν κατὰ τὴν πρώτην
φορὰν καθ' ἣν ἐζήτησα τὴν χεῖρά σας, ἠδύνα-
σθε τότε νὰ μὲ κάμετε ὅτι ἠθέλετε, ἀλλὰ τώρα
θὰ εὐρετε ὅτι ἐλάβετε ὡς σύζυγον ἕνα δαίμονα.

Κατ' ἄλλην ἔκδοσιν ἄλλης γυναικός, τῆς
λαίδης Βαρνάρ, στενῆς ἐπίσης φίλης τῆς λαίδης
Βύρωνος, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχοντο τῆς ἐκκλη-
σίας, ἐν τῇ ἀμάξῃ ἧτις ἔφερον αὐτοὺς εἶπεν εἰς αὐτὴν
μετὰ χαιρεκάκου μειδιάματος. — Ὑπῆρξετε θύμα
μυρῶν τῆς φαντασίας σας, πὼς γυνὴ μὲ τόσῃν
εὐθυκρίσιαν, ὅπως σείε, ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ τὴν
ἐλπίδα ὅτι θὰ μὲ διορθώσῃ. Θὰ χύσῃτε πολλὰ
δάκρυα πρὶν ἐπιτύχητε τὸν σκοπὸν σας. Ἄρκει
ὅτι εἴσθε σύζυγός μου διὰ νὰ σὰς μισῶ. Ἄν εἴσθε
σύζυγός ἄλλου τινὸς θὰ ἠδυνάμην νὰ σὰς ἀγα-
πήσω. Ἡ λαίδη Βαρνάρ ἐξεπλάγη καὶ λίαν εὐ-
λόγως, πὼς, κατόπιν τοιούτων ἐκφράσεων, ἡ λαίδη
Βύρωνος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς μετὰ τοῦ
λόρδου Βύρωνος, ἀλλ' ἡ λαίδη Βύρωνος ἐδικαιο-
λόγησε τὴν ἀποφασιστικότητά της ταύτην. Δὲν
ἠδυνάμην, εἶπε, νὰ λάβω ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψὴν
τοὺς λόγους τούτους τοῦ συζύγου μου. Ἐξέλα-
βον αὐτοὺς ὡς βάνουσα μόνον ἀστεῖσμον καὶ
ἠρκέσθην νὰ ἀπαντήσω ὅτι εἶχον καλλιτέραν περὶ
αὐτοῦ ἰδέαν. Ἄλλοτε πάλιν, προσέθηκε ἡ λαίδη
Βύρωνος, μεῖψεγε διότι ἔλαβον αὐτὸν σύζυγον
ἐκ ματαιοδοξίας μόνον διὰ νὰ σφετερισθῶ τὸν ἔπαυ-
νον τοῦ προσηλυτισμοῦ του. Ὅσον δι' αὐτὸν, νυμ-
φεύόμενος γυναῖκα ἐνάρετον καὶ πλουσίαν δὲν ἀ-
πέβλεπεν ἡ εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ὑπόληψιν
καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἐξίσου ἐτοιμορρόπους.
Ἐπεδείκνυε, προσέθετε, τόσον ἀνηθίκους ἀρχάς,
ὥστε ἐφοβήθη μήπως ἐν τῇ μετ' αὐτοῦ ἀναστροφῇ
ἀπολέσῃ τὸ σέβας πρὸς ἑαυτὴν. Ἐζήτησε παρ' αὐ-
τῆς μετ' ἐπιμονῆς ἐνόχους χάριτας δι' αὐτὸν καὶ
δι' ἐκείνην. Ἡ λαίδη Βύρωνος συνεπλήρωνε τὰς
ἀνακοινώσεις ταύτας διὰ λεπτομερείων αἰτίνας
ὑπερβάλλουσι πᾶν ὄριον πιθανότητος. Κατ' αὐτὴν
εἶχε τὴν συνήθειαν ὁ Βύρων νὰ συζητῆ εἰς οἶκους
ἀνοχῆς καὶ ὅταν ἐπανήρχετο τὴν ἐσπέραν ἑκαυ-
χάτο διὰ τοῦτο πρὸς τὴν γυναϊκά του. Ἐπειτα
αἰφνιδίως ἐπιπτε γονυπετῶς πρὸ τῶν ποδῶν τῆς
λαίδης Βύρωνος κατηγορῶν ἑαυτὸν ὡς βέρας καὶ
βυθιζόμενος εἰς ἀπελπισίαν. Μίαν νύκτα βέλουσα
αὐτὸν ἀπηλιπισμένον καὶ ἀκούουσα τὰς γοερὰς φων-
νάς του ὅτι τὸ πᾶν ἐτελείωσεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει
πλέον δι' αὐτὸν συγγνώμη, ἔλαβεν οἶκτον διὰ τὴν

ἀπελπισίαν του, τὸν ἐπλησίασε, καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, Βύρων, τὸ πᾶν ἐλησμονήθη, εἶπε, δὲν θὰ σὰς ὁμιλήσω ποτὲ δι' ὅτι συνέθη. Ἡγέρθη ἀμέσως ὄρθιος, κατὰ τὰς ἀνακρινώσεις πάντοτε τῆς λαίδης Βύρωνος, ἐσταύρωσε τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἤρχισε νὰ γελᾷ.— Τί σημαίνει τοῦτο; Τὸν ἠρώτησεν ἡ λαίδη Βύρωνος.— Εἶνε ἀπλοῦν φιλοσοφικὸν πείραμα, ἀπεκρίθη. Ἡθελον ἀπλῶς νὰ γνωρίσω πόσον διαρκοῦσιν αἱ ἀποφάσεις σας.

Ὅχι αἰφνιδίως καὶ ἀμέσως, κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς Στόβε, ἡ λαίδη Βύρωνος ἔλαβε πλήρη γνώσιν τῆς τρομερᾶς πραγματικότητος εἰς τὴν εἶδεν ἐαυτὴν μοιραίως περιπελεγμένην. Ἐγνωρίζεν ἀορίστως ὅπως, ἐκ παραδόξων ἐξομολογήσεων τοῦ συζύγου της, ἀπὸ τῶν πρώτων ὥρων τοῦ γάμου του, ὅτι ὑπῆρχε φοβερόν τι καὶ πλήρες μυστηρίου ἐγκλημα ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ συζύγου της ἐβασανίζετο ὑπὸ τῶν τύψεων τοῦ συνειδότητος καὶ ὅτι δὲν εἶχε νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν ἔρωτα εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ ἰδικού της, διὰ τὸν ὅποιον ἐκείνη ἦτον ἕτοιμος τὰ πάντα νὰ τολμήσῃ καὶ τὰ πάντα νὰ θυσιάσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐν τούτοις γυνὴ γενναίω φρον ἀφωσιώθη εἰς τὸ καθήκον της νὰ γλυκάνῃ καὶ διὰ τῆς γοητείας της καταπραῦνη τὸν ἄνδρα ἐν συνεξούχῃ οἰοσδήποτε καὶ ἂν ἦτον οὗτος. Νέα πεποικισμένη δι' ὅπως ἀσυνήθους καλλονῆς, μὲ λεπτὴν καὶ θεσπεσίαν ἔκφρασιν, χαρίεσσα εἰς ὅλας τὰς κινήσεις της, ἐξόχου καλαισθησίας, δυναμένη νὰ γείνῃ συνεργάτις τοῦ συζύγου της καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἔργον του εἰς ὅλας τὰς ὑψηλὰς σφαῖρας τῆς φιλολογίας, μετὰ θελκτικῆς εὐλυγισίας προσαρμοζομένη εἰς ὅλας τὰς ιδιοτροπίας τῆς φαντασίας τοῦ συζύγου της, κομίζουσα αὐτῷ ὡς πρὸς αἰσθητικὴν ἡγεμονικὴν, ἦν ὀλόκληρον μετὰ γυναικείας μεγαλοφροσύνης ἔρριψε πρὸ τῶν ποδῶν του, ἠλπίσεν εὐλόγως ὅτι ἠδύνατο νὰ παλαίσῃ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ διαβόλου, καὶ νὰ πολεμήσῃ ὅπως διὰ γυναικείων ὀπλῶν κατακτήσῃ τὴν καρδίαν τοῦ συζύγου της. Καὶ παρουσιάζει τὴν λαίδη Βύρωνος, ἐν πλήρει κατὰ τοῦτο εὐρισκομένην συμφωνίᾳ μετὰ τοῦ Βύρωνος, γράφουσαν καθ' ὑπαγόρευσιν του ἢ ἀντιγράφουσαν τὸ χειρόγραφον τῆς «Πολιορκίας τῆς Κορίνθου» ἢ τῆς «Παρισίνας». Κατὰ τὰ φωνητικὰ του διαλείμματα, ὁ λόρδος Βύρων, διηγεῖται ἡ Κυρία Στόβε, ἰδοκίμασε τὴν γοητείαν τοῦ πνεύματος τῆς γυναικὸς του, ἀνεγνώριζε μάλιστα εἰς αὐτὴν ποιητικὴν φύσιν. «Ὡραία μου, ἔλεγε, σὺ ἐπίσης ἠδύνασο νὰ γείνης ποιήτρια ἂν ἤθελες μόνον.» Διὰ τὴν λαίδη Βύρωνος ἦσαν αὐταὶ αἱ καλά ἡμέραι «summer's hours» τῆς τρικυμιώδους ἐποχῆς, ἡ ἀνάμνησις τῶν ὁποίων δὲν τὴν ἐγκαταλείπει ποτέ. Κατὰ τὰς στιγμὰς αὐτάς ὁ Βύρων ἦτο τόσο γλυκὺς καὶ τρυφερὸς ὅσον ἦτον ὠραίος, κατεχόμενος ὡς ἐ-

φαίνετο ὑπὸ ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ ἀποκαλύπτων ἐπὶ τινὰ χρόνον πόσον ἡ φύσις αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ ἦνε ἰδεώδης. Οἱ μᾶλλον ἐπιφοβοὶ διὰ τὴν γυναῖκα ἄνδρες εἶνε, κατὰ τὴν Στόβε, ἐκείνοι οἵτινες μεταβάλλουσι τοιοῦτοτρόπως φύσιν μετὰ ἀγγέλου καὶ δαίμονος. Τὰ ἄνθη τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ ἔρωτος ἅτινα γεννῶνται εἰς μίαν ἢ δύο ὥρας ἡλίου πίπτουσι διαρκῶς παγωμένα μέχρι ἐξαφανίσεως τοῦ στελέχους.

Ἐκεῖνο ὅπερ, κατὰ τὴν Στόβε, καθιστᾷ τελείαν γυναῖκα τὴν λαίδη Βύρωνος εἶνε ὅτι, μεθ' ἑλπὴν τὴν ἀκαμπτον ἀπόφασιν τοῦ ἐξορίστου συζύγου της, μεθ' ὅλας τὰς νέας καὶ διαρκεῖς ἀπιστίας του, μεθ' ὅλας τὰς θρασεῖας καὶ σατυρικὰς προκλήσεις τὰς ὁποίας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξετόξευε κατ' αὐτῆς εἰς τὸν Δὸν Ζουὰν καὶ εἰς ἄλλα συντομώτερα ποιήματα, ἐπέμεινε αὐτῇ μέχρι τοῦ θανάτου της ἐλπίζουσα ὅτι εἰς τὸν Βύρων ὁ ἀγαθὸς δαίμων θὰ ἐθριάμβευεν ἐν τέλει τοῦ κακοῦ δαίμονος καὶ εἰς φίλην τῆς ἐρωτώσας — Ἀγαπητή μου, πῶς ἠδύνασθε νὰ τὸν ἀγαπάτε; Ἀπεκρίνετο συντόμως — Ἀγαπητή μου ὑπῆρχεν ἀγγελος ἐν αὐτῷ. Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τοῦτον εἶχεν ἐναποθέσει τὴν πίστιν της, καὶ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀγγέλου τούτου ἀπὸ τῶν πτωσῶν προσήχετο ἀδιαλείπτως. Ἀνεγίνωσκεν ὅλα του τὰ ἔργα ἅτινα ἐδημοσίευε, καὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ μετ' ἀντιλήψεως καὶ γνώσεως ὑπερβαλλούσης τὴν ἀντίληψιν καὶ γνώσιν οἰουδήποτε ἄλλου ἀναγνώστου. Οἱ σαρκασμοὶ του, αἱ ὕβρεις του, αἴτινες ἔτεινον νὰ τὴν γελοιοποιήσωσιν εἰς τὰ ἔμματα τοῦ κόσμου, ἐπιπτον ἀνευ δυνάμεως εἰς τοὺς πόδας τῆς «to her pitying feet». Καὶ ἔταν ἀπεσπασθῆ τῆς ἀναξίας δι' αὐτὸν ζωῆς, διὰ νὰ ἀφωσιώθῃ ἠρωτικῶς εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐπίστευσεν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἦτον ἡ πρώτη ἀπάντησις τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς προσευχὰς της. Οὐδέποτε ἀμφέβαλλεν αὐτῇ περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Βύρωνος, καὶ πάντοτε παρούσα πρὸ αὐτῆς, ἢ εἰκὼν τοῦ συζύγου της, ἄσπιλος, ἔκλαμπρος, ἐξηγνισμένη ἀπὸ τὰς σκιὰς τῆς γῆς ἐσαεὶ διαλυθεῖσας, καὶ ἀπὸ τοὺς κύπους τῆς ἀμαρτίας εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον ἀποπληθέντας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ ἄγγελος ὅστις ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ κατέστησεν αὐτὸν τελείως σύμφωνον πρὸς τὸ θεῖον του ἰδεῶδες.

Οὐδὲν ἀδικώτερον τοῦ νὰ θέλῃ τις νὰ συνταύξῃ τὸν ποιητὴν μετὰ τῶν προσώπων ἅτινα δημιουργεῖ, δηλαδὴ τῶν ποιητικῶν δημιουργημάτων του. Ἡ Κυρία Στόβε θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ ἀπλῶς τὴν γενομένην εἰς αὐτὴν ἐμπιστευτικὴν ἐξομολόγησιν χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ τὴν ἰσχυροποιήσῃ δι' ἔργων καθαρᾶς φαντασίας ἀναφέρουσα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προσαπτομένης εἰς τὸν ποιητὴν αἰμομιξίας τὰ δράματα τοῦ Μανφρέδου καὶ τοῦ

Κάιν. Ἄλλ' ἂν ὁ Μανφρέδος καὶ ὁ Βύρων δὲν ἀποτελοῦσιν ἢ ἐν μόνον πρόσωπον, ἔπρεπε τότε ἡ Στόβε νὰ δώσῃ καὶ εἰς τοὺς δύο τὸ εὐεργέτημα τῆς αὐτῆς μετανοίας, ἀναφέρουσα τοῦλάχιστον ἐκεῖνο ὅπερ ὁ Μανφρέδος λέγει μετὰ πικρίας εἰς τὸ Φάντασμα τῆς Ἀστάρτης.

Thou lovedst me
Too much, as loved thee:
... Though it were

The deadliest sin to love as we have loved.

— Μὲ ἠγάπησας ὑπέροχον ὡς ἐγὼ σὲ ἠγάπησα, ἂν καὶ εἶνε τὸ θανασιμώτερον τῶν ἀμαρτημάτων τὸ νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς ὡς ἡμεῖς ἠγαπήθημεν. Ἐνῶ, κατ' αὐτὴν ὁ λόρδος Βύρων εὐρίσκων ὅπως φυσικὴν τὴν διπλὴν αὐτὴν μοιχείαν ἤθελε νὰ καταστήσῃ τὴν σύζυγον αὐτοῦ συνένοχον διὰ σοφισμάτων, καὶ διὰ τῆς συγχύσεως τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ, νὰ τὴν ὑποβιάσῃ εἰς τὴν θέξιν τῶν εὐκόλων ἐκείνων γυναικῶν αἵτινες θεωροῦσι τὸν γάμον ὡς δεσμὸν, καθ' ἐν τὰ ἐρώμενα ζεύγη συμφωνοῦσι νὰ ὑφάνωσι τὸν ἴσθον ὑφ' ὃν θὰ καλύπτουσι τὰς ἀμοιβαίας ἀπιστίας των.

[Ἀκολουθεῖ]

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Ι. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ* ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ' ΑΙΩΝΑ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΖΑΝ

«Διὰ νὰ τελειωθῶ λοιπὸν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, ἐγὼ ἐστοχάσθηκα νὰ μεταγλωττίζω ἀπὸ τὴν Ἱταλικὴν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν καὶ νὰ τοῦ διδοῦ νὰ μοῦ διωρθώσῃ τὰς μεταγλωττίσεις. Ἐγὼ ἔπιασα λοιπὸν νὰ μεταφράζω: Le Nouvelle τοῦ Francesco Soave, αὐταῖς εἶναι γραμμέναις εἰς μίαν εὐμορφῆ γλῶσσαν, ὅθεν ἠύρισκα λέξεις καὶ φράσεις, ὅπου δὲν ταῖς ἐκατάλαμβαν ὁ τελείως, διὰ τὸ ὅποιον πρᾶγμα ἐτραβοῦσα μεγάλον κόπον μεταχειριζομένη πολλὰ συχνὰ ἓνα μεγάλο λεξικόν, ἀλλὰ τοῦτος ὁ κόπος καὶ ἡ παιδείη, ὅπου ἐλάμβανον, ἦτον διὰ ἐμένα ἡ μεγαλύτερα εὐχαρίστησις, ὅπου νὰ ἐπιθυμοῦσιν ἢ καρδίαν μου, καὶ ὅπου ἐγὼ ἠμποροῦσα νὰ λάβω».

«Ὅταν λοιπὸν ἤρχετο ὁ παππᾶς Θεοδοσίος νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ (τὸ ὅποιον ἐσυνέβαινε δύο ἢ τρεῖς φοαὶς τὸν μῆνα) τοῦ ἐδίδον ταῖς ἐξηγήσεις, αὐτὸς μοῦ ἐδιόρθωνε τοὺς βαρβαρισμούς καὶ ἐγὼ ταιαύτης λογῆς ἐτελειονόμουν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν».

«Εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν χωρὶς νὰ ἔχω διαβασμένην κάμμιναν τέχνην ἢ ἐπιστήμην, φερομένη μόνον ἀπὸ

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 492.

τὴν φύσιν ἐσύνθεσα εἰς τὴν Ἱταλικὴν γλῶσσαν κάμψα γλωσσικὰ καὶ εἰς Ῥωμαϊκὴν δύο μύθους. Ταῦτα τὰ συνθέματα τὰ εἶδεκα τοῦ διδασκάλου μου καὶ αὐτὸς ἐχάρηκεν ἐπειδὴ ἐγνωρίσεν ἀπὸ αὐτᾶ, πῶς ἐγὼ εἶχα γεννητικὸν νοῦν καὶ πῶς ἠμποροῦσα νὰ προχωρήσω πολὺ εἰς τὰ γράμματα. Μοῦ κακοφαινεταί, ὅπου δὲν ἤξεύρω ποῦ νὰ ἔχω τὰ πρῶτά μου συνθέματα καὶ ταιαύτης λογῆς δὲν ἠμπορῶ ν' ἀντιγράψω ἐδῶ κάτω ὀλίγον τι ἀπὸ αὐτὰ διὰ νὰ δείξω τί δύναται νὰ κάμῃ ἡ φύσις χωρὶς τὴν βοήθειαν τῆς τέχνης, ὅμως παρηγοροῦμαι, διατὶ πλέον ἐμπροσθεν θέλω ἀντιγράψω κανένα μικρὸν μέρος ἀπὸ κάποια ἄλλα μου συνθέματα, τὰ ὅποια ἔγραφα ὄντας ἀκόμη εἰς τὴν ἀμάθειαν».

«Ἐδῶ ὁ διδασκάλός μου, ἐπειδὴ μὲ εἶδεν τελειωμένην εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, μοῦ εἶπε πῶς ἦτον καιρὸς νὰ μὲ δείξῃ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐγὼ μὲ μεγάλῃ χαρᾷ ἔστερξα, ὅθεν αὐτὸς ἤρχισε νὰ μοῦ ἐξηγᾷ δύο λόγους τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπου εἶναι εἰς τὸν δεῦτερον τόμον τῆς Ἐγκυκλοπαίδειας».

«Ὅταν ἦλθεν ὁ πατέρας μου ἀπὸ τοὺς Κορφοῦς γινόμενος Ἰπαρχος τῆς Ζακύνθου, ἡ μητέρα μου βλέποντας τὸν μεγάλο πόθον, ὅπου ἐγὼ εἶχα εἰς τὰ γράμματα, εἶπε τοῦ διδασκάλου νὰ ἔρχεται δύο τρεῖς φοαὶς τὴν ἑβδομάδα νὰ μοῦ δίδῃ μαθήματα, αὐτὸς εἶπε πῶς ἤρχετο χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ δεχθῇ τὸν μισθόν, ὅπου αὐτῇ τοῦ ἐπρόσφερε, τοῦτο τὸ ἔκαμε διατὶ καθὼς εἶπεν ὁ μισθὸς ἤθελε τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ ἔρχεται ἄσφαλτα καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ εἶναι ὑποχρεωμένος, ἀλλ' ἤθελε νὰ ἔχῃ τὴν ἐλευθερίαν του, τὴν ὅποιαν ἐλευθερίαν ἤθελε νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ. Ὅθεν μοῦ ἔλεγε: καθὼς ἐγὼ, κόρη μου, ὅταν δὲν ἔχω ἄδειαν δὲν ἔρχομαι νὰ σοῦ δώσω μάθημα, ἔτσι καὶ σὺ ὅταν δὲν ἔχῃς ἄδειαν νὰ λάβῃς μάθημα, λέγε μου νὰ πηγαίνω ὀπίσω. Ταιαύτης λογῆς μὲ ἔλεγε καὶ ἐγὼ μὲ τὸν ἑαυτὸν μου πολλὰ ἐπαινοῦσα τὸν φιλοσοφικὸν χαρακτήρα τοῦ διδασκάλου μου. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐτελείωσεν ἀπὸ τοῦ νὰ μοῦ ἐξηγᾷ τοὺς δύο λόγους τοῦ Χρυσοστόμου, ἄρχισε νὰ μοῦ παραδίδῃ τοὺς νεκρωτοὺς διαλόγους τοῦ Λουκιανοῦ καὶ πρὸς τούτοις νὰ μοῦ παραδίδῃ ἀριθμητικὴν, ἐγὼ λοιπὸν καὶ εἰς τὸ ἓνα καὶ εἰς τὸ ἄλλο μάθημα θαυμασιῶς ἐπροχωροῦσα καὶ ἐμάθηθον μὲ μεγάλην μου εὐφροσύνην πῶς ὁ διδασκάλός μου ἦτον πολλὰ εὐχαριστήμενος ἀπὸ ἐμένα. Ἡμπορῶ νὰ εἰπῶ πῶς ἦμην πολὺ εὐτυχισμένη ἐπειδὴ καὶ εἶχα τὸν καλύτερον διδασκαλὸν τοῦ τόπου, καὶ τὰ μαθήματα ὅπου ἀπὸ αὐτὸν ἐλάμβανον δὲν ἦσαν μαθήματα οὐτιδανά! Ποῖαν χαρὰν, ποῖαν ἀγαλλίασιν δὲν ἠσθανόμην ὅταν αὐτὸς ἤρχετο νὰ μοῦ δώσῃ μάθημα: Ἄλλ' ἀλλοίμονον! ἀγροῖκα τὴν καρδίαν μου νὰ πίπτῃ ὅπου τὸν ἐπρόσμενα νὰ ἔλθῃ καὶ δὲν ἤρχετο. Ἐγὼ λοιπὸν ἐπροχωροῦσα εἰς τὰ μαθήματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐπειτα ἀπὸ πέντε μῆνας

ὅπου ἄρχισα νὰ τὴν σπουδάζω ἐπεχειρήθηκα νὰ ἐξηγήσω μοναχῇ μου κανένα ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς νεκρικοὺς διαλόγους τοῦ Λουκιανοῦ, ὅπου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ τοῦ διδασκάλου ἐξηγοῦσα· τοῦ τὸν ἔδειξα λοιπὸν καὶ αὐτὸς ἤρε πολλὰ ὀλίγα πράγματα, ὅπου εἶχασιν χρειαζομένην νὰ τὸν διορθώσῃ. Ἐδῶ μού ἦλθεν εἰς τὸ κεφάλαιον νὰ συνθίσω ἑλληνικά, αἰσωπιακοὺς μύθους... Ὁ πατέρας μου καθὼς ἄνωθεν εἶπα εἶχεν ἀκόμη ἐκείνην τὴν παλαιὰν γνώμην τοῦ τόπου ὅπου δὲν ἤθελεν εἰς τὰ κορσάσια πολλὰ γράμματα, ὅθεν νομίζω πῶς δὲν ἔβλεπε μὲ καλὸν μάτι τὸν διδασκαλὸν ὅπου ἤρχετο νὰ μού δίδῃ μάθημα καὶ μίαν βραδιάν ἀναφέροντάς του ἢ μητέρα μου. — Καὶ τί (τῆς λέγει) ἔρχεται νὰ τῆς μάθῃ ἐπιστήμεις;»

«Ὁ λόγος ἦτον μὲ στομάχι, ἐγὼ ὅπου ἤμουν ἔξω εἰς τὴν ἄλλην κάμεραν τὸν ἤκουσα, καὶ ἠσθάνθηκα τὸν ἑαυτὸν μου καταδαφισμένον. Μ' ἔπιασιν ἕνας μεγάλος φόβος μὴν ἤθελε μ' ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν σπουδὴν, ἔκραξα τότε τὴν μητέρα μου, τῆς κάμνω γνωστὴν τὴν μεγάλην μου στενοχωρίαν, αὐτὴ μὲ περὶ μὲ λόγια καὶ εὐγαίνει ἀπὸ τὴν κάμεραν, ἐγὼ μὲν ἔκω μοναχῇ καὶ στρέφονται τὰ μάτια μου εἰς μίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἀρχινῶ νὰ τὴν παρακαλῶ ἐκ καρδίας νὰ ἤθελε μού δώκῃ τὴν χάριν νὰ νικήσω ὅσα ἐμπόδια μού ἐπρόβαιναν εἰς τὴν σπουδὴν καὶ νὰ ἤθελε μὲ ἀξιῶσθαι νὰ γίνω ἕνα καιρὸν ὠφέλιμη εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἢ θλίψις μ' ἔκαμε νὰ πάρω μίαν ὄψιν ἀχαμνὴν, ἢ μητέρα μου φοβῆται διὰ τὴν ὑγείαν μου, ὅθεν μὲ παρηγορεῖ λέγοντάς μου πῶς ἤθελεν ὁμιλήσῃ μὲ τὸν πατέρα μου περὶ τούτου, ὠμίλησε, καὶ αὐτὸς τῆς εἶπε πῶς δὲν ἤθελε ἐμποδίσῃ τὸν διδασκαλὸν ἀπὸ τὸ νὰ ἔρχεται νὰ μού δίδῃ μάθημα. Διὰ τὸ ὅποιον πράγμα ἐγὼ ἠσύχασα. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐτελειώσαμεν ἐκεῖνους τοὺς νεκρικοὺς διαλόγους, ὅπου εἶναι εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς ἐγκυκλοπαιδείας, μού εἶπεν ἐὰν ἤθελα νὰ μού παραδώσῃ τὸν Ὀμηρον· ἐγὼ φιλοφρόνως ἐδέχθηκα τὴν προσφορὰν, ὅθεν τοῦ ἐπῆγα τὸν Ὀμηρον καὶ αὐτὸς τὸν ἀνοίγει καὶ ἀρχινῶ διδασκαλικῶς ν' ἀναγνῶθῃ: *Μῆνιν ἄειθε Θεὰ Πηληϊάδεω Κτλ.* Ἐγὼ ἀγκαλιὰ καὶ νὰ ἀγρικοῦσα κομμάτι τὴν ἑλληνικὴν πεζογραφίαν μου ἐφάνη κατὰ πρῶτην φορὰν ὁ Ὀμηρος κατὰ πολλὰ δύσκολος, ἀλλὰ ἐνοστιμεύθηκα πολὺ τοὺς στίχους καὶ δὲν ἔκανα ἄλλο παρὰ νὰ τοὺς ἐκφωνῶ μοναχῇ μου. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπῆρα πέντε ἢ ἕξ μαθήματα ἄρχισε νὰ μού φαίνεται τὸσον εὐκόλος, ὅσον δύσκολος μού εἶχε φανῆ εἰς τὰ πρῶτα...»

«... Ἦτον ἀπερασμένος ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ὅπου ἄρχισε νὰ μού δίδῃ δύο ἔτρια μαθήματα τὴν ἐβδομάδα, ὅπότε μίαν ἡμέραν ἔρχεται καὶ μὰς κάμνει γνωστὸν ὅτι τοῦ ὠλιγωστεύθη ὁ δημόσιος μισθὸς καὶ ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν, (εἰς τοὺς Κορφοῦς), διὰ νὰ ἰδῇ τὴν ὑπόθεσιν...»

«... Εἰς τὴν ἑλλειψιν λοιπὸν τοῦ διδασκάλου εὐρηκα ἕνα βιβλίον μεταγλωττισμένον ἀπὸ ἕνα κάποιον Παππᾶ Δαμασκηνὸν Μωραΐτην, εἰς τὸ ὅποιον εἶχον εἰς τὸ ἕνα μέρος τὸ ἑλληνικὸν κείμενον καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὴν ἐξήγησιν, ἐγὼ δὲ ἄρχισα τότε νὰ κάμνω ἐκεῖνο, ὅπου ἔκαμα εἰς τὸ *Ἄνθος Χαρίτων*, (Fior di Virta), δηλαδή ἀνέγνωθα τὸ κείμενον ἔπειτα ἀνέγνωθα τὴν ἐξήγησιν καὶ τοιαύτης λογῆς ἐλάμβανον μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τὴν μαθήτευσιν τῆς γλώσσης... Τέλος ὁ πατήρ μου ἀναγκασμένος ἀπὸ τὴν μητέρα μου ἔκαμε νὰ λάβω διὰ διδασκαλὸν τὸν ἱεροδιάκονον Βασιλείον Ρωμαντζᾶ. Τούτος ὁ σεβάσιμος γέροντος εἶχε σπουδάζῃ εἰς τὴν Πάδουβαν ἀρκετοὺς χρόνους, ἔπειτα ἐδιάρτησεν ἐννέα χρόνους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν σιμὰ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κηρύττοντας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν θεῖον λόγον καὶ παραδίδοντας μαθήματα εἰς μερικοὺς νέους εἰς ἕνα σχολεῖον, ὅπου μὲ τὴν ἀνάλωσιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου ἦτον συστημένον. Αὐτὸς λοιπὸν εἶχε γράμματα ἀρκετὰ καὶ ὁ ἠθικὸς του χαρακτήρ ἦτον ἀπὸ τοὺς πλέον καλητέρους τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἡ νοστιμάδα, ὅπου αἰσθάνετο εἰς τὸ νὰ κάμνῃ μακρυναῖς ξαναπωμέναις συνομιλίαις καὶ κάποιαις ἄλλαις μικραῖς ἀνοστήλαις, ὅπου εἶχε, τὸν ἔκαμον νὰ χάνῃ πολὺ ἀπὸ ἐκείνην τὴν βαθεῖαν ὑπόληψιν ὅπου εἰς ἕνα τοιοῦτον σεβασμιώτατον ὑποκείμενον ἢ πατρίδα ἔπρεπε νὰ ἀποδίδῃ. Αὐτὸς λοιπὸν χωρὶς καμμίαν φιλοκέρδειν ἔδειξε μεγάλην προθυμίαν εἰς τὸ νὰ μὲ μαθητεύσῃ καὶ ἔρχετο ἀδιαλείπτως κάθε ἡμέραν».

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΕΛΛΑΣ

ΠΡΩΤΗ ΩΔΗ
ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΤΟΥ CASIMIR DELAVIGNE
(Ἀνεκδοτὸς μετάφρασις Ἰω. Γ. Φραγκιά)

(1877)

Ἄφες, ὦ πότνια κόρη, μικρὸν τὴν φιλάτην κοιτίδα, πένθιμη Μοῦσα, θεὰ εὐγενῶν ὀδυνῶν καὶ θαρῶν· τῆς Μεσσηνίας τὸν μαῦρον δ' ἐκεῖ νεκροκράββατον (φθῆσα, θρῆνηι τὰ τόσα δεινὰ καὶ εἰς τὸ δάκρυ μας χυρὸν ἐν δάκρυ...)

Ἄλλοτε, ὡς ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ Γαλλία ἐστέναζε δούλη... Δράμε νὰ κλαύσῃς ἐκεῖ, ὅπου ἔχεις καὶ ἄλλην κοιτίδα, φίλην ἀγκάλην ἀφοῦ ἡ ὀδύνη καὶ ἐκεῖ σοὶ ἀνοίγει.

Μέσω τοῦ ὄρου τῆς Εὐας καὶ τοῦ ἀπορρώγους Ἱαινάρου βρέχει ὁ πόντος μ' ἀφρὸν τῆς πενθίμου Κορώνης τὰ τείχη.
("Ὀνομ' ἀπαισίον, νέον καὶ βάρβαρον εἶναι: Κορώνη— τ' ὄνομα τῆς Κολωνίδος διώξαν τὸ τόσον ὠραῖον... Οἶμοι! ἀπόλεσεν ἔδη ἡ Ἑλλάς τὴν πλατώνειον γλῶσσην νικητήριον δάφνην, τὴν τέχνην, τὰ πάντα, τὰ ὡς καὶ αὐτὰ τῆς τὰ θεῖα ὀνόματα, χάριμα τοῦ κό- [μου].
Εἶν' ἡ Κορώνη τὰ τείχη αὐτά, τὰ ἡμικρημισμένα ἐκ τῶν σφαιρῶν τῆς λαμπρῆς καὶ μεγάλης ποτὲ Ἐ- νετίας.

Ἡ ἡμισέληνος ἔδη ἠρήμωσε ταύτην τὴν χώραν, ἡσυχος δ' ἄρχει ἐκεῖ ἐν τῷ μέσω τῶν τάφων ὁ Τοῦρκος. Βλέπεις τὰς ἄνω τοῦ τείχους αὐτοῦ πλανωμένας κί- [δάρες; Τῆς τὸν Σταυρὸν διωξάσης βεβήλου ἐκεῖνης σημαίας βλέπεις τὸν θύσανον, ὅστις ἐπάνω ἐκεῖ κυματίζει; Τὴν ἀπαισίως ἔχουσαν κραυγὴν τοῦ ἀπίστου ἀκούεις μιγνυομένην μὲ τὴν ἰαχὴν τοῦ ποντίου ἀνέμου; Ἄγρυπνος μένει ἀστράπτει δὲ τ' ὄπλον ἐντὸς τῶν [χειρῶν του.

Πρὸς τοῦ γλαυκοῦ οὐρανοῦ ὀλισθαίνων ὁ ἥλιος τ' ἄκρα βλέπει θρηγῶν τὴν γῆν ταύτην, τὴν ἄλλοτε τόσον ὠραίαν, οἷος πενθῶν ἐραστής, ὅστις, κλαίων νεκρὰν ἐρωμένην καὶ ἐν τῇ μορφῇ τῆς ζητῶν καλλονῆς ἀποπτώσῃς τὰ [τέχνην κάλλος γλυκύτερον ἔτι εὐρίσκει εἰς τὸ κρῦν τῆς πτόμα. Ὄ! μετὰ πόνου ὀπόσου, μὲ πόσον ἐγκάρδιον ἄλγος, ἀπὸ τῆς πάλαι του φίλης χωρίζεται δύν ὁ Φοῖβος! Πόσον φαιδρὰ τῆς ἐσπέρας τῆς καὶ μυροβόλος ἢ αἶρα! Πόσον ἡ θάλασσα λάμπει, καθρέπτης ἡμέρας παγ- [χρύσου! Ὅμως ἡμέραι φαιδραὶ εἶναι νύκτες δι' ἔθνος δουλεῦον.

Ζεύγους κωπῶν ἴσος κρότος ἐν τούτοις τὸ οὖς μου προσ- [ψαύει, ὦν ἡ ταυτόχρονοι δύσις τ' ἀργύριον κῦμ' αὐλακόνει. Τίς τὴν σιγὴν τῶν νεκρῶν διακόπτει θρασὺς κωπη- [λάτης; Λέμβου μικρᾶς ἐπιβαίνων, καὶ πρὸς τὴν ἄκτὴν τ' [ἄμμα στρέφων χριστιανὸς νεκρὸς τὰ πικράλυμα ὕδατα σχίζει. Ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἰψίστου αὐτὸς ταπεινὸς ὑπηρετής, ὄρθιος εἰς τὰς βαθμίδας αὐτοῦ τὸ θυμίαμα φέρει, καὶ τοῦ Θεοῦ εὐλαβῶς διανέμει τὸ ἄχραντον αἶμα. Αἴφνης ἀπὸ τῶν χειρῶν του ἐκφεύγουν αἱ κώπαι συγ- [χρόνως

λύρας δὲ πάλλουν χορδαὶ ἐμμελῶς ὑπ' αὐτοῦ κρου- [μίνης. ψάλλει... ὡς πάλαι ποτὲ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄλλοι προ- [φῆται. Οὕτως, ὅπότε ἐν μέσω ἀγρίας καὶ λαύρου θυέλλης ἢ Ἄλκυων ἀνακράζῃ, κραυγὴ ἀπαισία τις τότε πλὴν καὶ γλυκεῖα συνάμ' ἀντηχεῖ μεταξὺ τῶν κυ- [μάτων καὶ τῶν ὠχρῶν ἐκφοβίζει ναυτῶν τὴν ψυχὴν αἰφνιδίως.

«Ἀθάνατα ἐδάφη, δειλῶς σὰς ἀτενίζω, ἐνιεύθεν δὲ νὰ ψάλλω τὸ κάλλος σας ποθῶν, αἰεὶ τὸ μονόξυλόν μου τὴν λύραν μου τονίζω αὐτοῦ ἄσματος μου ἔχων τὸν φλοῖσσον βοηθόν.

«Καθὼς παρὰ τὰ ρεῖθρα ποτὲ τῆς Βαβυλώνας «οἱ Ἰουδαῖοι, δούλοι, ὑπὸ τὰς ὑψηλὰς αἰτέας ἐθρηνηθῶν τὴν πύωσιν τῆς Σιώνος. «ὁμοίως τὰ δεινὰ σου θρηγῶ καὶ ἐγὼ, Ἑλλάς.

«Ἄλλ' ἠδύνατο καν, Πλάστα, τ' ὄνομά σου νὰ [δύμωνσι «καὶ μ' ἐλπίδα ν' ἀτενίζω μουσικὴν τὸν οὐρανόν, ἀεὶ τοῦ τάφου των ἀφόβως περὶ Σοῦ νὰ ὁμιλώσι καὶ εἰς ἐν τὰ δάκρυά των νὰ συγχέωσι κοινόν. «Ἄλλ' ἐγὼ, ἵνα θρηγήσω, ἔδω, ἔνθα τώρα πλέω, «ἐξορίζομαι καὶ κλαίω.

«Καὶ ἂν ἀπέμειν' ἐτι ἐν ὄρακος νὰ καλύπτῃ αὐτὴν χήραν καὶ τὸ βρέφος τὸ ὄρφανόν, γοργὸς καὶ κατ' αὐτοῦ ἀκόμη ἀπλήσιως ἐπιπίπτει ἀπρὸς λείαν τῆς ὄργης Σου ὁ ἄραξ ὑπουργός.

«Κ' ἕνα δροπέντα στάχυν τῶν πατρικῶν ἀγρῶν μας καὶ τοῦτον ὡς κλαπέντα μᾶς ἀφαίρει λυσσόν, «Ἀκόμη καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ ὕδωρ τῶν πηγῶν μας, «μ' ἄδρὸν, ὡς ξένοι, τὸ πίνομεν χερσόν.

«Μὲ χερσόν! Πλὴν τῶν ναῶν μας ἀπεγύμνωσαν τὰ [τείχη. «ἤνοιξαν τὸ αὐλόν μας καὶ αὐτὸ τὸ νεκρικὸν «καὶ τὸ σάβανον τῆς νύμφης σχίσαντες οἱ τυμβωρύχοι, αὐτὸν δακτύλιον, Θεέ μου, ἤρρασαν τὸν νυμφικόν, «ἂν παρέλαβεν ἐκεῖνη μὲ τὸ σῶμα τὸ ψυχρὸν τῆς «εἰς τὸν νεκροκράββατόν τῆς.

«Συμπνίγεται, ὦ φύσις, ἐντὸς τοῦ τρέμονος τούτου «καὶ ἡ φωνή σου ἐτι ἡ γοητευτικὴ ἀδ' ἀδελφὸς προσβλέπει τὸν φόνον τ' ἀδελφοῦ του καὶ δὲν τὸν διασώζει καὶ δὲν τὸν ἐκδικεῖ.

«Τοῦ γέροντος τὴν θύραν ὁ Τοῦρκος ἔθαν κρούση

«τῶν τέκνων του τὸν ἄρτον ἀρπάζει ἐν ὄρμῃ·
«δρόταν δὲ ἡ μήτηρ τὸ βῆμά του ἀκούση,
«περιδείης τὸ κάλλος τῆς κόρης βλασφημῆ.

«Ὁ λευτῆς εἶναι θῦμα τῆς ἀγρίας των μαρίας
καὶ μαραίνουσι τὸ ἄνθος τῆς νεότητος αὐτοῦ.
«Ἐὰν δὲ γογγίσῃ οὔτις εἰς σιγμὴν ὁργῆς ἀγίας,
«πιστὸς μάρτυς τῆς θρησκείας τοῦ μεγάλου λυτρωτοῦ,
«ὑπὸ τὴν καθημαγμένην πίπτει σπάθην εἰς τὸ μνήμα,
«μαύρου μίσους λευκὸν θῦμα.

«Κ' ἐνῶ αἱ συμφοραὶ μας σωτήρας προσκαλοῦσι
«τοὺς βασιλεῖς, ἐκείνοι κινδυνεὺν φειδωλῶς,
«ὄμως ἐρήμους χώρας ἄλλου διεκδικοῦσι
«καὶ χύνουν τόσον αἷμα ἐκεῖ ἀνωφελῶς!

«Καὶ φέρουν τὸν Σταυρὸν σου, Θεέ μου, εἰς τὸ
[στέμμα
«καὶ ὡς ἀμνοὺς μοιράζουσι τὰ ἔθνη ἐν πυρί,
«ἐνῶ ὑπὸ τὸ ξίφος τῶν τέκνων σου τὸ αἷμα,
«κατὰ χεიმάρους ῥέον, τὴν γῆν σου πλημμυρεῖ.

«Μάτην ἡ ἠχὴ πρὸς τοῦτοις ἀναγγέλλει τὰ δεινά μας,
«εἰς κωφὰ λαλοῦσα ὧτα καὶ εἰς στήθη ἀκηδῆ.
«Εἰς τὰς τόσας οἰμωγὰς μας εἰς τὰ τόσα θάνατά μας
«τέρψιν τῶν ἀδῶν εὐρίσκει ἡ ἀργία καὶ χλιδή.
«Ἀποθνήσκοντας μᾶς βλέπουν ἀπαθεῖς ἀπέναντί μας,
«κ' εἶναι οὔτις ἀδελφοὶ μας!

«Κᾶν τὸ πιητὸν τοῦ δάσους εἰς τὴν γεννέτειράν του
«ἐν ἄστυον εὐρίσκει, Θεέ μου, φωλεάν·
«ὁ λογὸς εἰσδύει εἰς τὴν ἀδελφάν του
«καὶ ἡ δορκὰς προσφεύγει εἰς θάμνον τὴν σκιάν.
«Τὸν σκώληκα διδάσκει τοῦλάχιστον ὁ τρόμος
«να φῶν ὑπὸ τὸ φύλλον, ὃ ἔρρω* ὁ χεῖμαν,
«δοσάκις προσεγγίζει διώκτης ποῦς· ἀλλ' ὄμως
«μόνος ὁ τάφος εἶναι τὸ ἄστυον ἡμῶν!

«Ἐδτυχῆς ὁ ἀποθνήσκων εἰς τοῦ Ἰησοῦ τὴν πίσυν!
«Πλάστα μου, διὰ σιδήρου μεταστρέφουν καὶ πυρὸς
«τὰς καρδίας ἐκεῖ, ἐνθα τὴν φωνὴν σου τὴν ὑπίστην
«αδερμῆνευεν ὁ θεὸς τῶν ἁγίων σου χορὸς
«καὶ διὰ δεσμῶν ἐντός μας ἐκραταίονεν ἀρρηκτων
«τὴν ἐλπίδα καὶ τὸν οἶκτον.

«Κ' ἐπὶ τῆς γῆς μας ταύτης, ἐφ' ἧς ὁ τῶν εἰδώλων
«ἠγείρετο τὸ πάλα ἀνόσιος βωμὸς
«ἐβλάστη* ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν, τῶν φωτοβόλων,
«ἡ θεία σου λατρεία : ὁ Χριστιανισμὸς.

«Ἀλλὰ τὸ δένδρον τοῦτο, ἐρήμου τέκνον θεῖον
«καὶ μέλλον νὰ σκιάσῃ δλόκληρον τὴν γῆν,

«μικροὺς καρποὺς παράγει ἐδῶ ἐπ' ἐρειπίων
«καὶ θνήσκ' εἰς ῥίζας φέρον θανάσιμον πληγὴν.

«Δὲν Σ' ἐδόξαζεν εἰσέτι, ὦ Χριστέ μου, ἡ Ἑλλάς σου
«ὅτε ἐξῆ ἐλευθέρα, ὅτε ἤμαζε κλεινή.
«τώρα λάθρα καὶ ἐν τρόμφῳ ἀνυμνεῖ τὸ ὄνομά σου,
«αὐτὸ σεπτόν, διότι εἶναι δούλη καὶ χριστιανή.
«Κᾶν δὲν θᾶ τὴν σῴσης τώρα ὅσον ἄλλοι* οἱ ψευδεῖς τῆς,
«Σὺ, Θεὸς ὁ ἀληθῆς τῆς ;

«Ἐψάλλεν οὕτω θρηνηῶν, ὅτ' ἐξάφνης ἐκ γείτονος πύργου
«ἐνοπλος Τούρκος ὀρθοῦται καὶ σπεύδων πρὸς τ' ἄσμα
[προβλίνει.

Τὸ πυροβόλον ἐγγίζει ἡ κίδαρις κλίνασα τότε,
«θρώσκει σπινθῆρ φαεινός, ἀναδίδει καπνὸν ἢ πυρῆτις,
«εἰς συριγμὸς τοῦ ἀέρος, κραυγὴ... καὶ τὸ ἄσμα ἐκπνέει.
«Τίς ὁ ἀφείς τὴν κραυγὴν ; Μὴ ἐξῆλθ' ἐκ τῆς λέμβου
[σου, νεε ;

Μήπως ἐστέναζας σύ, αἰοιδέ ; Εἶν' ἡ λύρα σου αὕτη.
«ἦτις, ἠχοῦσα ἀκόμη, τὰς χεῖράς σου φεύγει καὶ πίπτει ;

«Ἦδη νυκτὸς ζοφερὰς ἐξαπλοῦται ὁ μαῦρος μανδύας.
«μέσω δ' ὀμίχλης πυκνῆς βαθμηδὸν βυθισθεῖσα ἡ λέμβος
«ἄνευ ἐρέτου, χωρὶς ὀδηγοῦ εἰς τὴν τύχην ἀφέθη,
«ἄφρονος πλέον, βωβή, καὶ ἐχάθη, ἐχάθ' εἰς τὰ σκότη.
«Τρικυμιώδης ὑπῆρξεν ἡ νύξ. Πρὶν δὲ λάμπ' ἡ ἡμέρα,
«βλέμματι τρόμου μετρῶν τὸ κυάνεον ὕδωρ τοῦ κόλπου,
«κάτω τοῦ πύργου μονήρης, λευκοῦρις προσμένει πρεσ-
[βύτης.

Αἶφνης ἐν μέσω ἀφροῦ λύρα πλείουσα τ' ὄμμα του
[πλήττει,

λύρα, ἦν σφαῖρα θανάτου ἐν μέσω διατρητὸν εἶχε,
«καὶ ἔμενε μία χυρδὴ, καὶ αὕτη χαλαρῶς τεταμένη,
«κάθυγρος καὶ ἐρυθρὰ ἀπὸ αἵμα ἀκόμη ἐμμένον.
«Πρὸς τὸ ἐρείπιον τοῦτο ὄρμηξ, ψηλαφεῖ αὐτὸ κύψας...
«φρίκης δ' ἐπώδυνον ψῦχος τὰ μέλη του πάντα παγώνει.
«Πρὸς τῆς Κορώνης τοὺς πύργους ὕψοι βλέμμα ἄγριον
[τότε.

Θέλει ν' ἀφήσῃ κραυγὴν... ἀλλ' ἐκπνέ' εἰς τὰ χεῖλ'
[ἢ κατάρρα,

Τρέμ' εἰς τὴν θέαν αὐτῶν καὶ θρηνηῶν ἀποστρέφει τὴν
[ὄψιν.

Εἶχε νικήσει αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἢ βαθεῖα ὄδυνη.
«Φεύγει σκληροὺς ὀφθαλμούς, ὄχληρους εἰς τὸ μέγα του
[ἄλγος,

τὸν οὐρανὸν δὲ προβλῆπων, τοῦ πόνου του μάρτυρα
[μόνον,

καὶ τῶν ροχθούντων κυμάτων τὴν ὄχθην περῶν, ψιθυρίζει:
«—Σὲ ἐπερίμενον χθές, πολὺν χρόνον σ' ἐπρόσμενον μάτην·
«οἴμοι ! δὲν ἔρχεσαι πλέον, ἀλλὰ μὲ προσμένεις σύ τώρα!

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥ

«Ἦταν ἓνα μικρὸ πουλάκι. Εἶχαμε γίνε φίλοι.
«Στὴν ἐξοχή, ποῦ εἶχαμε πᾶσι νὰ περάσωμεν ὀλίγες
«μέρες, τὸ γνώρισα. Τὸ δαμάτιό μου ἦταν ἀνατολικὸ
«καὶ ὁ ἥλιος ποῦ νωρὶς ἔμπαινε, μὲ ζυπνοῦσε μὲ τὸ
«φῶς του καὶ μὲ προσκαλοῦσε μ' ἓνα του μειδίαμα νὰ
«θαυμάσω τὰ ὡμορφα χρώματα ποῦ ἐχάριζε στὴ γύρω
«φύσι. Πεταγόμενα εὐθύς ἀπ' τὸ κρεβάτι μου καὶ
«ἐπλησίαζα στὸ παράθυρο ποῦ ἐβλεπε σ' ἓνα περιβόλι
«μὲ πολλὰ πολλὰ δένδρα. Κάτω ἀκριβῶς, στὸν τοῖχο
«κοντὰ, ἦταν μιὰ ἀμυγδαλιά ποῦ τὰ ἐπάνω τῆς κλα-
«διὰ μόλις φθάνανε στὸ γείσο τοῦ παραθύρου μου. Παρὰ
«πέρα πολλές ἄλλες, καὶ ἐξῶ ἀπὸ τὸ χαμηλὸ φράχτη
«τοῦ περιβολίου ἓνα ἀπέραντο πράσινο λειβάδι ἀπλώ-
«νετο, ποῦ ἐφάνταζε ἀκόμα περισσότερο τὸ πρωτὶ, ὅταν
«αἱ πρώτες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἔπεφταν ἐπάνω του καὶ
«τὸ ἐχάιδευαν ἀπαλὰ ἀπαλά.

«Ἐνα τέτοιο πρωτὶ τὸ πρωτοεῖδα. Εἶχε καθῆσει σ' ἓνα
«λεπτὸ κλαράκι καὶ, καθὼς ἦταν, μικροῦλι, φαινόταν
«σὰ μιὰ ζωγραφιὰ μέσα στὰ πράσινα κλαδιὰ καὶ ἔκα-
«με μὲ τὸ μικρὸ του βάρους νὰ σιγοτρέμουσι τὰ φύλλα
«σὰν ἀπὸ ἓνα λεπτὸ ἀεράκι ποῦ περνοῦσε ἀπὸ πάνω
«τους.

«Ἦταν γκριζο, μὲ δυὸ πινελιές, μιὰ μαβιὰ ἀνοιχτὴ
«καὶ μιὰ ἄσπρη στὸ λαιμό του· μὲ μιὰ λεπτοῦλα φωνὴ
«καὶ τραγουδοῦσε τόσο γλυκὰ ποῦ μοῦ φαίνεται πῶς
«κανένα ἀνθρώπινο ὄργανο φυσικὸ ἢ τεχνητὸ δὲν θὰ
«μποροῦσε νὰ τὸ φθάσῃ καὶ νὰ κάμῃ τὴν τρεμουλιαστές
«ἐκεῖνες νότες ποῦ πετοῦσαν στὸν ἀέρα.

Τὸ ἤκουα μὲ ὅλη μου τὴν προσοχή. Ἦσαν ὄμοιοι
«μέσα μου βαθεῖα τὸ τραγοῦδι του καὶ ἔγινε ἀκόμη
«μεγαλτέριον ἢ συγκίνησις μου ὅταν ἤκουσα ν' ἀποκρι-
«νεταὶ ἀπὸ μακρυὰ ἄλλη μιὰ φωνοῦλα ὄχι τόσο λεπτὴ,
«ἀλλ' ἐξ Ἰσου γλυκειὰ. Σὲ λίγο παρουσιάσθηκα ἄλλο
«ὄμοιο καὶ ἀπαράλλακτο. Γκριζο κι' ἐκεῖνο. Ἦταν
«μόνο πιὸ μεγάλο καὶ εἶχε στὸ λαιμό του γύρω δυὸ
«καφετειές σειρές σὰν ἓνα περιδέραιο.

«Οὔτε τὸνομά τους ἔμαθα, οὔτε ἠθέλησα νὰ μάθω.
«μοῦ φαινόταν πῶς σὲ κανένα εἶδος πουλιῶν δὲν μπο-
«ροῦσαν ν' ἀνήκουν, τόσο ὡμορφα καὶ μικροσκοπικὰ
«ἦσαν.

«Ἦλθε τὸ μεγάλο, κάθισε σ' ἓνα παραπέρα κλαδι
«καὶ μισὴ ὥρα περίπου μιὰ συμφωνία, ἓνα ντουέτο ἀ-
«κούοταν. «Ἄλλοτε τὸ ἓνα ἀπαντοῦσε στὸ ἄλλο, ἄλ-
«λοτε πάλι καὶ τὰ δυὸ ἀρχίζανε μαζὶ καὶ βέβαια κάτι
«ὠραῖα λόγια ἀνάμεσα των θᾶλεξαν, γιατί ἦταν τόσο
«ὡμορφο τὸ τραγοῦδι των!

«Αὐτὸ γινότανε κάθε μέρα. Τὰ εἶχα περὶ συνεθίσει
«κι' ἔπεφταν τὸ βράδυ μὲ τὴν γλυκειὰ ἐλπίδα νὰ τ' ἀ-
«κούσω πάλι τὸ πρωτὶ. Καὶ αὐτὰ θὰ μ' εἶχαν κατα-

«λάβει γιὰ φιλενάδα των. Σὰν μ' ἐβλεπαν δὲν εἶδει-
«χαν φόβο, ἀπεναντίας μάλιστα μοῦ φαινόταν πῶς
«μ' ἐβλεπαν μὲ τὰ μικροῦλια τους τὰ μάτια κάθε
«μέρα καὶ πειὸ γλυκὰ καὶ πῶς προσπαθοῦσαν νὰ κά-
«μουν κάθε μέρα πειὸ ὠραῖο τὸ τραγοῦδι των, γιὰ νὰ
«μ' εὐχαριστήσουν γιὰ τὴν καλωσύνη μου ποῦ καθό-
«μουν καὶ τ' ἄκουα. Καμμιά φορὰ μάλιστα, ὅταν
«ἐσηκῶνοντο νὰ φύγουν, τὴ στιγμὴ ποῦ ὁ ἥλιος ἀνε-
«βαινε ἀρκετὰ ψηλὰ ὥστε νὰ τὰ καλοζεστάνη, πε-
«τῶντας περνοῦσαν ἀπὸ μπροστὰ ἀπ' τὸ παράθυρο,
«χαμηλώνανε λιγάκι τὰ φτερούγια τους σὰν νᾶθελαν
«νὰ μὲ χαιρετήσουν καὶ νὰ μοῦ ξαναδώσουν ραντεβού
«γιὰ τὸ ἄλλο τὸ πρωτὶ καὶ φεύγανε, ἐνῶ τὸ μάτι μου
«τὰ παρακολουθοῦσε στὸν εὐτυχισμένον δρόμο ποῦ συν-
«τροφικὰ τὸν κάμνανε.

«Εἶχαν περᾶσει ἀρκετὲς μέρες. Ἦ δικὴ μας ἡ
«ζωὴ περνοῦσε ἡσυχη. Πότε καὶ πότε τὴν ἐποικίλλε
«καμμιά ἐκδρομὴ ἢ κανένας περίπατος μὲ τὴ σελήνη
«ποῦ φαινόταν τότε ψηλὰ μὲ ὅλη τὴ χάρι καὶ χλω-
«μάδα τῆς. Κατόπιν ἀπὸ μιὰ τέτοια βραδύα ποῦ εἶ-
«χαμε περπατήσῃ δυὸ ὥρες ὀλόκληρες μὲ ὀδηγὸ τὴ σε-
«λήνη μέσα σ' ἓνα δάσος (τὶ ὠμορφιά καὶ τὶ ποίησις!)
«εἶχα πέσει νὰ κοιμηθῶ πεθαμένη ἀπὸ τὴν κούρασι.
«Μὲ ζύπνησε πάλι ἓνα γλυκὸ τραγοῦδι. Μὰ δὲν ἦταν
«πιά τὸ ἴδιο. Κάπως ἀλλοιώτικο ποῦ ἔμπαινε ἀκόμα
«πιὸ βαθεῖα στὴν καρδιά μου. Σηκώθηκα ἀμέσως ἀπ'
«τὴν περιέργεια. Δὲν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ πῶς μπο-
«ροῦσε νὰ ἦναι συνέχεια τοῦ εὐτυχισμένου τραγοῦδιού
«τῶν περασμένων ἡμερῶν. Πλησίασα στὸ παράθυρό μου.
«Στὸ ἴδιο κλαδι ποῦ τὸ εἶχα πρωτοεῖδῃ ἦταν ἀκουμ-
«πισμένο. Εἶχε τώρα τὸ κεφαλάκι του σκυμμένο, μα-
«ζεμένο μέσα στὴς φτερούγιες του καὶ ἐβγαζε μιὰ φω-
«νὴ πένθιμη, κλαψάρα, παραπονετικὴ. Δὲν ἤμποροῦσα
«νὰ καταλάβω γιατί. Τὴν ἴδια ὄμως μέρα τῶμαθα. Τὸ
«ταῖρι του εἶχε σκοτωθεῖ καὶ μάλιστα ἀπὸ ἓνα ἐξάδελ-
«φό μου ποῦ εἶχε τὴ μανία νὰ κυνηγᾷ τ' ἀθῶα που-
«λιά μέσα στὸ περιβόλι τῆς ἀγάπης των. Τὶ σκηνὴ
«ἔγινε περιττὸ νὰ εἶπω. «Ὀλη μου ἡ ὄργη ἔπεσε ἀπά-
«νω του. Μὰ μποροῦσε νὰ διορθωθῇ τὸ κακό ;

«Τὴν ἄλλη ἡμέρα περίμενα μὲ περισσότερη ἀνυπο-
«μονησία. «Ἦθελα νὰξέρα, θὰ ξαναερχότανε ; Πράγ-
«ματι παρουσιάσθηκε. «Ὀλίγο πιὸ ἀργὰ. Ἦ φωνὴ του
«πιὸ ἀδύνατη, τὸ σωματάκι του πιὸ λεπτὸ. Ξανατρα-
«γοῦθησε. Καὶ τώρα, σὰν νὰ εἶχε μόνο ἐμένα συντροφιά
«ἐστάθωσε τὰ ματάκια του ἀπάνω μου ζητώντας πα-
«ρηγοριά. Δὲν ξέρω πῶς μούλθε· προσπάθησα ν' ἀπο-
«κριθῶ στὸ τραγοῦδι του. Πόσο τὸ κατώρθησα δὲν ξέρω.
«Πάντως ὄμως κάτι θὰ τοῦ θύμιζα, γιατί ἐστάθηκε
«γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκίνητο σὰν ν' ἀποροῦσε ἀπὸ ποῦ
«μποροῦσε νὰλθῃ μιὰ τέτοια φωνή. Σὲ λίγο, φαίνεται
«ἀνεγλήθηκε· ἐπέταξε κι' ἦλθε σιμά μου. Στάθηκε

στο παράθυρο· με κύτταξε κατάματα σαν να θέλε να με ιδεί καλά καλά και να χορτάσει τη φωνή που του θύμιζε το πεθαμένο του ταίρι. 'Εγώ εξακολουθούσα πάντα· αυτό άγωνιούσε και ετέντωνε τα φτερούγια του. Στο τέλος κούνησε το κεφάλι του θέλοντας να μου δείξει την άδυναμία μου και ήθελσε να πετάξει, να φύγει ίσως μακριά για να μην άκούη και λησμονήση μια στιγμή τη λύπη του· πολύ δρόμο δέν μπόρεσε να κάμη· πήγε κι' εκάθισε παραπέρα σε μια άλλη άμυγδαλιά.

'Εκεί κατόπιν από όλίγη ώρα τό άφηκα. Με είχαν φωνάζει για μια έκδρομή που θα κάναμε. Με λύπη ανάγκασθηκα να πάω. Ν' αντίτεινω; Θα μου ζητούσαν τό λόγο. Να τόν πώ; Μου ήτον άδύνατον. Θα μούλεγαν ιδανική, άνόητη, σχολαστική. Πολλές φορές τό είχα άκούσει αυτά τό επίθετα, με τό όποια ήθελαν να με πειράξουν όσάκις έδειχνα διάθεσι να καθίσω περισσότερο να θαυμάσω μια ώμορφη φύσι ή να παραδοθώ περισσότερο στάς σκέψεις μου. 'Επρεπε και μου τό επέβαλλαν να λησμονήσω τόν έαυτόν μου μέσα στο πλάνα διάβα του κόσμου που άλλέως τόν άντελαμβάνοντο και άλλέως τόν άντελαμβανόμην 'Εξ ανάγκης έπήγα. Διασκέδασα όσο μπορεί να διασκεδάση κανένας, όταν έχη μια βαθειά λύπη μέσα του. Βιαζόμουν να γυρίσω. Μα πώς να πώ την έπιθυμίαν μου; Δέν τολμούσα. Και για κακή μου τύχη είχαμε συναντηθί με μερικούς φίλους που ήταν σ' ένα γειτονικό κτήμα και μάς είχεν πρόσκαλέσει να περάσωμε εκεί τη βραδυά. Τό ύπέμεινα κι' αυτό. Πάντοτε όμως μου φαινότανε σαν να κούσα μια άρρωστημένη φωνή να με φωνάζη σε βοήθεια.

'Όταν γυρίσαμε ήτανε μεσάνυχτα. 'Από την κούρασι και την άγωνία της ήμέρας άμέσως έκοιμήθηκα· ζύπνησα όμως με τό πρώτο χάραγμα. Σιγά για να μη με καταλάβουν, γιατί τότε θάβρισκα τό μπελά μου, άνοιξα τό παράθυρο. Τό ζαναίδα πάλι στην παραπέρα άμυγδαλιά. Μου φάνηκε σαν να κούσα ένα στεναγμό. Γρήγορα κατέβηκα και πήγα από κάτω από τό δένδρο. 'Εβαλα μια καρέκλα κι' άνέβηκα. Δέν τό άνεγνώρισα. Ούτε τό μισό δέν είχε μείνει. Τά μάτια του ήταν θολά και τό στόμα του μισοανοιγμένο· τό ήγγισα, τό πήρα στα χέρια μου. Αυτό σαν να με άνεγνώρισε· άνοιξε καλά τά μάτια του και μια λάμψι φάνηκε να περνά άπ' αυτά. Ποιός ξέρει τί ήθελε να μου πη; Ποιός ξέρει αν δέν ήθελε να μ' ευχαριστήση για τη φιλία που του είχα δείξει. Και τώρα άκόμη μου φαίνεται πώς βλέπω τό μάτι του επάνω μου να πέφτη και να με τυλίγη με τη λάμψι του.

Γύρω μας είχε χυθί τό φώς. Πέρα έχρύσωνεν ή άνατλή κι' άκουα από μακριά χίλια άλλα πουλάκια να τραγουδούν. Θα τάκούσε κι' αυτό ίσως. Τό σωμα

του έκαμε ένα δυό τιναγμούς και καθώς τό είχα στα χέρια μου, ήσθάνθηκα μια λεπτή πνοή να φεύγη από μέσα από τά δάχτυλά μου και να σμίγη με την πρώτη ακτίνα ήλιου που ήρχετο να της δείξη τό δρόμο προς τά ψηλά...

'Όσοι τό διαβάσουν αυτό, ίσως θα μειδιάσουν ειρωνικώς και θα μου πούν ό,τι πολλάκις ήκουσα ειδανική, σχολαστική». 'Εστω. Αί μέρες εκείνες μένουν πάντα στο μυαλό μου με όλη τη θλιβερή τους ποίησι και ή άνάμνησί τους θα ήναι πάντα από τίς προσφιλέστερες και άγνότερες μου

M. B. K.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΛΩ ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διά του θανάτου του 'Εδουάρδου Λω ή 'Ελλάς έχασε βεβαίως πολύτιμον φίλον. Γνωρίζομεν όλοι σχεδόν πόσον υπήρξε καλός διά την 'Ελλάδα και ποίους θησαυρούς φιλελληνισμού περιέκλεισεν ή ψυχή του, άφού έζήτησε και αυτός ό νεκρός του ν' άναπαυθί εις τόν έλαφρόν τάφον τόν όποιον χαρίζει ή γη της 'Αττικής. 'Ηδη επί τη εύκαιρία του θανάτου του θ' αναφέρω ό,τι μάς διηγήθη περί της παρατηρητικότητός του πολύτιμος φίλος. 'Ητο ή εποχή της πρώτης άφίξεως του Λω εις τάς 'Αθήνας. Είς ένα από τά άριστοκρατικώτερα σπίτια των 'Αθηνών ό Λω έσύχναζε τακτικώς και συνητάτο εκεί με εκλεκτήν τάξιν 'Αθηναίων και 'Ελληνίδων δεσποινών.

'Ο Λω υπήρξεν πάντοτε επιφυλακτικός εις τάς κρίσεις του και τάς σκέψεις, πολύ δε περισσότερο κατά τάς άρχάς της άφίξεώς του όπόταν δέν είχαν ίσως άκόμη όλα τά στοιχεία διά να σχηματίση μίαν άσφαλή περι 'Ελλάδος γνώμην. 'Εν τούτοις μίαν έσπέραν, εις τόν οίκον τόν όποιον έτίμα διά της παρουσίας του τόσο συχνά, ό Λω ήτο διαχυτικώτερος και όμιλητικώτερος. Τούτο άντελήθη μεταξύ των άλλων και ό κ. Μ... Ούτος πρό καιρού έφλέγετο ν' άκούση παρά του Λω την γνώμην του περί 'Ελλάδος, αλλά έως τότε δέν είχε ενόησιν την εύκαιρίαν αποθαρρυνόμενος από τό 'Αγγλικόν φλέγμα του Οικονομολόγου. 'Όταν δέ άντελήθη την εύνοικήν διάθεσιν του όμιλητού του, έσπευσε να έπωφεληθί της εύκαιρίας και υπέβαλεν εις τόν 'Αγγλον οίκονομολόγον την έρώτησιν πώς εύρίσκη την 'Ελλάδα Οικονομικώς. 'Ο Λω τόν εκύτταξεν επί τινας στιγμάς και άπήνησε,

— Τά οικονομικά της 'Ελλάδος είπατε; Τά εύρίσκω πολύ, πάρα πολύ εύάρεστα. 'Ο συνομιλητής του τόν εκύτταζε σιωπών. 'Ητον τότε ή εποχή κατά την όποιαν έθεωρούσαμεν όλοι τόν τύπον μας ότι εύρίσκε-

ται συντετριμένος οικονομικώς κατόπιν των οικονομικών ναυαγίων της εποχής εκείνης, και προς στιγμήν έφαντάσθη ότι ό 'Αγγλος ειρωνεύετο τόν 'Ελληνα τόν τολμώντα να υποβάλη τοιαύτας έρωτήσεις.

Πλήν ώσαν ό Λω να έμάντευσε την ιδέαν του επανέλαθε.

— Σας φαίνεται υπερβολικόν τούτο;

— 'Όχι υπερβολικόν, αλλά πολύ εύγενές του άπήνητησεν έτοιμώς ό συνομιλητής του.

'Ο Λω έμειδιάσεν και επανέλαθε.

— 'Όχι· όχι· δέν θέλω από εύγένειαν να σας είπω ότι ή πατρίς σας δέν είνε πτωχή. Θα σας φέρω άποδείξεις της εύρωστίας της και θα πεισθήτε και σεις ό ίδιος, ότι όμιλώ εκ πεποιθήσεως. 'Αφ' ότου ήλθον εις τόν τόπον σας τρία πράγματα μου έκαμον έντύπωσιν. 'Η πληθυσ των άνδρών οι όποιοι διημερεύουν εις τά καφνεεία. 'Όλοι αυτοί οι όποιοι εύπρεπείς, καθαροί, εύθυμοι περνούν την ήμέραν των εις τά καφνεεία χωρίς έργασίαν, θα είνε βεβαίως εύποροι, εισοδηματίαι. Και όταν μία τοιαύτη μερίς άνθρώπων ζή από τά εισοδήματα της άποδεικνύει εύρωστίαν του τόπου ό όποιος την διατρέπει.

'Η δευτέρα έντύπωσις είνε τό κατάστημα του Σίνδεν Νόελ τό όποιον ύπάρχει εις τάς 'Αθήνας. 'Ενα τοιοῦτον κατάστημα φίλε μου μία πλουσία κοινωνία τό διατηρεί εις την άκμήν την όποιαν εύρίσκει τό ιδικόν σας έδώ. Και αυτό είνε ή δευτέρα ένδειξις της εύρωστίας σας, και του πλούτου σας, άφού σας περισσεύουν χρήματα τόσα πολλά ώστε να πλουτίσετε και τόν μεγάλον αυτόν έμπορικόν οίκον. Τό δε τρίτον ξεύρετε όποιον είνε;

— 'Όχι.

'Ο Λω έμειδιάσε και έξηκολούθησε.

— Είνε αί συντάξεις σας. Μάλιστα Κύριε, αί συντάξεις σας. 'Εξ εκατομμύρια δίδει τό έθνος σας εις συντάξεις. Τό ποσόν αυτό είνε άμφίβολον έάν τό δίδη άλλο κράτος της εκτάσεώς σας. Αυτά κύριε είνε αί τρεις περιπτώσεις κατά τάς όποίας δύναται τις άσφαλώς να εικάση ότι ή 'Ελλάς είνε κράτος μικρόν μεν άλλ' εύρωστον, άδιάφορον μόνον έάν δέν εϊξέυρη άκόμη πώς να χρησιμοποιήση αυτήν την εύρωστίαν.

Αυτά μου είπεν ό συνομιλητής του ήδη νεκρού Λω. Μου προσέθηκε δέ. 'Εάν όλαι αυτάί αί παρατηρήσεις του 'Αγγλου οίκονομολόγου είναι όρθαί, πόσα καταστάματα πολυτελείας έφάμιλλα του Σίνδεν Νόελ, άνηγήρθσαν εκτοτε, πόσα καφνεεία ήνοιξαν ή ήρσηνον τάς πύλας των, και κατά πόσα εκατομμύρια ήύξησαν άκόμη αί συντάξεις μας; 'Ωστε; Είμεθα έθνος πλούσιον, εκτός πλέον έάν παρά τάς δυνάμεις μας δαπανώμεν όλα ταύτα, και ήμοιάζομεν τόν άνόητον

οίκογενειάρχη, ή την σπάταλον σύζυγον οι όποιοι, έξοδεύουν, έξοδεύουν παρά τάς δυνάμεις των μέχρις ότου άλλοι τούς αναγκάσουν να σταματήσουν.

Είς αυτά νομίζω ότι ό συνομιλητής του Λω και ό ιδικός μου, δέν έχει δίκαιον.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΩΝ ΧΟΡΙΚΩΝ

'Η πλουτοπαραγωγή εκ της πτηνοτροφίας, κτηνοτροφίας, τυροκομίας, ταπητουργίας, μελισσοκομίας, σπηροτροφίας, Γεωργίας και Βιομηχανίας έξαρτάται κυρίως εκ της κερδοσκοπίας των κεφαλαιούχων, των εταιριών και των τραπεζών.

'Αληθώς ταμειυτήρια των Γυναικών και άνδρών χωρικών είναι ή άπόκτησις ραπτομηχανών, εκκολλητικών μηχανών και των συναφών μηχανημάτων, εργαλείων στάσεως όρθίας, σκαλτομηχανών, κυψελών νέου συστήματος, άρότρων κινουμένων δι' οίνοπνεύματος, πετρελαίου ή ηλεκτρισμού, θερμικών και άλωνιστικών μηχανών, προβάτων, φορβάδων και άγελάδων καλλιτέρας καταγωγής και μέλλον προσδοφόρων.

'Εάν δέν ύπάρχη σήμεραν έπιστημονικόν Γραφείον ζηνε έπιστημονικών συγγραμμάτων και καλύθη άνευ ραπτικών μηχανών ή έπιτυχία αυτή όφείλεται εις την κατά δόσεις πληρωμήν της αξίας των έπιστημονικών βιβλίων Φέξη και των ραπτικών μηχανών Σίγγερ και Νότμαν· οι Βιομήχανοι ούτοι κερδοσκοπούσιν, αλλά συγχρόνως ώφελούνται και οι άγορασταί την αξίαν διά της εργασίας.

'Η ύποχρέωσις του Κράτους, όπως διατηρη ήν τη έδρα εκάστου Νομού Γεωργικούς Σταθμούς διευθυνόμενους υπό ειδικών έπιστημόνων άμεταθέτων τουλάχιστον επί δεκαετίαν είναι τό μέσον, δι' ού θα έπιτευχθί ή ανάπτυξις των Γεωργοκτηματιών επί τό πρακτικώτερον, έπιστημονικώτερον και ώφελιμώτερον, αλλά δέν άρκει, έάν δέν εύρεθώσι συγχρόνως και οι κερδοσκοπίο βιομήχανοι ή κεφαλαιούχοι οι όποιοι θ' αναλάβωσι να πωλώσι με μηνιαίας δόσεις άπαντα τά χρήσιμα εις τούς Γεωργοκτηματίας, δι' ών άληθώς θα εύδαιμονήση ή 'Ελλάς.

'Η Τουρκία πωλεί εις εκαστον Γεωργόν μίαν άγελάδα με μηνιαίας δόσεις. Διατί εν 'Ελλάδι να μη εύρεθί εταιρία ή όποία να πωλή τοιαύτας με μηνιαίας δόσεις, ώστε ή 'Ελλάς να ύπερβή την 'Ελβετίαν εις την κτηνοτροφίαν;

'Ημεις νομίζομεν, ότι ή πλουτοπαραγωγή των κατόικων της 'Ελλάδος έξαρτάται εκ της κερδοσκοπίας

των κεφαλαιούχων, Βιομηχάνων και εταιριών, άρκει να παρέχονται εις τους Γεωργικηματαίας τα μέσα τα προκαλούντα την εργασίαν προς άποφυγήν της άργίας, ήτις είναι μήτηρ πάσης κακίας και δυστυχίας. Μεριμνήσατε περι του παρόντος, όπερ έγκυ-

μοει πολλούς κινδύνους και αφήσατε το μέλλον να παρακολουθήση την φυσικήν εξέλιξιν του έθνους. 'Η μερίμνα αυτη άνήκει εις τους κεφαλαιούχους και Τραπεζας.

Δημοσθ. Λαπουσιάδης

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Συχνάκις άγγέλλονται βιαιοπραγίαι, τραυματισμοί, αναιρέσεις ή φόνοι κατά των άνδρών της Δημοσίας Δυνάμεως εν τή εκτελέσει του καθήκοντος ή ένεκα ταύτης διαπραττόμενοι. Καί τα άγγέλματα ταύτα, είτε εν τώ τύπω είτε εν τή κοινή γνώμη, αντιπαρέρχονται μη προκαλούντα έντύπωσιν και πρό παντός την συγκλίσην και τό ένδιαφέρον, όπερ, άναλόγως προς την βαρύτητα του γεγονότος προσήκει.

Και παραλληλίζων τις την έλλειψιν αυτην προς την έξ αντίθετου συνήθως παραγομένην εκπληξιν επί οίκαδηποτε της ένόπλου δυνάμεως δεδικοιολογημένη και έννόμω βιαία ενεργεία, αναγκάζεται να σκεφθῆ άν, αί ως προς τάς δημοσίας υπηρεσίας, και ιδία ως προς την εκτελεστικήν εξουσίαν κρίσεις δεν είναι βεβαιασμένα ή επιπόλαιαι, ή δεν ηπηάζουσιν έξ άτελους αντίληψως των γενικών του πολίτου καθηκόντων.

Έν πάση περιπτώσει τά των δημοσίων οργάνων συναισθήματα του καθήκοντος, καιπερ πολλάκις εν θερμη άφοσιώσει και φιλοπατρία έξωτερικεύμενα, δεν συναντώσιν αντίστοιχον εν τή εκτιμήσει της κοινής γνώμης εύμένειαν.

Υπό τό δεδομένον τουτο ή των πράξεων των άνδρών αυτών σημασία δεν διαφαίνεται, διότι, καλυπτομένη ταχέως υπό του σκότους άδίκων κρίσεων, εκλείπει άπαρατήρητος.

Άρέσκονται βεβαίως οι εις τοιαύτην κατάσταση, έστω και άνευ προθέσεως, συντελούντες, διότι διαβλέπουσιν εν αυτῇ ένιοτε ποιάν τινα ίκανοποίησιν, είτε εις τοπικήν είτε εις άλλην έπιρροήν τείνουσαν. Πλανώνται όμως εις τάς κρίσεις των. Καί είναι οικτρά ή πλάνη, όταν τις, σταθμίζων, εξελέγη την βαρύτητα της προς τό Κράτος εκ τοιούτων ίκανοποιήσεων προσγιγνομένης ζημίας.

Ός και δι' άλλων άρθρων εν τῇ «*Ελληνική Έπιθεωρήσει*» παρετηρήσαμεν, ή εξασφάλις της κοινής ήσυχίας ένυπάρχει εν τῇ άκριθεί των νόμων εφαρμογή, διότι δι' αυτών περιφρουρείται ή πάντων των δικαιών

του πολίτου προστασία και έλευθέρα ένάσκησις. Ός εκ τουτου ήτοεπίαναγκες, όπως ή εφαρμογή των Νόμων είναι ήγγυημένη και προς τουτο άνατεθη εις την ειδικήν μερίμναν άνδρών εις σώματα ή υπηρεσίας οργα- νουμένων.

Τό Κράτος, χορηγῆσαν την έντολήν αυτην, κατέστησε βεβαίως μετόχους της εξουσίας αυτου τους έντολοδόχους. Προσέδωκεν αυτοίς τό κύρος των πράξεων και τό δικαίωμα του σεβασμού· άλλ' όπερ ούσιώδες παρέσχεν εις αυτούς τό δικαίωμα του καταναγκασμού, διότι ήτο άπαραίτητον τουτο προς την άποτελεσματικότητα της έντολής των και προς την ιδίαν του Κράτους άμυναν.

Υπό τοιαύτην λοιπόν ιδιότητα και εξουσίαν ενεργούντες οι έντεταλμένοι την βεβαίωσιν της εκτελέσεως των νόμων άνδρες, δεν είναι ειμή αντιπρόσωποι του Κράτους ή αυτό τό Κράτος προσωποποιούμενον. Υποχρεούνται ούτως, όπως πάσας τάς πράξεις αυτών ρυθμίζωσι προς την έπικράτησιν της βουλήσεως του Κράτους, ήτοι της εφαρμογῆς των νόμων, δι' ών έξουδετεροῦται και καταστέλλεται πῶσα προς τους νόμους αντίτιθέμενη άτομική πράξις, ήτις, ως αντίθετος προς την γενικήν βούλησιν, προκαλεῖ άνωμαλίαν εν τῇ κοινωνική ίσορροπία και επομένως προσβολήν κατά του Κράτους. Είναι δε φανερόν ότι την καταστολήν των έννόμων τουτων πράξεων δεν ήά ήδύναντο να συντελέσωσιν, εάν δεν έποιούντο χρῆσιν του προς τουτο χορηγημένου αυτοίς δικαιώματος καταναγκασμού.

Άλλ' ούτως ενεργούντες εκτελοῦσι καθήκον. Είναι εύσυνείδητοι και ειλικρινείς έντολοδόχοι.

Οί άνδρες ούτοι, άψηφούντες την ζώην, άντεπεξέρχονται άπέναντι πάσης κατά των Νόμων θρασύτητος, ποιούντα προς την καταστολήν ταύτης χρῆσιν καταναγκαστικών μέσων, αντιμετωπίζοντες παντοίους κινδύνους, άγρυπνοῦσιν άδιαλείπτως, όταν πάντες αναπαύωνται, επιτηροῦσι την ασφάλειαν πάντων των δικαίων όταν οι πάντες δαψιλῶς άπολαύουσι πασών των τέρψεων και διασκεδάσεων, μένουσι υπό τον καύσωνα και τό ψύχος, όταν οι άλλοι άνευρίσκωσιν εύκόλως

την ανακούφισιν και τό θάλπος, διατρέχουσι τά όρη και πάσας τάς άποτομότητας του έδάφους προς την σύλληψιν εκείνων ούτινες δεν σέβονται τά δικαιώματα των άλλων, ύφίστανται τάς έπηρείας διαφόρων κακούργων ένστίκτων, ανταλλάσσοις την ζώην αυτών προς την εκπλήρωσιν του καθήκοντος, παροῦσι τό ίδιον αυτών συμφέρον άπέναντι του κοινου και έν γενει εινε πανταχοῦ αντίληπτορες και επί πάση παραβάσει υπεύθυνοι.

Και την έντολήν αυτην έχοντες δεν εργάζονται προς την κοινήν ευημερίαν, προς την ανάπτυξιν και την πρόοδον του Κράτους; Ούτω δε διαρκῶς πράττοντες—επί εύτελει μάλιστα ύλικῆ άντιμισθία—δεν επιδεικνύουσιν άυταπάρησιν άμεμπτον και θερμήν φιλοπατρίαν;

Έχουσι λοιπόν τό δικαίωμα, όπως αξιωσι την υπόληψιν και την δικαίαν του κοινου εκτίμησιν. Είνε πρέπον να εφιλκῶσι την άγάπην ή την συμπάθειαν άντι της μομφῆς και των έπικροίσεων.

Οί ένδιαφερόμενοι δια την κοινήν ήσυχίαν και τό δημόσιον συμφέρον, οι αγαπῶντες την πατρίδα και την γενικήν ευημερίαν επιθυμούντες, οι συντηροῦντες εν έαυτοίς άκμαίον τό συναίσθημα του προς τό Κράτος καθήκοντος έχουσι την υποχρέωσιν να εκτιμῶσι τά όργανα της εκτελεστικής αυτης εξουσίας και οφείλουσι να ένθαρρύνωσι και θερμαίνωσιν αυτά εν τῇ υπηρεσιακῇ σταδιοδρομία. Υποχρεοῦνται να διευκολύνωσι την έντολήν των όχι μόνον δια της συνδρομῆς και της πρεπούσης συμπεριφορας, αλλά πρό παντός δια της ζηρωτέρας εκδηλώσεως του προς αυτά σεβασμου και της προς τους Νόμους ύποταγῆς.

Η άδιαφορία ή περιφρόνησις προς τους άνδρας της Δημοσίας Δυνάμεως και τάς πράξεις αυτών χαρακτηρίζει άθέτησιν των καθηκόντων του πολίτου και άρησιν παγίων υποχρεώσεων. Κυρίως όμως ύποσκάπτει τάς βάσεις της κοινωνικής ύποστάσεως και προκαλοῦσα την άποθάρρυνσιν, συντελεῖ εις την ήθικην μείωσιν και την μηχανικήν άποσύνθεσιν της υπηρεσίας αυτών, προς την μεγίστην βλάβην του Κράτους, διότι τό Κράτος βεβαίως εινε τό καιρίως εκ τοιούτων άποτελεσμάτων έπηραζόμενον.

Εις άλλα Κράτη έπικρατοῦσιν αι τοιαῦται υποχρεώσεις κατά γενικήν πεποίθησιν. Είτε εν τῇ κοινή γνώμη είτε εν τῷ τύπῳ είτε εν τῇ Διοικήσει μία υπερισχύει τάσις: ή ένθαρρυνσις της Αστυνομίας ή της Δημοσίας Δυνάμεως και ή ποδηγέτησις αυτών προς την επίτευξιν της σκοπούμενης άποδόσεως, της μόνης συμπεροῦσης εις τό κοινόν και την πολιτείαν. Αί όργανικαι και αι άλλαι γενικαι έλλείψεις εινε

εκεῖ Διοικητικά ζητήματα και μερίμναι προκαλοῦσαι συζήτησιν γενικωτέραν και μη άφορῶσαν εις τά πρόσωπα.

Δεν έλέγχονται τά όργανα, όταν τάς άποτυχίας δεν άποφέρουσιν αι ενεργείαι ή έλλείψεις αυτών. Τουναντίον εκτιμῶνται τόσον υπό του κοινου όσον και υπό της Διοικήσεως, αι πράξεις αυτών και προκαλοῦσιν έγκαίρωσ, όταν προσήκη, την ήθικην εκείνην ένίσχυσιν, ήτις κινεί τάς εύγενεις χορδάς και άγει τάς γενναίας πράξεις.

Έχομεν πρόσφατον εν Γαλλία τοιαύτην της στρατιωτικής Διοικήσεως πράξιν.

Την άφηγοῦμεθα συντόμως.

Την 22αν Ιανουαρίου ε.ε. εν Roche της Lyon παραφρων τις, έγκλείσας εν τῷ μαγειρείῳ την μητέρα αυτου εφόνησε δια περιστρόφου. Είτα ένεκλείσθη εν τῷ ιδίῳ αυτου δωματίῳ και εις ούδένα επέτρεπε την είσοδον.

Οί χωροφύλακες του οικείου Σταθμου, πληροφορηθέντες τό συμβάν, κατέβησαν επί τόπου και διήλθον την νύκτα έλπίζοντες ότι ο δράστης ήθελε παραδοθῆ. Την πρωίαν ο χωροφύλαξ Ronna, πειραθείς να ανοίξη την θύραν του, εν ᾧ ο δράστης διέμενε, διαμερίσματος έλαθε μίαν σφαίραν εις τό στήθος και μεταφερθείς τό νοσοκομείον εν Lyon άπεβίωσεν.

Κατέστη εν τούτοις έφικτῆ ή σύλληψις και ή ένταις φυλακαίς κάθειρξις του δράστου, πολλάς σφαίρας περιστρόφου κατέχοντος.

Ο Στρατηγός στρατιωτικός διοικητής της Lyon εξέδωκε την ακόλουθον διαταγήν:

«Την 22αν Ιανουαρίου, εν Roche ο ύπενωμοτάρχης Teinturier της 14ης Λεγεῶνος της Χωροφυλακής και της εν Vetrpllière ένωμοτίας προσεπάθησε να άφοπλίση παράφρονα φονεύσαντα την μητέρα αυτου.

Ο Χωροφύλαξ Ronna της αυτης ένωμοτίας, προσδραμών εις βοήθειαν του διοικητου του, έπληγώθη θανασίμως δια σφαίρας περιστρόφου και την επομένην άπεβίωσεν.

Ο Χωροφύλαξ Ronna έπесе γενναίως δια την εκπλήρωσιν του καθήκοντος του. Ο θάνατος αυτου περιποιεί τιμήν εις την Χωροφυλακήν και εις την 14ην Λεγεῶνα. Τό όνομα του Ronna θέλει μείνει έγγραμμέον εν τῷ τιμητικῷ καταλόγῳ των θυμάτων της Χωροφυλακής.

Προς τιμήν της μνήμης του Ronna ο Υπουργός των Στρατιωτικῶν θα άντιπροσωπευθῆ κατά την κηδείαν ύφ' ενός αξιωματικού, οστις θα καταθέσῃ επ' όνοματι αυτου στρατιωτικόν μετάλλιον επί της σωρού του γενναίου τουτου.

Ο ύπενωμοτάρχης Teinturier έπεδείξατο θάρρος εκθέσας την ζώην του, όπως προβῆ εις την σύλληψιν επικινδύνου παράφρονος. Ο στρατιωτικός Διοικητής

της Lyon, διοικητής του 14ου σώματος στρατού συγκαίρει αὐτῷ.

Τρία αντίτυπα της παρούσης διαταγής θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα τοῦ χωροφύλακος Ronna».

Καὶ δὲν ἤρκεσθη εἰς τοῦτο ὁ στρατηγὸς Robert. Ἡθέλησεν ὅπως εἰς τὸ θῦμα τοῦτο τοῦ καθήκοντος γένηται κηδεὶα ἀνάλογος πρὸς τὴν ἡρωϊκὴν αὐτοῦ πράξιν.

Οὕτω κατὰ τὴν ὥραν της κηδείας παρευρίσκοντο πρὸ τοῦ Νοσοκομείου Ἀντιπροσωπεῖται ὅλων τῶν στρατευμάτων της φρουρᾶς Lyon καὶ πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ της Χωροφυλακῆς.

Παρίσταντο ἐπίσης αὐτὸς ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς μετ' ἐνὸς τῶν ὑπασπιστῶν του, οἱ Στρατηγοὶ Outhier καὶ Brunet, ὁ Γενικὸς γραμματεὺς της Νομαρχίας ἀντιπροσωπεύων τὸν Νομάρχην καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν λοχαγὸς Frantz, ὅστις προβάς πρὸ της σωροῦ ἐπεκόλλησε διὰ καρφίδος ἐπὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ νεκροῦ τὸ στρατιωτικὸν μετάλλιον.

Ὁ Συνταγματάρχης της Χωροφυλακῆς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Εἰσαγγελεῖος τῶν Ἐφετῶν της Lyon ἐξεφώνησαν ἐπικηδείους.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ronna θὰ ἐγγραφῆ εἰς τὸν κατάλογον τῶν θυμάτων τοῦ καθήκοντος καὶ εἰς τὴν Χρυσὴν Βίβλον (Livre d'or) της Χωροφυλακῆς.

Καὶ ἐρωτῶμεν ἤδη : Αἱ ἐπίσημοι αὐταὶ πράξεις δὲν ἀποτελοῦσι τὴν ἐμφαντικωτέραν ἀποδείξιν τῆς πρὸς τὰ θύματα τοῦ καθήκοντος ἐκτιμῆσεως;

Καὶ δύναται τις νὰ συγκρίνη τὰς παρ' ἡμῖν περὶ τῶν ὀργάνων της τάξεως ἰδέας πρὸς τὴν δικαίαν καὶ ἐξοχον διοικητικὴν ἐνέργειαν της Στρατιωτικῆς διοικήσεως της Lyon ;

Καὶ συνέτρεξαν ποτὲ ἐνταῦθα διοικητικαὶ ἀποφάσεις δυνάμενοι νὰ προσεγγίσωσι πρὸς τὰς βάσεις τιαυτῆς συγκρίσεως ;

Εἶνε λοιπὸν αἱ παρ' ἡμῖν ἐπικρίσεις ἀντίστοιχοι πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τῶν Ἀρχῶν τῶν ἄλλων Κρατῶν ;

Φρονοῦμεν ὅτι, ἐν Ἑλλάδι, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν ἢ τὴν δημοσίαν δύναμιν καθήκοντος, παρορῶνται αἱ οὐσιωδέστεραι τῶν γενικῶν ἀρχῶν.

Κρίνοντες ἐν εἰλικρινείᾳ ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀρηθῶμεν, ὅτι πρὸς τὰ ὄργανα της τάξεως δὲν αἰσθανόμεθα ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐπιβεβλημένην ἀγάπην.

Προσέχοντες κυρίως εἰς τὰ ἐλαττώματα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρερχόμεθα τὰς πράξεις τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν ἐθελοθυσίαν αὐτῶν.

Ἄλλ' οὕτω προκαλοῦμεν ἀπογοήτευσιν καὶ ἀποσυνθέτομεν τὸν πυρῆνα της δημοσίας τάξεως. **Κ.**

ΟΧΥΡΩΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ*

ΜΕΡΟΣ Α'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ὁ προγενέστερος κανονισμὸς, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σκαπανέως ἐν τῷ πεζικῷ, συνίστα τὴν ἴδρυσιν, ὡς σημείων στηρίγματος, περιβολῶν κλιμακοειδῶς τοποθετουμένων ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν διατηρεῖται ἐν τῷ νέῳ κανονισμῷ. Τὰ σημεῖα στηρίγματος δέον ν' ἀποτελῶνται κατὰ προτίμησιν, ὑπὸ συγκροτημάτων καλυπτηρίων - ὀρυγμάτων ἐνισχυομένων ὑπὸ ἐπιβοηθητικῶν μέσων ἀμύνης ἢ ὑπὸ τῶν καλυμμάτων τοῦ ἐδάφους, ἀγροικιῶν, δασῶν κτλ., ἀμυντικῶς ὀργανομένου. Ἐξαιρετικῶς μόνον αἱ κλεισταὶ περιβολαὶ δέον νὰ ἐμφανίζονται ἐν τῇ οχυρωτικῇ ἐκστρατείᾳ. Δὲν ἀρμόζουσιν ἢ πρὸς οχύρωσιν τῶν ἀκραιῶν σιδηροδρομ. πολεμικῶν σταθμῶν, τῶν προγεφυρωμάτων, τῶν συρίγγων κτλ. δηλαδή εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἐνθα εἶναι τὶς ἐκτεθειμένους εἰς τοὺς αἰφνιδισμοὺς καὶ ἐνθα δὲν ἔχει νὰ φορηθῇ σχεδὸν ποσῶς τὸ μεθοδικὸν πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ.

Τέλος, ὁ κανονισμὸς οὗτος προβλέπει τὴν χρῆσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου της μάχης, τοῦ βαρέος πυροβολικοῦ ἐξυπηρετουμένου ὑπὸ τοῦ πεζοῦ πυροβολικοῦ. Τὸ πυροβολικὸν τοῦτο χρησιμοποιεῖται κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τῶν κεκαλυμμένων ἐρεθριῶν καὶ τέλος ὅπως βάλλῃ τὰς κυρίας διευκολίας τοῦ ἀντιπάλου. Τοποθετημένα εἰς τὰς πτέρυγας, αἱ βαρεῖαι πυροβολαρχαὶ θὰ ὑποχρεώσωσι τὸν ἐχθρὸν ὅστις θὰ ἤθελε νὰ ἐπιχειρήσῃ κυκλωτικὰς κινήσεις, νὰ ἐκτελέσῃ μακρὰς περιστροφάς.

ΜΕΡΟΣ Β'. Ἐκτέλεισι τῶν ἔργων της οχυρωτικῆς ἐκστρατείας

Τὸ β' μέρος πραγματεύεται ἐν πρώτοις περὶ της ὀργανώσεως τοῦ ἐμπροσθεν ἐδάφους. Συνιστᾶται ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ πεδίου τοῦ ρίμματος. Ἐπίσης τὸ νὰ καθίστανται χρησιμοποιήσιμα τὰ προκαλύμματα ὧν ὁ ἀντίπαλος ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει, ὡς καὶ ἡ κατάργησις παντὸς ὅπερ θὰ ἦτο φύσεως τιαυτῆς ὥστε νὰ διευκολύνῃ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὸν κανονισμὸν τοῦ ρίμματος τοῦ ἐχθροῦ συνιστᾶται τέλος ἡ ἐγκατάστασις ἀναγνωριστικῶν σημάτων πρὸς ἐνδειξίν τῶν ἀποστάσεων εἰς τὸν ἀμυνόμενον.

Καλυπτήρια - ὀρυγματα. - Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ καλυπτήρια - ὀρυγματα, ὁ νέος κανονισμὸς ἐπιφέρει ἀριθμὸν τινὰ τροποποιήσεων εἰς τὰς προγενεστέρας διατάξεις.

Ἡ παλαιὰ κατατομὴ τοῦ καλυπτηρίου ὀρυγματος δι' ὀρθίως βάλλοντας προέβλεπε βάθος ἐνὸς μέτρου μὲ πρόπετασμα 0,50 μ. ὕψους καὶ 1,75 μ. πᾶχους εἰς τὴν κορυφήν. Ἡ παρούσα τάσις φαίνεται νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐλαφρὰν ἐλάττωσιν τοῦ βάθους τοῦ ὀρυγματος καὶ τὴν μείωσιν οὕτω τοῦ ἔργου ὅπερ ἕκαστος ἐργάτης θὰ ἐκτελέσῃ.

Ἡ παραδεχθεῖσα κατατομὴ διὰ γονυπετῶς βάλλοντας ἐμφαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 1, καὶ ἡ δι' ὀρθίως βάλλοντας

Καλυπτήριον διὰ τοῦς γονυπετῶς βάλλοντας (Σχ. 1). εἰς τὸ σχῆμα 2.

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 472.

Ἡ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ*

(Ὑπὸ κ. Γ. ΣΠΑΝΙΔΟΥ)

Ἀπαιτουμένη δαπάνη της νέας Ἀγροφυλακῆς.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη ὅποση δαπάνη ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προσθήκην τῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἄς παραβάλωμεν ταύτην πρὸς ἐκείνην της σήμερον ἀπαιτουμένης, καὶ οὕτω θὰ διακρίνωμεν τὶς ἀμεσῶς ὀφέλιμα ὑλικὴ προσγίγνεται τῷ ἀγροτικῷ πληθυσμῷ ἐκτὸς της παγίωσης της ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ της δημοσίας τιαυτῆς ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ.

Εἶδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, ὅτι πρὸς φύλαξιν τῶν δέκα ἐκατομμυρίων στρεμμάτων ἀπαιτοῦνται 3,500 πεζοὶ καὶ 500 ἐφιπποὶ ἀγροφύλακες.

Διὰ τοὺς 3,500 ἀγροφύλακας ἀπαιτεῖται τὸ ἐξῆς χρηματικὸν ποσόν, ἐὰν ὑποθεθῆ, ὅτι ἡ μισθοδοσία ἐκάστου κανονίζεται πρὸς 90 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀπαιτεῖται ἐτησίᾳ δαπάνη 95X12=1,140 δρ. ἐτησίως, ἐπομένως 3,500X1,140=3,990,000.

Ἐκαστος ἵππεὺς ἀπαιτεῖ δαπάνην μετὰ τοῦ ἵππου του μηνιαίως μὲν 150 δραχ., ἐτησίως δὲ 1800 δρ., μισθοδοτούμενος καὶ οὗτος μὲ 90 δρ. κατὰ μῆνα ἐπομένως 500X1800=900,000 δραχμὰς.

Διὰ τοὺς 3,500 πεζοὺς ἀγροφύλακας ἀπαιτοῦνται 350 ὑπαξιωματικοί. Ἡ μισθοδοσία ἐκάστου ὑπαξιωματικοῦ ἀπαιτεῖ ἐτησίαν δαπάνην, μισθοδοτουμένου ἀπὸ 100—120 δρ. μηνιαίως, τὸ ὅλον δρ. 1440, ἄρα 350X1440=504,000.

Διὰ τὴν ἐφιππον ἀγροφυλακὴν ἀπαιτοῦνται 60 ὑπαξιωματικοί. Ἡ μισθοδοσία ἐκάστου ἐφιππου ὑπαξιωματικοῦ μετὰ της τροφῆς τοῦ ἵππου του ἀπαιτεῖ ἐτησίαν δαπάνην, μισθοδοτουμένου πρὸς 100—120 δρ. κατὰ μῆνα καὶ 60 εἰσέτι δρχ. διὰ τροφήν ἵππου κτλ. δρ. 2,160, ἄρα 60X2160=129,600 δρχ.

Πρὸς διοίκησιν τοῦ σώματος της Ἀγροφυλακῆς ἀπαιτεῖται ἐπιτελεῖον ἐξ 80 περίπου ἀξιωματικῶν, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων.

Ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ κατὰ μέσον ὅρον πρὸς 300 δραχ. κατὰ μῆνα ἔχομεν ἐτήσιον μισθοδοσίαν 3,600 δραχμὰς δι' ἕκαστον, ἐπομένως 80 ἀξιωματικοὶ X3,600=288,000.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰς ἀνωτέρω δαπάνας ἔχομεν ἐν συνόλῳ τὰ ἐξῆς ποσά:

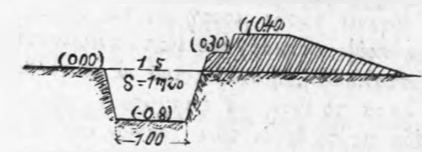
Διὰ 3.500 ἀγροφύλακας	δραχ.	3,990,000
» 500 ἐφιππους	»	900,000
» 350 πεζοὺς ὑπαξ.	»	504,000
» 60 ἐφιππους	»	129,600
» 50 ἀξιωματικῶς	»	180,000

Τὸ ὅλον 5,703,600

Ἄντι 5,703,600 δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν Ἀγροφυλα-

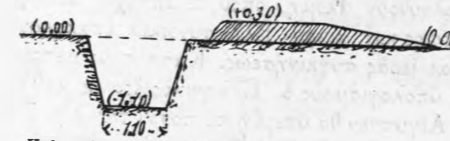
* Συνέχεια ἐκ Σελ. 505.

Ἀρμόζει πλὴν τοῦτου, νὰ περιγράψωμεν τὴν κατατο-

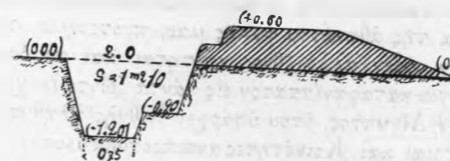
Καλυπτήριον διὰ τοῦς ὀρθίως βάλλοντας (Σχ. 2).

μὴν δι' ὀρθίως βάλλοντας τὴν λεγομένην «κατατομὴν ἢ κατατομήν» (Σχ. 3) καὶ ἤτις δέον νὰ χρησιμοποιηθῆ ὅπως καταστήσῃ τὸ ἐπίγωμα ἥττον ἐκφανές, εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἐνθα δύναται τις νὰ τὸ πράξῃ ἀνευ θυσίας της ἐμπροσθεν θείας. Τὸ βάθος τοῦ ὀρυγματος τότε φέρεται εἰς 1,10 μ., καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ πρόπετασματος ἀνωθεν τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους δὲν εἶναι ἢ 0,30 μ.

Καλυπτήριον δι' ὀρθίως βάλλοντας. Καταβασομένη κατατομή 1/100 (Σχ. 3).

Τὸ σχῆμα 4 διδὲν τὴν κατατομήν τοῦ ἐνισχυομένου καλυπτηρίου ὀρυγματος. Τὸ πᾶχος τοῦ προπετασματος αὐξάνεται καὶ διαβέτομεν κεκαλυμμένην τινὰ συγκοινωνίαν, ὅπισθεν τῶν ἀμυνομένων.

Καλυπτήριον ἐνισχυομένου 1/100 (Σχ. 4).

Ἐν τῇ περιπτώσει παρατεταμένης κατοχῆς, τὸ καλυπτήριον ὀρυγμα δύναται νὰ λάβῃ τὰς κατατομὰς τὰς εἰς τὰ σχῆματα 5 καὶ 6 ἐμφαινόμενας.

Καλυπτήριον ἐνισχυομένου 1/100 (Σχ. 5).

Καλυπτήριον ἐνισχυομένου 1/100 (Σχ. 6).

(Ἄκολουθεῖ)

ΚΛΒΔΝΣ

κην στρατιωτικῶς καταρτιζομένην, ἐπαρκῶς μισθοδοτούμενην καὶ μετὰ τοιαῦτα προσόντα περιβαλλομένην, οὕτως ὥστε μετὰ πεποιθήσεως ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι ἡ τε ἀγροτική καὶ ὑπαιθρος δημοσία ἀσφάλεια ἐξάπαντος θὰ παγιωθῇ.

Διὰ τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον Ἀγροφυλακὴν καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν τοιαύτην μαθηματικῶς σχεδὸν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ κτηματικὸς πληθυσμὸς δαπανᾷ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς 7,225,547 δραχ. τῆς ὑφ' ἡμῶν δὲ ὑποδεικνυομένης ἀπαιτεῖται δαπάνη 5,703,600 ἄρα ἔχομεν $7,225,547 - 5,703,600 = 1,521,947$ ἐπὶ πλέον δαπανωμένης διὰ τὴν ὑπάρχουσαν Ἀγροφυλακὴν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθεθῇ πρὸς στιγμὴν ὅτι καὶ σήμερον δαπανᾶται καὶ θὰ δαπανηθῇ ἴσον ποσὸν ἥτοι μόνον 5,703,600, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς συντήρησιν τῆς ὑποδεικνυομένης διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος Ἀγροφυλακῆς, ἐρωτῶ δύναται νὰ παραβληθῇ τὸ ὑποδεικνυόμενον σύστημα πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν Ἀγροφυλακὴν;

Καὶ δὲν εἶνε πιστευτὸν ὅτι ὁ κτηματικὸς πληθυσμὸς θὰ εὐχαριστηθῇ καὶ διπλάσια τῶν νῦν νὰ δαπανᾷ ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχη ἀγροτικὴν ἢ ὑπαιθρον δημοσίαν ἀσφάλειαν παγιωμένην, ὥστε εὐκόλως καὶ ἀφόδως νὰ ἐξέρχεται πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν του;

(* Ακολουθεῖ)

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐξακολουθοῦν ἀκόμη ἀνὰ τὰ διάφορα τῆς Αἰγύπτου χωρία, καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα ἀκρότητα, οἱ ἔρανοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν κατὰ στραφειῶν Ἰταλικῶν πόλεων Μεσοῦνης καὶ Ρηγίου. Οἱ Ἕλληνας ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐθνικότητα ἠσθάνθησαν βαθύτερον τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ἣτις ἐπληξε τὴν ἀδελφὴν Ἰταλίαν καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φυλὴν ἐσπευσαν πρῶτοι, ἅμα τῇ πρώτῃ εἰδήσει, νὰ καταθέσωσι τὸν ὄβολόν των ὡς φόρον συμπαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς συμπολίτας τοῦ Γαριβάλδη καὶ τοῦ Σανταρόζα. Τὸ σύνθημα τῆς ἐκρήξεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν συμπαθειῶν ἐδόθη ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐστὶν αὐτὴν τοῦ ἀφθάρτου πατριωτισμοῦ καὶ τὴν ἔδραν τῶν μεγάλων Ἑλλήνων, ἐκεῖθεν δὲ ἡ πνοὴ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ διέδραμεν ἀνὰ τὴν Αἰγύπτου σύμπασαν μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Σουδάν, οἱ ὑπολαθάν-

* Τὰ Αἰγυπτιακά Γράμματα βραδύναντα κατὰ τὸν π. μ. ἡμ. δὲν κατέστη δυνατόν νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Φεβρουαρίου. Ἡδὲ δημοσιεύονται εἰς τὸ παρὸν τεῦχος καὶ διότι ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν, ὡς πᾶν ἔργον τοῦ πολυτίμου συνεργάτου μας, εἶνε ἐπαγωγὴς, γεγραμμένων εἰς ὕψος ἀνθρώπων καὶ μετὰ γοητείας παρασύρουσαν τὸν ἀναγνώστην ἄλλα καὶ διότι τὰ θέματα ἅτινα πραγματεύεται ἐν αὐτοῖς δὲν ἔχασαν τὸ ἐπικαιρὸν αὐτῶν.

νοντες ἐθνικοὶ παλμοὶ ἐγιγαντώθησαν, ἡ εὐγνωμοσύνη ἢ ὀφειλομένη πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἀνεκίψεν ἐν τῇ εὐγενεῖ αὐτῆς μορφῇ εἰς τὰς ψυχὰς ὄλων καὶ μία σκέψις ἐκυριάρχησε εἰς τὸ πνεῦμα πάντων, ἀπεκρυσταλλώθη, ἡ σκέψις τοῦ νὰ προσέλθουν ἄρωγοὶ κατὰ τὸ ἐνόν, νὰ ἐνισχύσουν τὴν μητέρα Ἑλλάδα εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐράνων καὶ νὰ προσθέσουν ἕνα λίθον εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς συμπαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης, τὸ ὁποῖον ἐκείνη ἐκ τῶν πρώτων ἐσπευσε νὰ ἀνεγείρῃ.

Οὕτως οἱ ἔρανοι εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀνήλθον εἰς λίρας 1500, εἰς τὸ Κάιρον 800, εἰς Μανσούραν 200, εἰς Ζαγαζίκ 150 καὶ εἰς Κ. Ζαγιατ 100, τῶν ἄλλων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Αἰγύπτου τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἐγνώσθη διότι οἱ ἔρανοι ἔξακολουθοῦν ἀκόμη, ὅπου δὲ ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Κοινότης καὶ μικρὰ Ἑλλ. συνοικία ἐπακολουθοῦν σκηναὶ ἱερᾶς συγκινήσεως. Κατὰ τοὺς μετρωτέτους ὑπολογισμοὺς ὁ Ἑλληνικὸς ἔρανος καθ' ὅλην τὴν Αἰγύπτου θὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν λίρ. 5000, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀληθῶς σημαντικὸν μέσον εἰς τὰς δυσχερεῖς οικονομικὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνισμὸς διέρχεται. Καίτοι ἡ κρίσις τὸ πλεῖστον ἐθιξε τὸν Ἕλληνα, ἐν τούτοις οὗτος ἵσταται πάντοτε ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, ἔτοιμος νὰ προσφέρῃ πᾶν ὅ,τι ἔχει προκειμένου περὶ ἐθνικοῦ καὶ ἱεροῦ σκοποῦ. Εἶνε τοῦτο τὸ μεγαλεῖτερον προτέρημα τῆς ἀθανάτου φυλῆς μας, προτέρημα, τὸ ὁποῖον οὐδὲν ἄλλο ἔθνος κέκτηται καὶ τὸ ὁποῖον γίνεται καταφανέστατον εἰς πάντα ζῶντα ἐν χώρᾳ, οἷα ἡ Αἰγύπτου, ὅπου ὑπάρχει διεθνὴς πληθυσμὸς, Πατρία καὶ Κοινότητες ἀντιπροσωπεύουσαι ὅλα τὰ ἔθνη. Ἡ σύγκρισις ἐπομένως εἶνε εὐχερῆς, κατὰ τὴν θλιβεράν δὲ ταύτην περίστασιν, τῆς καταστροφῆς ὀλοκλήρων πόλεων, οἱ τῶν Ἑλλήνων ἔρανοι ἀπετέλεσαν τὰ 2)3 τοῦ ὄλου ποσοῦ τῶν διενεργηθέντων εἰς πάντα ἐράνων. Ἡ δύναμις αὐτῆ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἡ ὑπέροχος αὐτοῦ θέσις ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἐθνικότητων θὰ ἦτο πολὺ καλλιτέρα καὶ εἰς μείζον ἔτι σημεῖον ἀκμῆς, ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐφρόντιζε νὰ περιφρουρῇ ἐπισήμως τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ ἀπέστελλεν ἐδῶ ἄνδρας ἐμπνέοντας ἐμπιστοσύνην, ἀντιπροσώπους ἀξίους τῆς ἀποστολῆς των.

Καὶ ἐνῶ ἀρωγὸς προσέρχεται ἀφ' ἐνὸς ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰ θύματα τῆς Καλαβρίας, μετὰ ἀγωνίαν ἀφ' ἑτέρου παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐκραγέντος ἐν Ἱερουσόλοις ζητήματος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, διὰ τῆς καθαιρέσεως τοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ.

Ὁ Μακρσιώτατος Ἀλεξάνδρειας Φώτιος ἀφοῦ μετὰ παραινέσεις οὐδὲν ἐντεύθεν κατώρθωσεν ὅπως πείσῃ τὸν ἐκπτώτον νὰ παραιτηθῇ, ἤλθε εἰς συνενόησιν μετὰ τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου καὶ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατέλιπε τὴν Ἀλεξάνδρειαν, χωρὶς οὐδὲν νὰ γνωσθῇ ποῦ, καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κων)πολιν.

Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε σημαντικώτατον, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης καὶ τῆς προφορικῆς συνεννόησεως τῶν δύο τούτων κορυφῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, διαπρεπεστέρων δὲ Ἱεραρχῶν τῆς ἐποχῆς μας, θὰ προκύψουν πολλὰ τὰ καλὰ ὑπὲρ τῆς κλυδωνιζομένης Ἐκκλησίας καὶ θὰ διευθετηθοῦν τόσα ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἐξ ὧν σπουδαιότατα καὶ τιμαλφέστατα συμφέροντα τοῦ Γένους ἐξαρτῶνται. Ἐπικρατεῖ ἐδῶ ἡ γνώμη, ἐκ διαδόσεων ἐχουσῶν βᾶσιν τινα, ὅτι πρόκειται νὰ πεισθῇ ὁ Μακρσιώτατος Φώτιος ὅπως παραιτῶν τὸν Ἀλεξάνδρειαν Ὁρόνον, ἐκλεγῇ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὅποτε ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῶν τροχίαν τὰ πράγματα τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Ὁ Φώτιος παραμένει ἀκόμη ἐν Κων)πόλει οὐδέμια δὲ ἐλήφθη μέχρι τοῦδε εἰδήσις ἐὰν κατέλιπε τὴν πόλιν του Βυζαντίου καὶ ἐὰν ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα.

Τὸν μῆνα αὐτὸν διήλθομεν ἐν σχετικῇ ψυχαιωγίᾳ. Τὴν ἐσπέραν τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου κυρίου τῆς Ἑλλ. Λέσχης ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ ἐδῶ παρεπιδημούντος χειρουργοῦ ἱατροῦ Ἀθηνῶν κ. Σ. Τσάκωνα εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθη ὅλη ἡ Ἑλλ. παροικία. Τῆς ὥραίας ἀληθῶς διαλέξεως ἐπηκολούθησε χορὸς, τὸν ὁποῖον διηύθυνε θαυμασία ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ἰ. Γενήσαρλης, παρεπιδημῶν ἐνταῦθα, ὁ ὁποῖος ἐθαυμάσθη παρὰ τε τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων διὰ τὸ παράστημα καὶ τὴν δεξιότητα μετ' ἧς διηύθυνε τὸν χορὸν. Ὁ κ. Γενήσαρλης κατὰ τὴν ἐδῶ διαμονὴν του ἐγένετο ἀντικείμενον ζωηροτάτων συμπαιθῶν ἐκ μέρους τῆς Παροικίας μας.

Ὀλίγας ἡμέρας κατόπι ἐδόθη δεύτερος μεγαλοπρεπὴς χορὸς ἐν τῷ μέρει τοῦ κ. Ἐμ. Μπενάκη εἰς ὃν παρέστη ὅ,τι ἐκλεκτὸν ὑπάρχει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Παροικίᾳ. Ἡ ἐρίτιμος κ. Βιργινία Μπενάκη μετὰ τοῦ κ. Μπενάκη καὶ τῶν κυριῶν Ἀντωνίου καὶ Ἀλεξ. Μπενάκη ὑπεδέχοντο τοὺς προσκεκλημένους. Αἱ εὐρύτατοι αἰθουσαι τοῦ μεγαροῦ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητός μας κατὰφωτοὶ ἐξ ἀπειραριθμῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων περιέκλεισαν κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὅ,τι εἰς πλοῦτον, εἰς χάριν, καὶ ἀβρότητα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἀλεξάνδρεια, αἱ δὲ ἡγεμονικαὶ περιποιήσεις τῶν οἰκοδεσποτῶν καὶ ἡ προσήγεια αὐτῶν ἀφῆσαν ἀνεξαλείπτως ὥραίας ἐντυπώσεις εἰς τοὺς παρευρεθέντας. Ὁ χορὸς διήρκεσεν ἐν ἀδιαπτύτῳ εὐθυμῳ μέχρι πρωίας. Μετὰ περιστῆς ἐπίσης μεγαλοπρεπειᾶς καὶ ἐπιτυχίας ἐδόθη καὶ εἰς τὸ μέγαρον τῆς κ. καὶ τοῦ κ. Σαλδάγου ἄλλος χορὸς, εἰς ὃν παρευρέθη ὀλόκληρος ἡ παροικία μας.

Ἀλεξάνδρεια 26 (1) 1909

ΕΛΛΗΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ *

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

γνο ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑ

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς

Ἐντολῇ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῆς πρὸς τὴν τακτικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων.

Τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1909

Κύριοι Μέτοχοι,

Παρουσιάζων ὑμῖν τὸν γενικὸν Ἰσολογισμόν τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν λήξαν χρόνιν τοῦ 1908 λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ συνοδῶσω αὐτὸν διὰ βραχείας ἐκθέσεως περὶ τῆς καθ' ὅλου πορείας τῶν ἐταιρικῶν υποθέσεων.

Κατόπι κρίσεως τοσοῦτον ὀφείλει καὶ τοσοῦτον σοβαρᾶς, οἷα ὑπῆρξεν ἐκείνη τὴν ὁποίαν διήλθομεν κατὰ τὸ 1907, δὲν ἐπρεπε νὰ ἀναμένωμεν τὴν ἀμείσον ἀνάρρωσιν τῶν ἐκ ταύτης δοκιμασιῶν ἀγορῶν οὐδὲ τόσω ταχείαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς κινήσεως τῶν ἐργασιῶν. Ἡ διαρρέουσα χρῆσις ἀπέτελεσε κατ' ἀκολουθίαν μαλῶν περιόδου περισυλλογῆς, αἱ δὲ ἐργασίαι γενικῶς κατ' αὐτὴν ὑπῆρξαν δυσχερεῖς καὶ περιωρισμένα μεθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἀφροσύνην τοῦ χρήματος ἣτις ἐκράτει εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς.

Ἡ κατάστασις αὐτῆ τῶν πραγμάτων ἐγένετο ἐτι περισσότερο αἰσθητῇ ἐπὶ τῶν ἀγορῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Τουρκίας, αἰτίνας εἶναι γνωστὸν ὅτι ἰδιαίτερος ὑπέφεραν ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ 1907. Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν ὅτι πάντα ταῦτα ἐξήσκησαν οὐ μικρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἡμετέρων ἐργασιῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς ταύταις, μεθ' ὧν πολλαπλᾶ, ὡς γνωστὸν, μᾶς συνδέουσι συμφέροντα.

Ἐν Ἑλλάδι, καίτοι μὴ προσβληθῆσι ἀμέσως ἐκ τῆς κρίσεως, παρουσιάσθησαν ἄλλης φύσεως δυσχερεῖαι αἰτίνας ἐπεδείνωσαν τὸν μαρασμὸν τῶν ἐργασιῶν, τὸν ἐπελθόντα ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς κρίσεως τῆς ἐνσηψάσης παρὰ τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐν Ανατολῇ μεθ' ὧν συνδεόμεθα διὰ στενωπῶν ἐπικοινωνίας δεσμῶν.

Ἐννοῦ τὴν νομισματικὴν στενοχωρίαν, ἣτις ἐπῆλθε κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ τοῦ τραπεζογραμματίου καὶ ἣτις ἐφ' ἱκανοὺς μῆνας ἠπειλήσε σοβαρᾶς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ὅτε ἀναγκάσασα τὰς Τραπεζὰς νὰ περιστείλωσι σπουδαίως διαφόρους κατηγορίας τῶν ἐργασιῶν των ὅπως δυνήθωσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἐμπορικὰς προεξοφλήσεις τῆς πελατείας των.

Εὐτυχῶς τὸ φαινόμενον δὲν παρουσιάζετο διὰ πρώτην φοράν, οὕτω δὲ ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος εἶχεν ἐγκαίρως ὀδηγήσει τὰς Τραπεζὰς εἰς τὴν λήψιν μέτρων προφυλακτικῶν χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ἀστράπτουν οἱ ἀπειλήσαντες πρὸς στιγμὴν τὸ ἐμπόριον κίνδυνον ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι τὸ Κράτος θέλει παρέμβῃ ἐγκαίρως ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὅπως διὰ τῆς προέσεως διαρρυθμίσεως τῶν αὐτῶ ἀποσοβῆθῃ ἡ ἄλλως λίαν πιθανὴ ἐπανάληψις τοῦ φαινομένου τούτου, ἣς αἱ συνέπειαι θὰ ἠδύναντο νὰ καταστῶσι λίαν ἀνησυχαστικαὶ διὰ τε τὸ ἐμπόριον καὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν τῆς χώρας.

Δὲν ἔχομεν, ὡς παρατηρεῖτε ἡ δυσχερείας νὰ σημειώσωμεν διὰ τὰ κυριώτερα κέντρα τῶν ἡμετέρων συμφερόντων. Μ' ὅλον τοῦτο, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα παρὰ τοῦ Συμβουλίου σας μέτρα καὶ χάρις εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν

* Δημοσιεύομεν λίαν εὐχαρίστως τὴν ἐκθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ἡ ἀνθηρὰ κατάστασις τῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ ἐπὶ τα βελτίῳ ὁσημέραι καταπληκτικὴ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

δραστηριότητα, τὰ γενικά αποτελέσματα τῆς χρήσεως δὲν παρουσιάζουσιν ἢ μικρὰν σχετικῶς υποχώρησιν ἀπέναντι τῶν τῆς προηγούμενης, μὰς ἐπιτρέπουσι δὲ νὰ προσιωνιζώμεθα ἀγαθὰ διὰ τὸ μέλλον καὶ νὰ προσδοκῶμεν ἐτη καλλίτερα, ὅταν πρὸ πάντων ἐκλείψωσιν ἐντελῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς τελευταίας κρίσεως. Τὸ γεγονός τοῦτο ἀποκτᾷ ἀκόμη μεγαλύτεραν ἀξίαν, ὅταν αναλογισθῆτε, ὅτι τὰ παραχθέντα κέρδη προέρχονται σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὰς κανονικὰς, τὰς τρεχούσας ἡμῶν ἐργασίας. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἐμπράκτως, ὅτι ἐπετεύχθη πρόοδος εἰς τοὺς κυρίως τραπεζιτικοὺς κλάδους τῆς ἡμετέρας δράσεως, τῶν ὁποίων ἄλλως τε ἡ ἀνάπτυξις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτάτην τοῦ Συμβουλίου σας μέριμναν, περὶ τοῦτου δὲ θέλετε πεισθῆ ἔτι περισσότερο ἐάν θελήσῃτε νὰ ρίψῃτε ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, οὓς παρουσιάζει ὁ ἐν τέλει τῆς παρούσης λογοδοσίας προσηρηθέντος στατιστικὸς πίναξ *).

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνάγκη νὰ σημειώσῃτε, ὅτι τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου ἀποφασίσαντος νὰ ἀνενεχθῶσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ἄρτιον πάντες οἱ εἰς χρυσὸν Ἀ)σμοὶ τῆς Τραπεζῆς, τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ ληφθῆ ἐξ ὀλοκλήρου διὰ τὸν ὑπὸ τὰς ὄψεις σας Ἰσολογισμόν, ἀλλ' ἐφηρμόσθη μόνον διὰ τὸ Κεντρικόν, ὅλων τῶν εἰς χρυσὸν λογαριασμῶν τῶν Ὑ)μάτων ἀπομεινάντων ἐπὶ τῆ βάσει διατιμήσεως τοῦ φράγκου πρὸς 1.06, ἐξομοιωθησομένων δὲ εἰς τὸ ἄρτιον ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰσολογισμοῦ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ διὰ τὸν προσηρηθέντον τῆς λογοδοσίας στατιστικὸν πίνακα Ἐπομένως καὶ διὰ τὸν Ἰσολογισμόν καὶ διὰ τὸν πίνακα δέον πρὸς ἐπιτυχίαν ἀκριβοδικαίας συγκρίσεως μετὰ τοὺς ἀντιστοίχους ἀριθμοὺς τοῦ 1907 νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει ἡ διαφορὰ τοῦ συναλλάγματος, ἐπειδὴ δὲ τῷ τέλει τοῦ 1917 διὰ πάντας τοὺς εἰς χρυσὸν Ἀ)σμοὺς εἶχε ληφθῆ ὡς βάσις ἡ τιμὴ 1.10, ἡ λογιστέα διαφορὰ εἶναι ἐκ δέκα λεπτῶν καθ' ὅτι ἀφορᾷ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ Κεντρικοῦ καὶ ἐκ τεσσάρων λεπτῶν καθ' ὅτι ἀφορᾷ ἐκεῖνους τῶν Ὑ)μάτων.

Τούτου τεθέντος ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τοὺς ἀριθμοὺς. Εἰς ἐκ τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῶν ἡμετέρων ἐργασιῶν εἶναι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, ὁ τῆς εἰσπράξεως γραμματίων ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου συνεκεντρώσαμεν ἀνεκὰθεν ὅλην μᾶς τὴν προσοχὴν τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ εὐρισκόμεθα διαρκῶς ἐν πάλῃ οὕτως εἰπεῖν πρὸς τὸν συναγωνισμόν. Μ' ὅλον τὸν συναγωνισμόν λοιπόν ὅστις, ὡς εἶναι φυσικὸν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀναπτύσσεται καὶ μ' ὅλην τὴν παγκόσμιον ἐμπορικὴν κρίσιν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἦτις ὡς ἦν ἐπόμενον, ἐπήνεγκε μείωσιν τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς κινήσεως, τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς γραμμάτια παριστώσιν ἐν συνόλῳ ἀξίαν Δρχ. 145,804,516, ἧτοι παρουσιάζουσιν ὑπέρβασιν δέκα ὅλων ἑκατομμυρίων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀντίστοιχον ἀριθμὸν τοῦ 1907. Ἀλλὰ, κατὰ τὰ περὶ διατιμήσεως τοῦ συναλλάγματος προεκτεθέντα, δέον νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψει ὅτι ἐκ τοῦ προσημειωθέντος ὅλου ἀριθμοῦ τῶν εἰσπραχθέντων γραμματίων, 89,621,100 εἶναι γραμμάτια εἰσπραχθέντα εἰς χρυσὸν παρὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ὑ)μάτων τῆς Τραπεζῆς δέον ὅθεν νὰ συνυπολογισθῆ ἡ πρὸς 4 0)0 διαφορὰ τῆς τιμῆς τοῦ Συναλλάγματος, ἦτις ἀποτελοῦσα ποσὸν Δρ. 3,585,840 ἀναδιβάλλει τὸ πραγματικὸν σύνολον τῶν γενομένων εἰσπράξεων εἰς Δρχ. 149,389,356 ἀπέναντι Δρ. 135,375,223 τοῦ ἔτους 1907. Ὑπάρχει ὅθεν φανερά καὶ πραγματικὴ πρόοδος ἐκ 14 ἑκατομμυρίων δραχμῶν παρὰ τὰς δυσχερεῖς συνθήκας, ὑφ' ἃς διετέλει ἐμπορικῶς ἡ λήξασα χρῆσις.

Τὸ σύνολον τῶν ἐνεργηθειῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ἀγοραπωλησιῶν Συναλλάγματος, ὅπως ἀνήρχετο τῷ τέλει

* Δημοσιευθήσεται ἐλλείψει χώρου εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

τοῦ 1907 εἰς Δρ. 689,661,317 παρίσταται ἐν ἐλαφρῇ μείωσει διὰ τὸ 1908, ἂν ἀνερχόμενον κατὰ τὸν πίνακα εἰς Δρ. 684,729,987, πλὴν διὰ τοὺς ἰδίους λόγους δέον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ 1908 Δρ. 17,503,040, παριστώσιν τὴν ἐξηγηθεῖσαν διαφορὰν Συναλλάγματος διὰ τὰς ἐργασίας τῶν Ὑ)μάτων, οὕτω δὲ τὸ πραγματικὸν σύνολον τῶν ἀγοραπωλησιῶν Σ)τος ἀνέρχεται εἰς 702,233,027, παρουσιάζον καὶ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ πραγματικὴν πρόοδον κατὰ δραχμὰς 12,571,710, ἦτις εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀξία προσοχῆς ὅσῳ δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι ἡ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος σπάνις τοῦ τραπεζογραμματίου ἐπήνεγκεν, ὡς ἐπόμενον, οὐσιώδη περιορισμὸν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ τῶν ἐπὶ Συναλλάγματος ἐργασιῶν ἐφ' ἱκανοὺς μῆνας.

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν καταθέσεων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ταμειτηρίου, ἀνήρχετο τῆ 31 Δεκεμβρίου 1908 εἰς Δρ. 77,152,348 ἔναντι Δρ. 78,288,814 τοῦ 1907. Κατ' ἐπιφανείαν παρίσταται καὶ ἐνταῦθα ὑποχώρησις ἐνδὸς περιπού ἑκατομμυρίου· ἀλλ' ἐκ τῶν καταθέσεων τῆς Τραπεζῆς 44,000,000 εἶναι εἰς χρυσόν, ἐκ τούτων δὲ 13,000,000 παρὰ τῷ Κεντρικῷ καὶ 31,000,000 παρὰ τοῖς Ὑ)μασιν, ἐπομένως δέον διὰ μὲν τὰ πρῶτα νὰ λογισθῆ διαφορὰ δέκα λεπτῶν διὰ δὲ τὰ δεύτερα τεσσάρων, ὅπως καταστῆ δυνατὴ ἀκριβὴς σύγκρισις ἡ διαφορὰ αὕτη δίδει Δρ. 2,550,000, ἀτινα δέον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ σύνολον τῶν καταθέσεων τοῦ 1908, οὕτω δὲ αὐταί, ἀντὶ τῆς φαινομενικῆς μείωσις, παρουσιάζουσι πραγματικὴν ὑπέρβασιν ἐνός καὶ ἡμίσεως περιπού ἑκατομμυρίου, ἦτις εἶναι λίαν ἀξιοσημείωτος λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς θέσεως τῆς χρηματαγορᾶς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν τοῦ ὑπολόγου ἔτους. Πλὴν τούτου ἄξιον σημειώσεως ἦθελεν εἶσθαι ἐν προκειμένῳ τὸ γεγονός ὅτι τῆ 31 Δ)βρίου 1907 ἡ Προνομιούχος Ἐταιρία Σταφίδος εἶχε κατατεθειμένας παρ' ἡμῶν Δρ. 12,663,000, ἐν ᾧ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας περιώρισαν τὸ ποσὸν τοῦτο τῆ 31 Δ)βρίου 1908 εἰς Δρ. 6,465,100 μόνον. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἐκ Δρ. 6,198,000 ἐκαλύφθη προφανῶς δι' αὐξήσεως τῶν καταθέσεων τῆς συνθήσεως ἡμῶν πελατείας, ἐπομένως ἐάν θελήσῃτε νὰ κρίνῃτε ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς πορείας τῶν καταθέσεων ἡμῶν δέον νὰ προσθήσῃτε καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐξυμειθεῖσαν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τῶν καταθέσεων, οὕτω δὲ συμμοσούται αὕτη εἰς Δρ. 7,611,534, ἧτοι παρουσιάζει πρόοδον κατὰ 10 0)0 ἐν συγκρίσει μεταξὺ τοῦ 1907 καὶ τοῦ 1908.

Καθ' ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὰς προεξοφλήσεις, ἐπεθύμουν νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν ἀπασχολεῖ ὅλους ἰδιαιτέρως το Συμβούλιόν σας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς κρίσεως, ἦτις τοσοῦτον εἶχε κλονίσει τὰς κυριώτερας τῶν ἀγορῶν τῆς Ἀνατολῆς, τὸ Συμβούλιόν σας φρονεῖ, ὅτι δέον μετὰ περισκέψεως νὰ βαδίζῃ. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ πρόοδος ἡ παρὰ τὰς δυσμενεῖς ταύτας συνθήκας πραγματοποιηθεῖσα κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἐτη εἶναι ἀρκούντως αἰσθητὴ, διότι ἡ κίνησις τοῦ χαρτοφυλακίου προεξοφλήσεων, διὰ τὸν ἀκριβῆ ὑπολογισμόν τῆς ὁποίας κυρίως εἰπεῖν ἔδει ἐπίσης νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει ἡ διαφορὰ τοῦ Συναλλάγματος, ἀπὸ Δρ. 110,227,801 εἰς ἃς ἀνήρχετο ἐν ἔτει 1906, ἀνήλθε κατὰ τὸν στατιστικὸν πίνακα εἰς Δρ. 151,110,802 κατὰ τὸ 1907 καὶ εἰς Δρ. 152,519,466 κατὰ τὸ 1908.

Ἡ σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν τούτων χρηρηγεῖ ὑμῖν, κύριοι Μέτοχοι, μίαν ἐτι ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ πρόγραμμα ἡμῶν συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν τῶν προωρισμένων εἰς διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου.

Τῆς τάσεως ταύτης θέλετε ἀποκτήσει καὶ ἐτέραν ἱκανῶς διαφωτιστικὴν ἀπόδειξιν, ἐάν λάβῃτε ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ ἐργασίαι προκαταβολῶν ἐπὶ ἐνεχυρῶ τίτλων παρουσιάζουσι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1907 καὶ 1908 μείωσιν ὑπερβαίνουσαν τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ λ)σμοὶ

ἐπὶ ἐμπορευμάτων κτλ. παρίστανται ὑψηθμένοι κατὰ ἐπτὰ ἑκατομμύρια.

Αἱ Ἐταιρίαι ἐν ταῖς ὁποίαις ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐνδιαφέρεται καὶ τὰς ὁποίας γνωρίζετε ἐκ προηγούμενων λογοδοσιῶν, ἐξακολουθοῦσι νὰ προσδύωσι καὶ νὰ ἀναπτύσσονται κανονικῶς. Δὲν ἔχω τι εἰδικῶς νὰ προσθέσω καθ' ὅτι ἀφορᾷ αὐτὰς ἀναφερόμενος καθ' ὀλοκλήριαν εἰς τοὺς Ἰσολογισμοὺς καὶ τὰς Ἐκθέσεις τὰς ὁποίας αὐταὶ ἐτησίως δημοσιεύουσι. Ἐὰν ἐπιθυμῶμεν μόνον ὡς πρὸς τὴν Προνομιούχον Ἐταιρίαν Σταφίδος νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ ἐπιθετικὴ τελευταίως ἐπὶ τῶν μετοχῶν αὐτῆς ἐκπτώσις μᾶς φαίνεται ἀδικαιολόγητος παρὰ τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας, καθ' ὅτι ἡ γενικὴ θέσις τῆς Ἐταιρίας ταύτης παραμένει ἐξαιρετικῆς, ἡ δὲ καθημερινῶς συμπληρουμένη διοργάνωσις τοῦ βιομηχανικοῦ αὐτῆς μέρους ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἶνων ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον καὶ τῶν δύο τούτων Ἐταιριῶν.

Ἡ κατὰ Δρ. 840,000 αὔξεισις, ἣν θέλετε παρατηρήσει ἐπὶ τῆς μερίδος τῶν Κτημάτων τῆς Τραπεζῆς ὀφείλεται κατὰ Δρ. 230,000 εἰς ἀκίνητά τινα ἀφθέντα εἰς λ)σμόν μας ἐπὶ δημοπρασίας ἐν Βόλῳ καὶ Κρήτῃ, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἧτοι κατὰ Δρ. 610,000 εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ νέου ἐν Ἀθήναις μεγάρου τῆς Τραπεζῆς, ὅπερ τελείως ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς κεντρικῆς ἡμῶν ὑπηρεσίας ἐγκατασταθεῖσης ἐν αὐτῷ ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου.

Ἐν τῷ ὑπὸ κρίσιν Ἰσολογισμῷ θέλετε παρατηρήσει ἐφετός καὶ μίαν νέαν μερίδα ἀφορώσαν τὰ χρεώγραφα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ ἀσφαλείας ζωῆς τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς. Πρόκειται περὶ τεσσάρων χιλιάδων μετοχῶν τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς εἰς τὰς ὁποίας τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τούτου ἐνόμισε σκόπιμον νὰ ἐνδύσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐπωφεληθὲν τῶν εὐθηγῶν τιμῶν τῶν μετοχῶν τούτων καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ ταμεῖον εἰσόδημα ὑπέρτερον τοῦ 5 0)0 ὅπερ ἀπελάμβανε διὰ τῆς καταθέσεως τῆς περιουσίας του παρὰ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς. Τὸ Συμβούλιόν σας παρακολουθεῖ μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ταμείου τούτου καὶ ἐλπίζει νὰ δυνηθῆ νὰ ἐνασχοληθῆ προσεχῶς μετὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτοῦ, ὅπως καταστήσῃ ἀκόμη οὐσιαστικώτερας τὰς ὑπηρεσίας, ἃς κέλῃται τοῦτο νὰ δώσῃ καὶ ὅπως συσφίξῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τοὺς δεσμούς, ὅστινες συνδέουσι τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς πρὸς αὐτὴν.

Οἱ Σύμβουλοι ὧν λήγει ἐφετός ἡ θητεία εἶναι οἱ Κύριοι Ι. Μπότασης, Ζ. Κ. Μάτσας, Κ. Βέρουγκ καὶ Μαρκίσιος δὲ Ρεβερώ.

Σὰς προτείνουμεν τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν των καθὼς καὶ ἐκείνην τῶν τακτικῶν καὶ παραπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν σας, περὶ ἧς ἔχετε νὰ προβλέψῃτε συμφώνως πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν διακήρυξιν τῆς παρούσης Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἡμερησία διάταξις αὐτῆς περιλαμβάνει ἐπίσης καὶ τὴν ἐκλογὴν Συμβούλων πρὸς πληρωσιν κενῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐδρῶν. Ἐκ τῶν δύο τούτων, τὸ Συμβούλιόν σας, ἐπλήρωσεν ἤδη τὴν μίαν, ἐκλέξαν τὸν Κύριον Ἐμμ. Μπενάκη, πρῶτον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας καὶ ἀρχηγὸν τοῦ τιμῶντος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα οἴκου Χωρῆμη Μπενάκη καὶ Σας. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη δέον συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τῆς Τραπεζῆς νὰ ἐπικυρωθῆ παρ' ὑμῶν, Κύριοι Μέτοχοι. Ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Ἐμμ. Μπενάκη εἶναι εἰς πάντας ὑμᾶς τόσον γνωστὴ, ὅστε δὲν ἔχω καμίαν ἀμφιβόλησιν, ὅτι μετὰ χαρᾶς θέλετε ὑποδεχθῆ τὸν διορισμὸν τοῦτον καὶ ὅτι θέλετε ἐκτιμῆσει πρεπόντως τὴν πολῦτιμον συνδρομὴν, ἣν δικαιούμεθα νὰ ἀναμείνωμεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ νέου τούτου συναδέλφου μας.

Τὴν ἐτέραν ἐν τῷ Συμβουλίῳ κενὴν ἔδραν σὰς προτεί-

νομεν νὰ μὴ πληρώσῃτε ἀκόμη, διότι, ἐπιθυμοῦμεν καὶ διὰ τὴν πληρωσιν ταύτης νὰ ἀποτανωθῶμεν πρὸς ἕτερον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενῆ, ὅπως οὕτω δυνηθῶμεν, λόγω τῶν μεγάλων ἐκεῖ συμφερόντων μας, νὰ ἔχωμε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δύο μέλη τοῦ συμβουλίου σας ἐνασχοῦντα ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν μας ἐνεργῶν ἐπίβλεψιν.

Ἐλπίζω ἐπὶ πλέον, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν προσεχῶς νὰ ἰδρῶσαμεν καὶ τοπικὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συμβούλιον, τὸ ὅποιν πρὸς ἐνάσκησιν ἐνδελεχῶς ἐλέγχου τῶν ἐκεῖ ἐργασιῶν μας θὰ μᾶς ἦναι ὠφελιμώτατον, πρὸ πάντων ἤδη μετὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου σας κατάργησιν τῆς θέσεως τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ὑ)μάτων τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος κέλῃται ἄλλως τε νὰ παράσῃ ἡμῖν πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ ἔνεκα τῆς νέας τροπῆς, ἦτις ἐδόθη εἰς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ δρᾶσιν τῆς Τραπεζῆς ἡμῶν κατὰ τὸ νέον τοῦτο πρόγραμμα, τὸ ὅποιν ἔνεκα τῆς κρίσεως 1907 δὲν καταρῶθη νὰ τεθῆ ἐν ἐφαρμογῇ ἢ ἀπὸ τιμῶν μόνον μηνῶν, ἐπιδιώκομεν τὸν περιορισμὸν τῶν ἐπὶ ἐνεχυρῶ τίτλων ἐργασιῶν, αἰτινες ἀπετέλουν ἄλλοτε τὸν κυριώτερον κλάδον τῆς δράσεως τῶν ἡμετέρων ἐν Αἰγύπτῳ Ὑ)μάτων, προσπαθοῦντες ἀντὶ τούτων νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας καὶ τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἐμπορευμάτων.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ προσπάθειάς ἡμῶν εἴχομεν ἀξιόλογον συνδρομὴν ἐκ μέρους τῆς Banque de l'Union Parisienne, μεθ' ἧς διατηροῦμεν πάντοτε τὰς ἀγαθὰς σχέσεις τὰς ὁποίας γνωρίζετε. Χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν ταύτην ἐλπίζομεν νὰ δυνηθῶμεν ἐτι περισσότερον νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς ἐπὶ προκαταβολῶν βάμβηκος ἐργασίας μας, τὰς ὁποίας ἐγκαινοτάσαμεν τῷ 1908 καὶ αἰτινες ἀπέθεσαν λίαν ἱκανοποιητικὰ.

Συγχρόνως ἐπραγματοποιήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιολόγους προόδους καὶ ἐπὶ πάντων ἐν γένει τῶν κλάδων τῆς ἐργασίας μας τῶν ἐχόντων σχέσιν μετὰ τὸ ἐμπόριον, χάρις δὲ εἰς τὴν ὅλην νέαν διὰ τὰ ἐκεῖ Ὑ)μάτα μᾶς δραστηριότητα, ἣν ἀνεπτύξαμεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἰδομεν τριπλασιαζομένην τὴν κίνησιν τῶν ἐκεῖ ἐμπορικῶν μας προεξοφλήσεων, ἀναπτυσσομένης δὲ κατὰ τρόπον λίαν ἐνθαρρυντικὸν τὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἐν γένει προκαταβολὰς μας.

Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπὸ τὴν νέαν των μορφῆν, ἦτις μεγάλως θέλει εὐρύνει τὴν σφαῖραν τῆς δράσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμετέρων Ὑ)μάτων, θέλουσιν ἀποδώσει ταῦτα ἐτι μᾶλλον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἡ πεποίθησις αὕτη μᾶς ἐνεθάρρυνεν ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὰς γενναίας ἀποσβέσεις, τὰς ὁποίας σὰς προτείνουμεν καὶ αἰτινες κατὰ τὸ μέγιστον μέρος αὐτῶν ἀφορῶσι τὰ Ὑ)ματα Αἰγύπτου καὶ Κων)πόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν διὰ λ)σμόν μας ἀνάληψιν τῶν τίτλων πελατῶν μας τιμῶν, ὧν οἱ λ)σμοὶ παρουσίασαν ἀνοίγματα. Προβαίνοντες εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἠγόμεθα κυρίως ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐξυγιάνωμεν τὴν θέσιν τῶν ἐν λόγῳ ἡμετέρων Ὑ)μάτων συμπληροῦντες τὸ ἔργον τῶν ἀποσβέσεων, πλὴν τούτου ὅμως, ἡ ἐπιμελής μελέτη, εἰς ἣν προέβημεν, ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν τίτλων τούτων ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ πλείστοι αὐτῶν ὑπέστησαν ὑπερβολικὴν ἐκπτώσιν. Ἐλπίζομεν διὰ τοῦτο ὅτι μέγα μέρος ἐκ τῶν γενομένων θυσῶν ἀνακτηθήσεται διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν τιμῶν εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα, ἣν διακαίουμεθα νὰ ἀναμείνωμεν ἐν μέλλοντι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἕττον προσεχεῖ.

Τὰ λοιπὰ ἡμῶν Ὑ)ματα ἔδωκαν ἡμῖν ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ προώδυσαν κανονικῶς μεθ' ὅλας τὰς πολλαπλὰς δυσκολίας ἐναντίον τῶν ὁποίων εἶχον νὰ παλαίσωσιν.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἦτις λειτουργεῖ ἀπὸ

του λήξαντος έτους πολλῶ πληρέστερον ἢ ἐν τῷ παρελθόντι, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ παρακολουθῶμεν πολλῶ ἐπιμελέστερον τὴν πορείαν τῶν Ὑμῶν μας.

Τὸ Συμβούλιόν σας ἐλπίζει, ὅτι θὰ δυναθῇ λίαν προσεχῶς νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τινῶν ἐξ αὐτῶν καὶ κυρίως τῶν ἐν Κ)πόλει, ἅτινα εἶναι ἐπιδεκτικὰ οὐσιῶδους ἀναπτύξεως λόγῳ τῆς τελευταίας συντελεσθείσης ἐν τῇ γείτονι ἐπικρατεῖᾳ πολιτικῆς μεταβολῆς. Ἐλπίζει ὡσαύτως νὰ εὐρεθῇ μετ' ὀλίγον εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς συμπληρώσεως τοῦ δικτύου τῶν Ὑμῶν μας, ἣν θεωρεῖ ἀπαραίτητον διὰ τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυξιν τῶν τρεχουσῶν ἐργασιῶν μας, ἀλλ' ἔχει τὴν γνώμη, ὅτι μεγάλη σπουδὴ ἐν προκειμένῳ ἡδύνατο νὰ καταστῇ ἐπιβλαβὴς καὶ προτιμᾶ νὰ βαδίξῃ μετὰ περισκέψεως.

Ἡ ἀνωτέρω ἀφήγησις σᾶς ἔδωκε, φρονῶ, ἀρκούντως ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς θέσεως ἐν γένει τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων κατὰ τὴν λήξανσαν χρῆσιν ἀποτελεσμάτων. Αἱ λεπτομέρειαι τὰς ὁποίας θέλουσι προσθέσει οἱ ἐλεγκταί σας θὰ σᾶς ἐπιτρέψωσι νὰ κρίνητε ἀκόμη πληρέστερον περὶ τοῦ ἔργου μας καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃτε, ἂν ἐγκρίνητε, τῆς εὐθύνης ἐπὶ τῇ μέτρῃ τοῦδε διαχειρίσει.

Κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ Συμβουλίου σας, αἵτινες εἶναι πόρισμα λεπτομεροῦς καὶ ἐπιμελελημένης τῶν πραγμάτων μελέτης ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ 1908, εἰς ἃ δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ἐκ τοῦ παρελθόντος έτους ἔκτακτον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον Δ. 500,000, δέον νὰ χρησιμοποιοθῶσι :

Δρ. 411,794,35 διὰ φόρους ἐπιτηδεύματος, κερδῶν καὶ χαρτοσήμου τοῦ μερίσματος.

Δρ. 180,000 διὰ τὴν τακτικὴν ὑπὲρ τοῦ ἀποθεμα-

τικοῦ μας κράτησιν συμφώνως τῷ Καταστατικῷ.

Δρ. 72,115,95 εἰς βαθμιαίαν ἀπόσβεσιν ἀπὸ τῶν ἐξόδων ἐγκαταστάσεως καὶ Δρ. 1,590,042:45 πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλῶν.

Μετὰ τὰς προαφαιρέσεις ταύτας δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσίν σας κέρδη συμποσούμενα εἰς Δρ. 3,812,080,45, ἅτινα τὸ Συμβούλιόν σας προτείνει νὰ διανεμηθῶσιν ὡς ἑξῆς :

3,600,000 διὰ μέροςμα τῶν δύο ἐξαμηνιῶν,
72,000 διὰ ποσοστὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καὶ
18,000 ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Τούτων γενομένων περισσεύουσιν ἀκόμη Δρ. 122,080,45, ἃς προτείνει τὸ Συμβούλιόν σας νὰ μεταφέρωμεν εἰς νέον.

Ὡς ἐννοεῖτε, ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν, ἃς παρουσιάσεν ἡ ὑπόλογος περίοδος τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῶσιν, ἐὰν ὀλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς δὲν κατέβαλλεν ἕκτακτον ζῆλον καὶ δὲν ἐδιπλασίαζε τὴν δραστηριότητά του. Ἡθελεν ὅθεν ἀποτελέσει παράλειψιν ἐκ μέρους μου ἐὰν δὲν συνίστων εἰς τὸν ὑμέτερον ἔπαινον τὸ ἀνώτερον κυρίως, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, τὸ ὅποιον μοὶ παρέσχε τόσον πολῦτιμον ὅσον καὶ ἀφωσιωμένην συνδρομὴν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ δυσχεροῦς καὶ κοπιώδους ἔργου, τὸ ὅποιον μοὶ ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοὶ ἐμπιστευθῆτε.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7)20 Φεβρουαρίου 1909.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς

Z. K. Μάτσας

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΟΡΟΝΟΥ*

Υ Π Ο

MAURICE MONTEGUT

Ἐὐχαριστήσας τὸν γέροντα μὲ ἀβεβαίαν φωνὴν ἀνεχώρησε μὲ μεγάλα βήματα· διὰν εὐρέθη ἔξω ἐσκοῦπισε τὰ μάτια του τὰ ὁποία ἦσαν γεμάτα δάκρυα καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ ξέρεῖ καὶ αὐτὸς ποῦ πηγαίνει. Κατ' ἀρχὰς ἔκομψε τὴν ὁδὸν de Pologne καὶ ἔβάδισε κατὰ μῆκος τοῦ ξενοδοχείου Soyecourt καὶ τοῦ μοναστηρίου Ville d' Evéque, τὰ ὁποία ἀνωρθοῦντο ἐκεῖ σιωπηλὰ καὶ ἔγκαιολελειμμένα· ὕστερα ἐπέρασε τὴν ὑψηλὴν καμάραν τ' ὄνομα τῆς ὁποίας φέρει ἡ ἀκόλουθος ὁδός.

Τοιοῦτοτρόπως ἐβγήκεν εἰς τὴν ὁδὸν Suréne, διὰν ἐστράφη διηυθύνθη πάλιν εἰς τὸ προάστειον τοῦ ἁγίου Ὀνωρίου.

Ἡ νύξ εἶχεν ἔλθει γλυκεία, διανυγής, μ' ἓνα στε-

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 509.

φάνι ἄστρα, γύρω ἀπὸ μιὰ μελαγχολικὴ σελήνη. Ἐκατὸ μέτρα ὀπισθὲν του παρηκολούθει ὁ Cantecor προσπαθῶν νὰ καταπνίξῃ τὸν κρότον τῶν βημάτων του.

Ἐπροχώρησαν ἀκόμη πολὺ. Στὴν ἡσυχία τῶν ἀπομακρυσμένων ὁδῶν οἱ διαβάται ἦσαν σπάνιοι. Εἰς τὸ μέσον τοῦ προαστείου ἔμπροσθεν μιᾶς χαμηλῆς οἰκίας, ἣτις ἐχρησίμευεν ὡς ὀρολογιοποιεῖον καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν ἀκόμη φῶς, ἐστάθη ἐπ' ὀλίγον ὁ Grandlys καὶ ὕστερον εἰσῆλθεν.

Ἀπὸ μακρὰν ὁ Cantecor τὸν εἶδεν εἰσερχόμενον καὶ ἐπερίμενεν.

Αἱ στιγμαὶ περνοῦσαν... Ἐνα τέταρτον, μισὴ ὥρα... τὰ φῶτα ἔσβυσαν καὶ τὰ παραθυρόφυλλα τοῦ ὀρολογιοποιεῖου ἐκλείσαν.

— Καλά, μουρμούρισε ὁ κατάσκοπος τοῦ Fouché, ἔδῳ κάθεται.

Προχωρήσας ἐφώνησε δύο ἀστυφύλακας ἐν σιολῇ, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ὀλίγον μακρύτερα καὶ δεῖξας τὴν οἰκίαν τοὺς ἔδωσε συντόμους διαταγὰς.

Ὑστερα ἐμπῆκε σὲ μίαν ἄδειαν ἄμαξαν φωνάζας πρὸς τὸν ἄμαξᾶν.

— Γρήγορα εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀστυνομίαν.

Ὁ ἄμαξήλατος μορφάζων ἐμάστιξε τὸν ἵππον του ὁ ὁποῖος ἔφυγε καλπάζων.

Εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ἁγίου Ὀνωρίου τὸ ὁποῖον καταλήγει εἰς τὴν ὁδὸν Roule ὑπῆρχεν ἀδιέξοδος δρόμος τὸν ὁποῖον μία παλαιὰ ἐπιγραφὴ χαρακτηρίζει ὡς ἑξῆς. «Δρομίσκος des Mau-Vestus χωρὶς ἄλλο πρὸς ἐνθρόμησιν ἐκλιπόντων ἐγγενῶν». Ἐκπαλαί τὸ δρομάκι αὐτὸ τὸ ὁποῖον κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα ἦτο γεμάτο νερά, τὸ δὲ καλοκαίρι γεμάτο σκόνην, περιέβαλλον καταρρέοντα τείχη· κατόπιν πολλῶν ἔλιγμων κατέληγε τέλος εἰς τοὺς τοίχους τοῦ κοιμητηρίου Errancis ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὐρίσκειται τὸ Park Monceau.

Ὀλίγα ἔτη πρότερον ἓνας ἰδιότροπος κτηματίας οἰκοδομήσας μίαν μονόροφον οἰκίαν ἐν εἰδει σταύλου μετέβαλλε τὸν δρομίσκον αὐτὸν εἰς στενὴν πάροδον ἀπέχουσαν μόλις 100 μέτρα τῆς κυρίας ὁδοῦ. Ἡ οἰκία αὕτη κατ' ἀρχὰς ἐχρησίμευεν ὡς ἀποθήκη τῶν χειροκινήτων ἄμαξῶν τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται οἱ ἔμποροι τῶν τεσσάρων ἐποχῶν.

Τὸ ἄμαξοστάσιον τοῦτο ἐγκαταλειφθὲν κατήγησε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ξερίσιον. Κατόπιν διὰ τῶν δύο θυρῶν, τῆς μιᾶς πρὸς νότον καὶ τῆς ἄλλης πρὸς βορρᾶν, καὶ διὰ μέσου τῶν ἐρήμων αἰθουσῶν ἐπανήρχισεν ἡ κυκλοφορία ὅπως καὶ πρότερον καὶ ἡ ἀδιέξοδος ὁδὸς ἔγινε δρομίσκος· ἀλλὰ τὸ πέρασμα τοῦτο δὲν ἦτο γνωστὸν εἰμὴ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς συνοικίας· διὰ τοὺς ξένους ἔθεωρεῖτο ὡς ἀνεκβῆτος.

Τὸ μέρος αὐτὸ ἐφαίνετο ὅτι ἐξελέγη ἐξεπίτηδες διὰ δραπετεύσεις, αἰφνιδίως ἐξαφανίσεις, μυστηριώδη συμβούλια καὶ ὑποπτα πρόσωπα τὰ ὁποία ἦσαν πολυάριθμα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ προαστείου μὲ ἰδιαιτέραν εἰσοδὸν ἀπὸ κάθε πάροδον ἡ οἰκία αὕτη ἐχρησίμευεν ὡς ἐργαστήριον ἔχον ὀπισθεν ἄλλο ἓν δωμάτιον, καὶ ἓνα ὄροφον ἀκόμη τοῦ ὁποίου ἡ στέγη εἶχε σχῆμα ὀξυκόρυφον.

Εἰς αὐτὴν κατῴκει ὁ Ὑάκινθος Boran ἓνας πτωχὸς καὶ ἡσυχος ὀρολογιοποιός. Σιωπηλὸς καὶ λυπημένος ἐνεκατεστάθη εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὴν μόλις διετὴ θυγατέρα του Renée, ἓνα ἐργάτην ὀνόματι Blaisot καὶ τὴν εὐρωστον σύζυγον αὐτοῦ Ἰωάνναν ἡ ὁποία ἔκαμε παντὸς εἶδους ἐργασίας.

Χωρὶς οἱ νέοι γείτονες νὰ τὸν ἐρωτήσουν ὁ Boran τοὺς ἐδιηγῆθη ὅτι ἦτο χῆρος καὶ ὅτι ἐγκατέλειπε τὴν πρώτην του συνοικίαν διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀναμνήσεις.

Τρεῖς μῆνες ἐπέρασαν καὶ ἀφοῦ πᾶσα περιέργεια

τὴν ὁποίαν κινεῖ κάθε νέον πρόσωπον ἱκανοποιήθη, ὁ Ὑάκινθος Boran καὶ οἱ ἰδιοὶ του ἀπέκτησαν τὴν ὑπόληψιν ὅλων, ζῶντες ἡσυχῶς καὶ τακτικῶς, καὶ κανεὶς πλέον δὲν ἠσχολήθη μαζὴ των. Ἡ ἐπανάστασις, ἡ τρομοκρατία καὶ τὸ διευθυντήριον δὲν τοὺς ἐτάραξε διόλου· ἡ Ὑπατία τοὺς ἀφήκεν καθ' ὀλοκληρίαν ἡσυχούς ἢ Ἀυτοκρατορία, δὲν τοὺς ἐφόβισε περισσότερον. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἦσαν ἄνθρωποι εἰρηνικοί.

Ὁ ὀρολογοποιὸς φορῶν ἓνα μαῦρον μεταξωτὸν σκοῦφον καὶ φέρων εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἓνα δυνατὸν φακόν, ἠσυχολεῖτο ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς ἐργασίας αἵτινες ἐφαίνοντο ἀποσπῶσαι καθ' ὀλοκληρίαν τὴν προσοχὴν του. Καὶ ἐνῶ ἐιργάζετο ἐβλεπεν ἀπὸ τὰ μικρὰ τετράγωνα ἐνὸς στενοῦ παραθύρου κάθε τι τὸ ὁποῖον συνέβαινε εἰς τὴν ὁδόν.

Πολλὸν συχνὰ ἓνας διαβάτης ἐστέκετο πρὸ τῆς πτωχικῆς προθήκης ἡ ὁποία περιελάμβανε τρία ὀρολόγια τοῦ τοίχου ἐπιχρυσωμένα, μίαν παλαιὰν ὀρολογοθήκην μίαν σειρὰν ὀρολογίων ἀργυρῶν, σκονλαρίκια, ταμβακοθήκας καὶ παντὸς εἶδους ἀθύσματα. Ὁ διαβάτης οὗτος ἠρέσκετο τὰ παρατηρῆ κτυπῶν ἐν τῷ μεταξὺ τὰ γυαλιὰ μὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων του.

Ἐὰν ὁ Boran ἐσηκῶνετο ἀμέσως ὁ ἄλλος εἰσῆρχετο μὲ ὕψος δίωκτος διόλου ἀμέριμνον, ἐὰν ὅμως ὁ ὀρολογοποιὸς διέκοπτε τὴν ἐργασίαν του καὶ τραβοῦσε τὸν σκοῦφόν του ὁ ξένος εἰσῆρχετο εὐτολμος ἀποφυσιστικῶς. Ἄλλ' αὐτὰ μόνον ἓνας δευδερκῆς καὶ ὑπομονητικὸς ἀστυνομικὸς, ὅπως ὁ Gantercor, ἡδύνατο κατόπιν πολλοῦ χρόνου νὰ ἐννοήσῃ.

Ἐκτὸς τοῦ μυστηριώδους τούτου ἐπισκέπτου ἡ πελατεία τοῦ γέρο Boran, ὅπως τὸν ἐκάλουν οἱ γείτονες, ἀπετελεῖτο ἀπὸ γέροντας κυρίου καὶ κυρίας. Ὁρτοὶ λείψανα τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος ὄντες δὲν ἤγειρον ὑπονοίας ὡς ἐκ τῆς προχωρημένης των ἡλικίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ὀρολογοποιὸς παρετήρει ἐπὶ πέντε λεπτὰ μερικὰ ἀρχαῖα χρυσὰ κρόμμυα διὰ τὰ ὁποία δῆθεν ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις.

Εἰς τὸ ὀπισθεν τοῦ ἐργοστασίου δωμάτιον ὅπου εὐρίσκειτο τὸ μαγειρεῖον τὸ χρησιμεῖον καὶ ὡς τραπεζαρία, ἡ εὐρωστος Ἰωάννα ἐτακτοποιεῖ τὰ ἐπιτραπέζια σκευὴ καὶ εἰτοίμαζε τὸ βραδυνὸν φαγητόν. Ἡ Renée, ἡ ὁποία ἀπὸ μικρὸ παιδί εἶχε γείνη νέα κόρη, καθημένη εἰς τὴν θύραν παρετήρει τοὺς διερχομένους διαβάτας. Τί ἀθώοτερον ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τὸ μικρὸν των ἐμπόριον καὶ τοὺς ταπεινοὺς πελάτας του; Κάποτε-κάποτε εἰς τὸ ὀρολογοποιεῖον ἓνας γέρον κύριος συνηγάτο μὲ μίαν γραιῖαν κυρίαν. Τυχαιῶς συνέβαινε τοῦτο; Ποῖος ξέρει μήπως ἐγνωρίζοντο; Ἴσως.

Ἀντήλλασσον μυρίας ὑποκλίσεις καὶ εὐγενεῖς χαιρετισμούς καὶ ὕστερον καθήμενοι ἔλεγον μυστικὰ τὰ ὁποία κανεὶς δὲν ἠγνόει. Καμμιά φορὰ πάλιν ἓνας ξέ-

νος μὲ ἠλιοκαμένον πρόσωπον καὶ τολμηρὸν ἐξωτερικὸν μαυτεῦων ἴσως τὴν συνάντησιν τῶν δύο γερόντων εἰσήραχτο εἰς τὸ κατάστημα ἠγόραζεν ἓνα ρολοῖ ἢ μίαν ταμβακοθήκην κ' ἕστερα ἐπλήρωνεν εἰς χαρτονομίσματα. Τί ἀπλούτερον αὐτοῦ ; Καὶ ποῖος ἠδύνατο νὰ σκεφθῆ ὅτι μεταξὺ τῶν χαρτονομισμάτων ὑπῆρχεν ἐπιτολὴ ἐμπεριέχουσα ὀνόματα λίαν ἐπίφοβα.

Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, προπάντων δὲ ἐπὶ τῆς τρομοκρατίας καὶ τοῦ Διευθυντηρίου, ἐπανελαμβάνετο πολὺ συχνὰ ἡ ἴδια σκηνή.

Ἐπ' αὐτὸ τὸ ταπεινὸν καὶ ἀπλοῦν ἐξωτερικὸν ἢ κατοικίαν τοῦ Βοταν ἐχρησίμευεν ὡς κέντρον τῶν βασιλοφρόνων.

Ὁ Βοταν, ὅστις ἦτο υἱὸς ἐνὸς θαλαμηπόλου τοῦ Λουδοβίκου XV' ἔμενεν ἀκόμη πιστὸς εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῶν βασιλέων των. Ἀφανεῖς τοὺς ὑπηρετεῖ εἰς τὸ εἶδος του δεικνύων τοιουτοτρόπως ὅτι πολλὰς φορές αἱ ταπεινὰ ἀφοσιώσεις παρέχουν μεγάλας ἐκδουλεύσεις.

Εἰς τὴν σιταποθήκην κάτω ἀπὸ τὴν μυτερὴν στέγην εὐρίσκειτο μία κρύπτη· ἢ κρύπτη αὕτη ἔκλεινε μὲ μίαν θύραν ἢ ὁποία ἦτο κρυμμένη στὰ χαλάσματα τοῦ τοίχου.

Τίποτε δὲν ὑπῆρχε ἐκτὸ μέρους· μόνον οἱ ἴσοι τῆς ἀράχνης διεκρίνοντο στῆς γωνίαι· ἂν καμμιά φορά ἐγένετο κατ' οἶκον ἔρευνα ἢ ἐξέτασις θὰ ἐτελείονε πολὺ γρήγορα. Ἡ κρύπτη εἶχε μῆκος ὁκτώ τετραγωνικῶν ποδῶν καὶ ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ δύο ἀνθρώπους μαζί, εἰάν δὲ ἦτο ἀνάγκη καὶ τρεῖς· ἦτο πῶς φιλὴ παρὰ πλατεία, τὰ δὲ αἰδερώματα τῆς ὀροφῆς ἐσημάτιζον ἐν εἶδος κηροσβέστου· αὐτὸ λοιπὸν τὸ ὄνομα τῆς ἔμεινε. Ἀπὸ τὰ χωρισμένα τοῦβλα καὶ τὰ σαρακιωμένα ξύλα ἔμπενεν ἀφθονοὺς ὁ ἀέρας καὶ τὸ νερὸ τῆς βροχῆς. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς σιταποθήκης εὐρισκομένη ἔβλεπεν εἰς τὸν δρομίσκον *Mau - Vestus* ὅστις κατὰ μὲν τὴν ἡμέραν ἦτο πολὺ ὀλίγον περαστικὸς τὴν δὲ νύκτα ὅλως διόλον ἔρημος.

Δύο ἀχυροστρώματα ἀπετέλουν τὴν ἐπίπλωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς.

Καὶ ὅμως μέσα σ' αὐτὸ τὸ καταγώγιον πολλοὶ ἀρχηγοὶ τῶν βασιλοφρόνων εἶχον περάσει ὀλοκλήρους ἡμέρας κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη. Ὁ κόμης *Frotté*, ὁ *Richegrue*, καὶ καθὼς εἶπον ἀργότερα καὶ ὁ *Charrelle*. Πολὺ συχνὰ τὸ στενὸ αὐτὸ σητάκι ἐφιλοξένησε τὸν *Brusliert*, τὸν *Cadoudal* καὶ πολλοὺς ἄλλοις ἐπισήμους συνωμότητας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Μέχρι τοῦ 1806 τίποτε δὲν εἰκίνησε τὴν παραμικρὰν ὑπόνοιαν τῆς ἀτυνομίας ἧς ἀπορροφηθεῖσα ὄλη εἰς τὰ πολιτικὰ γεγονότα δὲν ἠσύχαζεν οὐδ' ἐπισημῆν. Ὁ πολίτης Βοταν, καθὼς ἐλέγετο ὁ ὄρολογιοῦς κατὰ τὰς τραγικὰς ἡμέρας τῆς λαϊμητόμου ὁ γέρο Βοταν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπατίας καὶ τῆς αυτοκρατορίας εἶχε φήμην εἰρημικοῦ ἀνδρός, ἀδιαφόρου

πρὸς τὰ πάθη, ἐπιτελῶς ξένου πρὸς τὰς κομματικὰς συζητήσεις ζῶντος μόνον διὰ τὴν κόρην του, ἢ ὁποία ἦτο ἢ μόνη του χαρὰ, καὶ διὰ τὸ μικρὸν ἐμπόριον ἐξ οὗ καὶ συνετηρεῖτο.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1795 ἡ οἰκογένεια τοῦ ὄρολογοποιῦ ἠῤῥήθη αἰφνιδίως κατὰ ἓν μέλος. Τοῦτο ἦτο ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βοταν ὁ κατὰ τι μικρότερος τῆς δωδεκαετοῦς *Renée*.

Ἐνα πρῶτ' οἱ γείτονες ἀντελήφθησαν μέσα στὸ κατὰ τὸ νέον αὐτὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ὁ Βοταν τοὺς εὐύστησε ὡς τὸν ἀνεψιὸν του *Κύρολον* τὸν υἱὸν δηλαδὴ τοῦ νεωτέρου του ἀδελφοῦ *Silvain Bogan* ὅστις ἔμενεν ἀκόμη εἰς τὴν γενέθλιόν του πόλιν *Ront l'* εὐέφυε. Τὸ παιδίον ἦλθεν εἰς Παρισίους ἵνα ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν του μάθη τὴν τέχνην τοῦ ὄρολογοποιῦ σκολεῦον ν' ἀνοιξῆ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πατρίδα του ἐν τοιοῦτον κατάστημα.

Ἦτο ἓνα ξανθὸ παιδάκι μ' ἐπιτελῶς κοριταίστικο πρόσωπο, ἀδύνατο, χλωμὸ καὶ μὲ κουρασμένο βᾶδισμα. Καὶ ὁ ὀλιγώτερον δευδερεκὴς παρατηρητὴς θὰ ἔκαμνε τὴν φουσκὴν καὶ σχεδὸν ἐπιβεβλημένην παρατήρησιν ὅτι ὁ ἀέρας τῆς Νορμανδίας δὲν ἦτο τόσο ὑγιεινὸς ὅσον τὸν λέγουν ἀφοῦ τὰ παιδιά τῆς κοιλάδος *Toucsmes* ἔρχονται στὸ Παρίσι τόσο καχεκτικά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΤΣΑ ΠΕΡΡΩΤΗ

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ὡς ἂν κάτι τι φωτεινὸν καταυγάζον φῶς καὶ λάμπιν ἐν σκοτίᾳ καὶ τῷ ζόφῳ, κάτι τι δροσερὸν σκορπίζον ὄροσον ἐν ἀύχμῳ, κάτι τι ὠραῖον ἀκτινοβολοῦν ἐν περιβάλλοντι ἀσχημίας, ἐπρόβαλλε τὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ Ἑλληνικὸν Ἔαρ»

Τὸ βιβλίον τοῦ Χάουπμαν

βιβλίον τοῦ Γερμανοῦ Συγγραφέως Χάουπμαν.

Ἦμνος ὠραῖος, βαθύς, συναρπάζων εἶνε ὀλόκληρον τὸ ἔργον του. Μόνον εὐγενὲς ἑλληνικὸν πνεῦμα αἰσθανόμενον λατρείαν πρὸς τῆς μεγάλης πατρίδος τὸ ὠραῖον καὶ εὐκλεὲς παρελθὲν ἠδύνατο νὰ ἐμπνευσθῆ τὰς ἀνεξαντλήτου θαυμασμοῦ πρὸς πᾶν ὅτι Ἑλληνικὸν θελκτικὰς γραμμάς τοῦ ὑπερόχου ξένου συγγραφέως. Ὡχρῶσι πρὸ αὐτοῦ ἑκατοντάδες βιβλίων πραγματευομένων ἐντυπώσεις ξένων ἐπισκεπτῶν τῆς πατρίδος μας. Ἡ Ἑλλάς ὀφείλει ὑπερτάτην εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν εὐγενῆ ξένον κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον αἱ κρίσεις του καὶ αἱ ἐντυπώσεις του προέρχονται ἀπὸ Γερμανὸν εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης.

Ἀξιότιμε Κύριε.

Τὸ ἐν τῇ «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσει» τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. δημοσίευσάσας, ἐν τῷ περὶ Ἑπαγγελματικῶν Σχολῶν κεφαλαίῳ οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν τῶν ἡμετέρων Νυκτερινῶν Σχολῶν τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἰπουργ. τῶν Ναυτικῶν τελοῦσῶν. Σὰς ἀποστέλλομεν ἐπετηρίδα ἵνα ἴδητε τὰ κατ' αὐτάς.

Ἐλάβομεν τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν μετὰ τῆς Π' ἐπετηρίδος τοῦ «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου», τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως παρακαλοῦμεν τὴν φίλην Ἑλληνικὴν Ἐπιθεωρήσιν νὰ δημοσιεύσῃ

Μία παράλειψις

διότι πράγματι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Σωματεῖον εἶνε οὐ μόνον ἄξιον μνείας ἀλλὰ καὶ πολλοῦ ἐπαίνου ἐφ' ᾧ καὶ ἔτυχε δικαίως τοῦ Οἰκονομικοῦ Βραβείου.

Οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ παρέχουσιν ὑπηρεσίας ἀνεκτιμήτους εἰς τὸ ἔθνος. Ἦνε ἀπὸστολοι τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὰ δὲ ὀνόματά των πρέπει νὰ ἀναφέρονται εὐφώνως μεταξὺ τῶν ζωτικῶν παραγόντων τῆς φυλῆς.

Παρ' ἡμῖν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὑποκαθίστα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὴν κυβέρνησιν καὶ ἵνε ἀξία πάσης ἐνισχύσεως πρὸς εὐδοκίμησιν.

Παρέχοντες εἰς τὸν λαὸν διδασκαλίαν χρήσιμον τὸν καθιστᾶτε ἰσχυρότερον ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ βίου, τὸν καθιστᾶτε τελειότερον ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἀμίλλῃ τῶν ἔθνῶν.

Τοιαῦτα ἔργα ἵνε πολὺ ἀνωτέρας σημασίας τοῦ οἰκονομικοῦ συσταίτου, τῶν νοσοκημείων, τῶν φθισατρείων καὶ τῶν τοιούτων ὑπὲρ τῆς πενομένης καὶ πασχούσης ἀνθρωπότητος ἰδρυμάτων. Ἐκεῖνα παρέχουσιν ἄρτον καὶ φάρμακα εἰς μικρὸν μέρος τοῦ πάσχοντος πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ταῦτα μορφώνουσι τὸν ὑγιᾶ λαὸν καὶ τὸν καθιστᾶσι βελτίονα, ἐλαττώνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν πενομένων καὶ πασχόντων. Πᾶν σχολεῖον καὶ μάλιστα πρακτικόν, ἰδρυόμενον εἰς ἔθνος ἔθρον ἔτι καὶ ἐν ζυμῶσει εὐρισκόμενον, ὡς τὸ ἰδικὸν μας, παρέχει εἰς αὐτὸ πλείοτερον ὄφελος ἀπὸ τὰ τορπιλοδόξα καὶ τὰ θωρηκτὰ καὶ τοὺς στρατοὺς, διότι οἱ ἄνθρωποι τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας ἵνε στρατιῶται τῶν νέων ἰδεῶν καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας εὐδοκίμοισι καὶ ἐπικρατοῦσι σήμερον τὰ ἔθνη.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν ἀξιόλογον Πειραϊκὸν Σύνδεσμον νὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τὸ σωτήριο ἔργον του.

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. Ἑλλ. Ἐπ. Εὐχαρίστως ἐπανορθοῦμεν τὴν παράλειψιν αὐτὴν καθ' ὅλα συμμεριζόμενοι τὴν γνώ-

μην τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Ρουσοπούλου περὶ τῶν νυκτερινῶν Σχολῶν τοῦ τόσον εὐδοκίμως λειτουργούντος Πειραϊκοῦ Συνδέσμου.

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑθνικὸν ἡμῶν Κέντρον ἐδημοσίευσεν τὸν ἀκόλουθον κατάλογον τῶν Ἑλλήνων βουλευ-
Οἱ Ἑλληνες Βουλευταὶ τῶν Κατ' αὐτὸν τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς Ἑλληνες βουλευταὶ τυγχάνουσι :

Κων)πόλεως. Κ. Κωνσταντινίδης καὶ Π. Κοσμίδης.

Δρυῖνουπόλεως. Ι. Μαρμόπουλος.

Θεσσαλονίκης. Γ. Ἄρτας καὶ Κ. Χωναῖος.

Ἰκονίου. Γ. Κούρτογλους.

Ἰωαννίνων. Δ. Κίγκος, Κ. Σούρλας.

Καλλιπόλεως. Στ. Ναρλῆς.

Κοζάνης Γρεβενῶν. Κ. Δρίζης, Ι. Μπούσιος.

Λήμνου. Μιχ. Ράλλης.

Μετρῶν καὶ Σηλυβρίας. Δ. Ζαφειρόπουλος.

Μιτυλήνης. Κ. Σάλτας καὶ Β. Μπυστάνης.

Μοναστηρίου. Τραϊανὸς Νάλλης.

Νικομηδείας. Ἄν. Μιχαηλίδης.

Σερρών. Δ. Δίγκας.

Σμύρνης. Ἄριστ. Γιοργαντζόγλους. Π. Καρολίδης.

Σποράδων. Θ. Κωνσταντινίδης.

Τραπεζοῦντος. Ματθ. Κωφίδης.

Χίου. Μιχ. Τσελεπίδης.

Εἰς τὸν κατάλογον προστίθεται καὶ ὁ προσφάτως ἐκλεγείς ἐν Πρεβέζῃ, ἀντὶ τοῦ τέως Βουλευτοῦ Ἀσμη Βέη διορισθέντος Νομάρχου Προύσσας, Ἑλλήν κ. **Νικόλαος Λογοθέτης**.

Εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Γαλλίας, ἐνθα ὑπάρχουσι φρουραὶ, οἱ Διοικηταὶ τῶν σταθμευόντων σωματείων, μεριμνῶντες περὶ τῆς υγείας τῶν στρατιωτῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου ν' αὐξήσῃσι τὸ σύνθηρος ποσὸν τῆς τροφῆς ἀνευ ὑπερβάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σιτηρεσίου, διωργάνωσαν τοὺς λεγομένους «Στρατιωτικοὺς κήπους».

Οὕτω δὲ κατώρθωσαν ὥστε καθ' ἑκάστην οἱ στρατιῶται νὰ ἔχωσιν ἀφθονίαν χλωρῶν ὑσπρίων ἀνεξόδως, τὰ ὁποία καθιστᾶσι μεγαλειότεραν καὶ καλλιτέραν τὴν συνήθη μερίδα τοῦ στρατιώτου.

Τοῦτο κυρίως ἐγένεον εἰς τοὺς στρατιωτικὸς σταθμοὺς τῆς βορείου καὶ δυτικῆς Γαλλίας. Μεγάλαι ἐκτάσεις γαιῶν, τέως ἄγονοι ἐκαλλιεργήθησαν ὑπὸ στρατιωτῶν. Ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὴν ἔθνωσελῆ αὐτὴν ἐργασίαν, πολλὰι γεωργικαὶ ἐ-

ταιρία ἐδέχθησαν τὰ προϊόντα τῶν στρατιωτικῶν κήπων εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς των.

Εἰς τῶν διαγωνισμῶν τούτων ἔλαβε χώραν πρό τινας χρόνου ἐν Ρουέν.

Κατὰ πρόχειρον στατιστικὴν ἐν διαστήματι ἑκτῶ μηνῶν διενεμήθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας ἑσπρία χλωρὰ ἐκ τῶν κήπων τοῦ συντάγματος 22,876 χιλιόγραμμα λαχάνων, 650 χιλιόγραμμα κράμβης, 800 δαυκίων, 7,292 πράσων, 607 κρομμύων κ.λ.π. ἀξίας 2,500 φράγκων.

Οἱ στρατιωτικοὶ κήποι καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν προθύμων ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων, διότι τὰ προϊόντα ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς. Ἡ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφέλεια εἶνε φανερά. Οἱ στρατιωτικοὶ κήποι διατηροῦσι παρὰ τοῖς χωρικοῖς στρατιώταις τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, συνάμα δὲ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον γεωργικὴν αὐτῶν μόρφωσιν, ἀφ' οὗ πᾶσα καλλιέργεια εἰς αὐτοὺς γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν ἐιδικῶν γεωπόνων. Ἐξοχα παραδείγματα πρὸς μίμησιν διὰ τὸν τόπον μας τὸν κατ' ἐξοχὴν γεωργικόν, ἐάν ὑπῆρχον καὶ παρ' ἡμῖν ἄνθρωποι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πρόδόν του καὶ τὴν ἀνάπτυσίν του.

Ἐπιθυμοῦμεν ζῶντες τὰς παρὰ τὸν ἡμετέρον ἵδον τοῦ ὄργανοῦ τῆς ἑταιρίας ταύτης τῆς ζήτουσας νὰ καρπωθῆ ὠφελείας ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ της ἀπὸ ἄλλας τὰς πηγὰς ἃς ἀνευρίσκει μετὰ τῆς σκηνιότητος ἐν τῇ ἐξελίξει της, καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἀναγκασθῶμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν εἰκόνα τῶν ἐργασιῶν της.

Ἡ Ὀρνιθοῦπολις θων. Ἡ πόλις αὕτη ὀνομάζεται Petaluma. Ἡ συντήρησις καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ὀρνίθων αὐτῶν εἶνε ὁ μόνος πλοῦτος τῆς πόλεως ταύτης. Ἐκάστη οἰκογένεια ἐγκαθιστᾷ τοὺς ὀρνιθῶνας της οἱ ὅποιοι κατὰ χιλιάδας καταλαμβάνουσι τοὺς περίε τῆς πόλεως λόφους. Οἱ πτωχότεροι τῶν κατοικῶν ἔχουσι δωδεκάδας τινὰς ὀρνιθῶν μόνον, οἱ πλουσιώτεροι κτηματῆαι ἀνατρέφουσιν μέχρι 10 καὶ 15 χιλιάδας ὀρνιθῶν συγχρόνως. Ἐν πρότυπον ὀρνιθοτροφεῖον τῆς Petaluma δύναται νὰ περιλάβῃ 100,000 ὀρνιθῶν. Τὸ πᾶν εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτὰς εἶνε τακτοποιημένον μετὰ πολλὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν. Ἐννοεῖται δὲ οἶκοθεν ὅτι ἐκεῖ γίνεται χρῆσις τῶν πλέον τελειοποιημένων πτηνοτροφικῶν μηχανημάτων ἢτοι ἐπασθηρίων, ἀναθρεπτηρίων κτλ. Κατὰ τὸ 1907 ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν 120,000,000 αὐγά. Καθὼς ὅλαι αἱ Ἀμερικανικαὶ πόλεις, ἔχει καὶ αὕτη τὴν βιομηχανικὴν εὐγένειαν καὶ ἀριστοκρατίαν, ἢτοι τοὺς πρίγκηπας της καὶ τοὺς μεγαστάνας της, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ περιφημότερος δέον νὰ καλῆται ὁ «Βασιλεὺς τοῦ ὀρνιθοτροφείου».

Ἐάν ὑπολογίσωμεν ἐκάστην οἰκογένειαν τῆς

πόλεως ταύτης συγκειμένην ἐκ 5 κατοικῶν θὰ ἔχωμεν 1200 οἰκογενείας διὰ τὰς ὁποίας ἀναγκαῖον 1200 κατοικίαι. Ἐάν ὑπολογίσωμεν δι' ἐκάστην κατοικίαν, διὰ τὰ δημόσια κτίρια, διὰ τὰς πλατείας, τὰς ἐκκλησίας, τὰ σχολεῖα, τοὺς κήπους καὶ τὰς ὁδοὺς 1 στρέμμα ἕκτασιν, θὰ εὐρωμεν ὅτι εἰς τὴν Petaluma οἱ ἄνθρωποι διὰ τὰς ἀνάγκας των καταλαμβάνουσι 1200 στρέμματα. Τὸ 1,000,000 τῶν ὀρνίθων πόσιν ἕκτασιν καταλαμβάνει; Θὰ ὑπολογίσωμεν κατ' ἐλάχιστον ὅρον 1)2 στρέμμα ἀνά 50 ὀρνίθους συνεπῶς θὰ χρειάζεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνοίκων, 20,000 ὀρνιθῶνων, 10,000 στρέμματα ἢτοι ἕκτασις πλέον ἢ ὀκταπλασία ἐκείνης ἣτις τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνθρώπων. Συνεπῶς δικαιοτάτα ἀποκαλεῖται ἡ πόλις αὕτη ὀ ρ ν ι θ ο ὑ π ο λ ι ς.

Ἐν Ρουμανίᾳ ὑπάρχουσι 293 διάφορα δημοσιογραφικὰ ὄργανα, ἅτινα κατανέμονται ὡς ἑξῆς: 30 ἡμερήσια, 125 ἑβδομαδιαῖα, 101 μηνιαῖα καὶ 37 ἄτινα δημοσιεύονται ἀτάκτως. Ὁ χαρακτήρ καὶ σκοπὸς 111 τῶν φύλλων τούτων εἶνε πολι-

Ἡ δημοσιογραφία ἐν Ρουμανίᾳ τικός, 24 διοικητικός, 7 γεωργικός, 12 ἐκπαιδευτικός, 81 ἐμπορικός καὶ βιομηχανικός, 10 οἰκονομικός καὶ χρηματιστικός, 7 ἐκκλησιαστικός, 6 εὐτράτελος, 7 δικαστικός, 10 στρατιωτικός, 21 ἱατρικός, 5 ἀθλητικός καὶ 41 ἐπιστημονικός καὶ φιλολογικός.

Φυσικὰ τὸ Βουκουρεσίον ἡγεῖται, ἔχον 160 δημοσιεύματα, 23 ἡμερήσια, 31 ἑβδομαδιαῖα, 70 μηνιαῖα καὶ 36 ἄτακτα. Μετὰ τὸ Βουκουρεσίον εἶνε ἡ Τούλτσα μετὰ 20 δημοσιευμάτων, ἡ Βραλα μετὰ 15 καὶ τὸ Ἰάσιον μετὰ 12.

Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν Ρουμανικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων χειρισθέντων δημοσιευμάτων τῷ 1906 ἦτο 131,322,218. Μία ἐφημερίς ἐξέπεμψε καθ' ὅλον τὸ ἔτος 30,600,000 φύλλα. Οὐδεμία ἄλλη ἐφημερίς ἐπεμψε πλεονα τῶν 6,000,000 φύλλων.

Μία ὑποχρέωσις διὰ κάθε Ἑλληνα πλοῦσιον ἢ πέννητα εἶνε ἡ ἀγορὰ τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων. Ἀνασθηλοῦται ἡ Ἀρχαιοτήτης καὶ φωτίζεται ἡ σύγχρονος Ἑλλάς ἀπὸ τὰς λάμψεις τοῦ ἀρχαίου κάλλους, ἐνισχύεται δὲ ἡ ναυτικὴ ἡμῶν δύναμις ἢ ἐκπροσωποῦσα τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος. Ποῖος θὰ εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θ' ἀρνηθῆ τὴν ὑποστήριξίν του εἰς

Τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου

τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ μεγαλείου τῶν προγόνων μας; Ποῖος θὰ διστᾷ νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του ὅταν μάλιστα ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἐλπίς μεγάλου κέρδους δυνάμενον νὰ δημιουργήσῃ βίον ἀνέσεως καὶ εὐζωίας διὰ τὸν εὐτυχεῖ κάτοχον τοῦ κληρουμένου ἀριθμοῦ;

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Σηροτροφικῆς ἑταιρίας ἐδημοσίευσεν τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1907. Ἐάν θελήσωμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τοὺς ζῶντες ἐπαίτους διὰ τὸ ἔργον τῆς ἑταιρίας ταύτης δὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ δώσωμεν τὴν ἐλάχιστην ἰδέαν τοῦ μεγάλου σκοποῦ, τοῦ ἐθνικωτάτου σκοποῦ τῆς ἑταιρίας ταύτης, οὐδὲ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων. Τὰ ἔργα της καὶ οἱ πόθοι καὶ αἱ βλῆψεις τῆς ἑταιρίας εἶνε ἀνώτεροι ἐπαίων, εἶνε τὸσον ἐπιβλητικαὶ καὶ προβάλλουσι μετὰ τὸσον ὀρμὴν ὥστε κινεῖσι τὴν ἐκπληξίν πάντων ἡμῶν ἐθισμένων εἰς ἔργα ἀδρανεῖας καὶ κούφότητος.

Ἐπιθυμοῦμεν ζῶντες τὰς παρὰ τὸν ἡμετέρον ἵδον τοῦ ὄργανοῦ τῆς ἑταιρίας ταύτης τῆς ζήτουσας νὰ καρπωθῆ ὠφελείας ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ της ἀπὸ ἄλλας τὰς πηγὰς ἃς ἀνευρίσκει μετὰ τῆς σκηνιότητος ἐν τῇ ἐξελίξει της, καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἀναγκασθῶμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν εἰκόνα τῶν ἐργασιῶν της.

Τὸ ἔργον τῆς Σηροτροφικῆς ἑταιρίας

1) **Αἱ ἐντύπων καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων** καὶ διὰ διαλέξιν εἰς τὰ σχολεῖα, ὑποκαίει τὴν πρὸς τὴν οἰκιακὴν ταύτην βιομηχανίαν ἀγάπην, ἐξ ἄλλου δὲ ὑποβοηθεῖ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διάδοσιν αὐτῆς διὰ τῆς παροχῆς δωρεᾶν μεταξοσπόρου καὶ μωροδένδρων εἰς μεγάλας ποσότητας.

2) Διατηρεῖ ἐμμέλους γεωπόνους οἵτινες περιοδεύοντες τὰ χωρία καὶ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος διδάσκουσι, καθοδηγοῦσι καὶ ἐνθαρρύνουσι τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς εἰς τὴν ἐπίδοσιν καὶ ἐκμάθησιν τῆς Σηροτροφίας. Οἱ γεωπόνοι οὗτοι ὑποβάλλουσι διαφωτιστικωτάτας ἐκθέσεις, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς ἀσφαλεῖς ὁδηγοὶ διὰ τὰς μελλούσας ἐργασίας τῆς ἑταιρίας.

3) Ἐγκαθιστᾷ ὑποεπιτροπὰς ἐξ ἐγκρίτων κυριῶν τῶν διαφόρων ἑπαρχιακῶν πόλεων, αἵτινες πᾶσαι καταβάλλουσι προσπάθειαν ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἐκλέξαντος αὐτὰς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4) Ἐργάζεται παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τῆς Φιλεκατεδευτι-

κῆς ἑταιρίας, ὡς δὲ εἶνε ἐπόμενον ἐπὶ ματαίῳ, ὅπως κατορθωθῆ καὶ εἰσαχθῆ ἡ Σηροτροφία ὡς μᾶθημα τακτικὸν ἐν τοῖς Σχολείοις τοῦ Κράτους καὶ τῷ Ἀρσακείῳ.

5) Κατορθοῖ διὰ τῆς εὐγενούς καὶ ἀξιεπαίτου συμμετοχῆς ἐνίων διδασκαλιστῶν καὶ διδασκάλων τῶν ἑπαρχιῶν, τὴν ἴδουσαν μωροεσποριῶν συντελούντων εἰς τὴν διάδοσιν τῆς μωροεσπορίας καὶ τῆς Σηροτροφίας.

6) Πολλαπλασιάζει κατ' ἔτος τὰς ποσότητας τοῦ διανεμομένου δωρεᾶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος μεταξοσπόρου, μωροεσπόρου καὶ μωροδένδρων.

7) Ἐπιχειρεῖ, δι' ἰδίων ἐξόδων, τὴν φύτευσιν κατὰ κανονικὰς ἀποστάσεις ἀνεπτυγμένων μωρεῶν εἰς ὅλον τὸν χώρον τοῦ Παλαιοῦ Σκοπευτηρίου. Δὲν προφθάνουσιν ὅμως τὰ δένδρα ταῦτα νὰ καταστῶσιν ὠραῖοι μωρεῶν, ὅτε χεῖρ βάρβαρος εἰς μίαν νύκτα τὰ ἐκρίζωνει καὶ τὰ καταστρέφει!! Ἐν τούτοις διὰ τῶν προσφύγων τῶν ἐγκατασταθέντων εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν φυτεῖται πλείστα μωρεῖα αἵτινες εὐρωστοὶ καὶ περιποιήσεως συγχάνουσαι ὑπ' αὐτῶν παρέχουσιν ὅλα τὰ σημεῖα πλήρους εὐδοκίμησης, ὅτε ἐπέρχεται τὸ θέρος καὶ ξηραίνονται αὐτὰ ἔλλείψει ὕδατος, μολονότι οἱ ἀρμόδιοι πολλακίς παρεκλήθησαν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας νὰ παράσχουσιν τὴν ἀναγκαῖον ποσότητα!!

8) Ἐργάζεται πλησίον ὄλων τῶν Δημάρχων τοῦ Κράτους διὰ τὴν φύτευσιν μωρεῶν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας κ.τ.λ.

9) Πείθει τὰς διευθύνσεις τῶν Σιδηρ. ἑταιριῶν νὰ διατάξωσι τὴν ἐμφύτευσιν μωρεῶν παρὰ τοῖς διαφόροις Σιδηροδρομικοῖς Σταθμοῖς κτλ. Θὰ ἦτο μακρὸν ν' ἀπαριθμῶμεν τὴν ὅλην ἐργασίαν τῆς ἑταιρίας ἣτις ἐκ τῶν ὀλίγων αὐτῶν καταφαίνεται ὅτι ἐργάζεται μετὰ ἐνθουσιασμόν, μετὰ ἀφοσίωσιν, μετὰ ἀκατάβλητον σθένος, ἀλλὰ καὶ μετὰ σκοπὸν, μετὰ σύστημα, μετὰ πρόγραμμα, μετὰ κατεύθυνσιν ὠριμένην καὶ σαφῆ. Ὡς ἐκ τούτου δικαίως ἐπαίνοις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκαταπόνητον Πρόεδρον κ. Ζλατάνου εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνεργητικότητά τῆς ὁποίας ὀφείλεται ἡ ζωτικότης καὶ ἡ χρησιμότης τοῦ Σωματείου τούτου.

Ὁ εἰλικρινὴς ἐνθουσιασμὸς ὃν παρήγαγεν ἐν ἡμῖν ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῆς Σηροτροφικῆς ἑταιρίας μᾶς δίδει τὸ θάρρος νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην ἀπορρέουσαν ἐξ ἀγνοῦ πρὸς τὸ ἔργον ἐνδιαφέροντος καὶ ἐκ τοῦ πόθου τῆς ὅσον οἶόν τε ἀποτελεσματικωτέρας εὐδοκίμησης τῶν ἐργασιῶν τῆς Σηροτροφικῆς ἑταιρίας. Καὶ ἡ γνώμη μας εἶνε ὅτι θὰ ἠθέλωμεν ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν λογοδοσίᾳ νὰ ἐβλέπωμεν ἀριθμούς καταδεικνύοντας ἐπακριβῶς τὴν ποσότητα τοῦ διανεμηθέντος μωροεσπόρου, τὸν ἀριθμὸν τῶν φυτῶν τῶν παραχθέντων ἐξ αὐτῶν, τὴν ποσότητα τοῦ διανεμηθέντος μεταξοσπόρου καὶ τὴν παραχθεῖσαν ἐξ αὐτοῦ μέταξαν, θὰ

ήθελομεν στατιστικόν φῶς καταδεικνύον ὅσον οἶόν τε ἀκριβοστέραν τὴν παραγομένην ἐν Ἑλλάδι μέταξαν, πρὸ τῆς λειτουργίας τῆς Σηροτροφικῆς καὶ τὴν παραγομένην ἤδη μετὰ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς. Θὰ ήθελομεν ἐπὶ τῶν στατιστικῶν ἐν γένει δεδομένων περισσοτέρων ἐπιμέλειαν καὶ προσήλων διότι ταῦτα εἶνε ὁ ἀψευδῆς καθρέπτης τῶν προόδων καὶ τῆς στασιμότητος ἐνός ἔργου. Θὰ ήτο ἄριστον ἂν ἐγνωρίζομεν ἐν γένει τί παράγει κάθε ἐπαρχία, τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως κτλ. κτλ. Διὰ τοῦτο εὐχῆς ἔργον θὰ ήτο ἂν τμήμα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀνελάμβανεν ἀποκλειστικῶς αὐτὴν τὴν ἐνασχόλησιν. Βεβαίως γνωρίζομεν ὅτι οἱ Δήμαρχοι τοῦ Κράτους δὲν θὰ ἀπῆντων εἰς ἐρωτήματα, ἀλλὰ φανταζόμεθα ὅτι, ἐπικαλούμενης καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν τοῦ Κράτους, θὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, πλημμελῶς ἴσως διὰ τὸ ἀ' ἔτος, πληρύτερον ὅμως καὶ ἐπακριβοστέρον κατὰ τὸ ἐπόμενον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Θὰ ήθελομεν ἐκ τῶν γλίσχρων αὐτῶν κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας διατιθέμενον ἐν ποσόν διὰ τὴν ἀπονομῆν βραβείων εἰς τοὺς ἐργασθέντας εὐδοκιμώτερον ὑπὸ ἔσποιν ποιότητος, ποσότητος καὶ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας. Θὰ ήθελομεν τὴν δημιουργίαν μιᾶς σηροτροφικῆς ἐκθέσεως εἰς κέντρον σηροτροφικῶν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὰ ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Ἐταιρίαν καὶ τὰ ζητοῦμεν, μολοντί γνωρίζομεν τὸ δυσχερὲς τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν, διότι ἡ Ἐταιρία μᾶς ἐσυνείθισεν εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἔργων προόδου καὶ χρησιμότητος.

Δ. Ζ.

Ὁ κ. Σολ. Χωματιανὸς ἐπίτροπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐγκριτωτέρων συνεργατῶν δὲν ἀντεπροσώπευσε μόνον ἐπαξίως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς Ἀρχηγὸς τῆς εἰς Σικελίαν ἀποσταλείσης στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑγειονομικῆς ἀποστολῆς ἀλλὰ καὶ κατέστησε κοινωνοὺς πάντας ἡμᾶς διὰ τῶν ἐν τῷ Παρνασσῷ ἐπαγωγῶν διαλέξεων του ὅλης τῆς φρικαστικῆς καταστροφῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιτυχούς δρᾶσεως τῶν Ἑλλήνων ἀπεσταλμένων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν διαλέξεων τούτων αἰτινες ἀπεκάλυψαν καὶ ἀλλήν ιδιότητα τοῦ κ. Χωματιανοῦ, ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Χωματιανοῦ, ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑγειονομικῆς ἀποστολῆς ἀνδρα μορφώσεως, βαρύτητος, ἐπιστημονικῆς ὑπεροχῆς, πολυμαθείας, ἀξιοπρεπειᾶς καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὰς βαρείας ὑποχρεώσεις ἃς συνεπήγετο ἡ ἐντολὴ ἣν ἀνέλαβε. Συγχαίρομεν τὸν κ. Χωματιανὸν καὶ διὰ τὰς ὥρας του διαλέξεις ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του.

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ «Τραγοῦδι τοῦ πουλιου» δημοσιεύμενον διήγημα, ἀνήκει εἰς νεαρὰν κόρην τοῦ πνευματικοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου κρυπτομένην ἐκ μετὰ τὰ ἀρχικά στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τῆς Μ.Β.Κ. Οἱ ἀρεσκόμενοι εἰς τὰ ἀβρᾶς ἐμπνεύσεως ἔργα δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ αἰσθανθῶσιν ἀληθῆ συγκίνησιν διεξερχόμενοι τὸ σύντομον τοῦτο διηγηματάκι. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις παρουσιάζουσα σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς τὸ ἔργον τῆς Δεσποινίδος Μ.Β.Κ. εἶνε πεπεισμένη ὅτι προσφέρει πνευματικὸν ἐντρυφήμα ἄξιον τῆς προσοχῆς καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός των. Ἐλπίζομεν παρόμοια ἔργα, προερχόμενα πάντοτε ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀβρὸν καὶ ποιητικὸν κάλαμον, ὅτι θὰ κοσμήσωσι τὰς σελίδας τῆς Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως.

Κατὰ τὰς παραχῶδεις σκηναὶς αἰτινες ἐξετυλίχθησαν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 18 παρ. μηνός πρὸ τῆς Βουλῆς ἀξιοθαύμαστον διαγωγὴν ἐπέδειξε τὸ ἀστυνομικὸν Σῶμα. Ἐξυβρίσθη, ἐλιθοβολήθη, ἀπωθήθη ἀπὸ τὴν ἀχαλίνωτον ὄχλον τῶν διαδηλωτῶν, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ εἰμεθα ἐν τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐκλεκτὰ τῆς κοινωνίας μέλη, καὶ ὅμως, ἐτήρησε στάσιν ἀξίαν ἀληθοῦς πολιτισμένου ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν 18 ἐν ὄλῳ ἐπληγώθησαν μεταξύ δὲ τούτων καὶ ἀξιωματικοί. Ἐκ δὲ τῶν θρασυθεντῶν, ἐκ τῆς ὑπομονῆς τῶν ταχθέντων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, διαδηλωτῶν, οὐδεὶς ἐτραυματίσθη. Ἡ τοιαύτη ἀμειψτος συμπεριφορὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς δὲν εἶνε τυχαία, δὲν ὀφείλεται εἰς στιγμιαίαν ἐμπνευσιν οὐδὲ ἀπορρέει ἀπὸ πνεῦμα ἐπιεικειᾶς, εἶνε ἀποτέλεσμα ἄλλων ἐπιδράσεων, εἶνε προῖον βαθυτέρων αἰτίων ἀτινα δυνάμεθα εὐχερῶς ν' ἀνεύρωμεν ὅταν θελήσωμεν νὰ τὰ ἀναζητήσωμεν. Ἡ εὐγενὴς καὶ πολιτισμένη συμπεριφορὰ τῶν χωροφυλάκων εἶνε ἀπόρροια κατ' ἐξοχὴν τῆς καρποφόρου διδασκαλίας τοῦ Σχολείου τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἀστυνομουόντων ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, οἵτινες καὶ οὗτοι πᾶσαν καταβάλουσι προσπάθειαν πρὸς μάρψωσιν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν οἵτινες δὲν ἐκλήθησαν εἰσεῖτι εἰς τὰς τάξεις τοῦ Σχολείου τῆς Χωροφυλακῆς. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, κατόπιν τῆς ἀξιεπαίνου ταύτης διαγωγῆς, ἦν δολοκλήρος ὁ τύπος διεφθίμισε καὶ ἐνῶ ἡ κοινωνία ἀνέμενε ἐπίσημον τοῦ ἀρμοδίου Ἰπουργοῦ ἡμερησίαν διάταξιν ἀναγνωρίζουσαν τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐπαινοῦσαν αὐτήν, αἴφνης ἀντικαθιστᾶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀ-

στυνομίας δι' Ἀξιωματικοῦ ξένου Σώματος, ὡς νὰ ἤθελεν ἡ Κυβέρνησις ἀντιθέτως πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν τῆς Κοινῆς Γνώμης, νὰ τιμωρήσῃ τὸ Σῶμα.

Εἶνε ἀκατανόητος ἡ τοιαύτη ἀδικία καὶ ἄτοπος Κυβερνητικὴ ἀπόφασις ἣτις θὰ καταλήξῃ εἰς ἐντελῆ παραλυσίαν τῆς τοσαύτην πρὸδον δεικνυούσης Ἀστυνομίας, διότι κατόπιν μιᾶς τοιαύτης κερίας προσβολῆς θὰ χαλκρωθῇ πᾶσα ἀστυνομικὴ δρᾶσις, ἀφοῦ ἀπλούστατον εἶνε νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι ἐξέλιπε ἡ συνοχὴ δρᾶσεως, καὶ ἐργασίας μεταξύ τῶν ὑποδεστέρων ὀργάνων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Εἰς τοῦτο δὲ ἐπὶ πλέον συντελεῖ καὶ ὁ διορισμὸς ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Ἀξιωματικοῦ ξένου ἐπίσης Σώματος. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τάχιστα θ' ἀντιληφθῶσιν οἱ ἀρμοδίαι καὶ ἡ κοινωνία τὸ πλημμελὲς καὶ ἀδικαιολόγητον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως ἥς τὰς συνεπειᾶς πρὸ παντός θὰ αἰσθανθῇ ἡ δημοσία τάξις.

Ἐκ τῶν περὶ διαφορῶν Ἐταιριῶν ἐμβριθεστάτων καὶ ὅλως ἀμερολήπτων ὑπομημάτων τοῦ κ. Ἀμετ δημοσιεύμενον σήμερον τὸ περὶ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἔχον οὕτως :

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν «Ἡ χρῆσις τοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1907 καὶ 1908 1907 δὲν παρείχε τόσον ἐπαρκῆ ἢ ἐμφανῆ τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῆς διαχειρίσεως τῆς νέας διευθύνσεως τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ὅσον ἡ χρῆσις τοῦ 1908 παρέχει τοιαῦτα ἢ μᾶλλον ὅσον διαψιλῆ παρουσιάζονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο χρῆσεων ἐν συναφεῖᾳ καὶ κατ' ἀντιπαροβολὴν πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ 1906.

Πλὴν τοῦ σημαντικοῦ γεγονότος, ὅτι τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἠῆξαν ἀπὸ δρ. 3,823.305 εἰς δρ. 5.432,595, ἀφαίρεσις ἐννοεῖται τῶν γενικῶν ἐξόδων, ποσοστῶν Διευθύνσεως καὶ ἀμοιβῶν προσωπικοῦ καθὼς καὶ τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν τῶν φρ. 2 1)2 ἑκατομμυρίων, ἡ θέσις τῆς Ἐταιρίας ταύτης ἐνισχύθη ἐπαισθητῶς κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη. Ἐνισχύθη καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀγορᾷ, ἐνισχύθη καὶ ἐν τῇ διεθνῇ ἀγορᾷ. Ἄλλ' ἡ ἐνίσχυσις δὲν εἶνε μόνον φυσιολογικῆ, εἶνε καὶ ὀργανικῆ. Ὄφείλεται ἡ ἐνίσχυσις ἐνθεν μὲν εἰς τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῶν διαφορῶν κλάδων ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, ἐνθεν δὲ εἰς τὸ μεθοδικὸν πνεῦμα τῆς νέας διευθύνσεως.

Διότι δὲν ἠῆξαν μόνον τὰ ἐτήσια κέρδη λόγῳ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου ἀπὸ 20 ἑκατομμύρια εἰς 40 ἑκατομμύρια καὶ τὸ τακτικὸν ἀποθεματικὸν ἀπὸ δρ. 8,915,000 εἰς δρ. 9.095,000 διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν κερδῶν κατὰ τὸ ἄβρον 46 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἀλλ' ἠλαττώθη ἀφ' ἐνός ἐν τῷ Παθητικῷ τὸ βῆρος τῶν ἐξωτερικῶν

λογαριασμῶν ἀπὸ δρ. 36,758,575 εἰς δρ. 31,465,132 καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τὸ βῆρος τῶν ἐγκαταστάσεων δι' ἀποσβέσεως δρ. 299,500 καὶ εὐρον ἀπασχόλησιν ἐπωφελῆ πλείονα κεφάλαια ἐκ τῶν διαθέσιμων, τοῦτο δὲ εἶνε εὐνοίωνον σημεῖον τῆς γενικῆς κινήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ταύτης, διότι ἀνεπτύχθη ὁ κλάδος τῶν τρεχουμένων λ)σμῶν ἐπὶ ἐνεχυρῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπὶ ἐγγυήσεων, ἐνῶ ταῦτοχρόνως κατέστησαν θετικώτερα τὰ κονδύλια τοῦ ἐνεργητικοῦ διὰ γενναίων ἀποσβέσεων τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλῶν, ἀποσβέσεων γενομένων ἐκ τῶν κερδῶν συλλήθδην τοῦ 1907 καὶ τοῦ 1908. Διότι κατὰ τὸ 1907 ἡ Διεύθυνσις προφρόνως ἐπεφυλάχτο ὡς κεφάλαιον προνοίας ἡ ἔκτακτον ἀποθεματικὸν δρ. 500,000, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐκράτνε τὸ δι' ἀποσβέσεις διαθέσιμὸν τὸ 1908. Οὕτως ὥστε μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐξυγιάνσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐὰν σήμερον ἀφαίρεσωμεν δρ. 2.000.000 διὰ μέρος τῆς β' ἐξαμηνίας 1908 καὶ κατόπιν δρ. 1,179,984 καὶ δραχ. 571,552 διὰ γραμματίαι εἰσπραχθέντα (τὸ ὅλον δρ. 3,751,536) τὸ ὑπόλοιπον τῶν διαθέσιμων ἦτοι δρ. 8.350,246 ἐπὶ 50 0)0 μόνον τῶν προσωρινῶν καὶ τρεχουμένων λογαριασμῶν καὶ τοκομεριδίων ἐν χροτοφυλακίῳ (ἀνερχομένων ὁμοῦ εἰς δρ. 112,798,766) ἦτοι δρ. 60,399,383 τὸ προκύπτον ποσὸν δρ. 68,749.629 καλύπτει τὰ 90 0)0 περίπου τῶν καταθέσεων προκειμένου νὰ συγκρίνωμεν τὸ ἐν ὄψει Ἐνεργητικὸν πρὸς τὸ ἐν ὄψει Παθητικὸν καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τοῦτο ἀνῆρχετο εἰς 77 ἑκατομμύρια (ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ τελευταίῳ ἰσαλογισμῷ) ὅπερ ἀδύνατον, διότι τὸ ὅλον τῶν καταθέσεων καὶ τοῦ Ταμιευτηρίου ἀνέρχεται εἰς δρ. 77,15,348 ἐν αἰς καὶ αἱ μακροπρόθεσμοι καταθέσεις.

Μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ὡς ἄνω δρ. 68,749,629 τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἦτοι δρ. 96 ἑκατομμύρια ὑπερκαλύπτει τὰ ἀπαιτητὰ τοῦ Παθητικοῦ, ἐξωτερικοῦς λογαριασμοῦ, καὶ πᾶν ποσὸν ἀνήκον εἰς τρίτους ἦτοι ὁμοῦ περὶ τὰ 34,500.000 ἀφῆνον ποσὸν διανεμητέον εἰς 400,000 μετοχὰς δρ. 61 ἑκατομμύρια, ἦτοι δρ. 152.50 κατὰ μετοχὴν.

Παραλειπομένων τῶν λοιπῶν λεπτομερειῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν τῆς μερίδος Κερδῶν καὶ Ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε καταληπταὶ τοῖς πᾶσι, τὰ γενικὰ ταῦτα πορίσματα κατ' αὐστηρὰν λογικὴν ἐνδεικνύουσι τὴν περιωπὴν εἰς ἣν ἦχθη κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ὑπὸ τῆς νέας Διευθύνσεως διὰ μέσου σφοδρᾶς οἰκονομικῆς καὶ χρηματιστικῆς τρικυμίας τῆς διεθνούς Ἀγορᾶς μετὰ τῆς ὁποίας συνδέεται ἡ ἑταιρία αὕτη.

Τὰ ἀγαθὰ ἄλλως ἀποτελέσματα καὶ ἡ ἀνθηρότης τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν σφύρα καὶ στίβαρὰν διευθύνσιν τοῦ κ. Μάτσα καταδεικνύονται ἐκ τῆς ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιευομένης Λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

Ὀλίγοι Ἀθηναῖοι θὰ ἀγνοῶσι τὸν παλαιὸν Στρατῶνα τῶν Ἐπίππων Λογχοφόρων ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Βασιλείας τοῦ Ὁθωνος τὸν ἀντικρὺ τῶν ὁμω-
νύμων φυλακῶν

Ὁ Στρατῶν τῶν Κεντρικῶν κείμενον. Ἡδὴ **Ἐνωματιῶν** χρησιμεύει οὐ-

τος διὰ τοὺς

Ἐπίππους τῆς Χωροφυλακῆς τῶν Κεντρικῶν Ἐνω-
ματιῶν.

Εἰς ποίαν κατάστασιν διατελεῖ τὸ ἀπρηχαιωμέ-
νον τοῦτο κτίριον εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ
τις. Οὔτε στέγην ἀντέχουσιν εἰς τὴν ροὴν τῶν
ὕδατων ἔχει, οὔτε σταύλους ἵνα στεγάζονται
ἀσφαλῶς οἱ ἐν αὐτῷ ἵπποι, κινδυνεύοντες νὰ κατα-
πλακωθῶσι μετὰ τῶν ὀπλιτῶν ἀπὸ στιγμῆς εἰς
στιγμὴν.

Οἱ διευθύνοντες τὰς Ἐνωματίας ἀπειράκις ἀνε-
φέρθησαν ἀρμοδίως διὰ πᾶσαν πρόχειρον τοῦλά-
χιστον καὶ δυνατὴν ἐπισκευήν. Ἀλλὰ τὸ τμήμα
τῶν Δημοσίων Ἔργων, τὸ ἀμαρτωλὸν τοῦτο σῶμα,
κωφεύει ἀπέναντι προφανοῦς κινδύνου διὰ τοὺς
ἀτυχεῖς ἐπίππους ἀνδρας καὶ διὰ τοὺς ἵππους
αὐτῶν.

Τυχῶς ἐπισκεφθέντες τὰ ἐρείπια αὐτὰ, τὰ
κατ' εὐφημισμὸν Στρατῶνες, ἐλεεινολογήσαμεν
τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀβελτηρίαν τῶν ἀρμοδίων. Ἐλ-
πίζομεν ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ λάβῃ ἀφορμὴν ἐκ
τῶν παρατηρήσεών μας καὶ θὰ διατάξῃ τὸ ὑπ' αὐ-
τὸν τμήμα εἰς ταχεῖαν καὶ ἀμεσον πρόνοιαν διὰ
νὰ μὴ εὐρεθῶμεν πολὺ συντόμως εἰς τὸ ἀπίσιον
θέαμα τῆς καταρρέουσας. Ἐν ἀδιαφορίᾳ θὰ ἐπανε-
λθωμεν ἐντονώτερον.

A. K.

Εἰς τὸ προηγουμένον τεύχος ἐδημοσιεύσαμεν ὀλίγας
λέξεις διὰ τὸ ἐν τῷ «Ριζοσπάστῃ» δημοσιευθὲν ἄρ-
θρον τοῦ κ. Φιλάρτου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνότης Ἐθ-
νικῆ καὶ Πολιτικῆ. Κατόπιν αὐτῆς τῆς δημοσιεύσεως
μας ἐστάλησαν τὰ κατωτέρω ἄτινα εὐχαρίστως δημο-
σιεύομεν.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐνότης ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ
τῆς καταρτίσεως Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Καὶ ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς θὰ καταρτισθῇ ἂν καὶ
ἐκ τῶν λοιπῶν Ἐλ-

Ἐθνικὴ Ἐνότης

ληνικῶν χωρῶν, ἰδίως
καὶ ἐκ τῶν ἀπαντα-

χοῦ ὁμογενῶν, γίνῃ ἐθελουσία κατὰ τὰς ἐπὶ τρι-
μηνον ἐγκυμναζομένων τῶν ἐθελοντῶν εἰς τὰς
ἔδρας τῶν Μεραρχιῶν, τῆς Κυβερνήσεως προνο-
ούσης διὰ τὰς δαπάνας καὶ ψηφίζουσης σχετικὸν
Νόμον.

Τὸ Κράτος μόλις ἰσο χιλ. ἀνδρῶν τακτικοῦ
Στρατοῦ δύναται νὰ διαθέσῃ. Τὰς ἐπιλοιπούς ἰσο

χιλ. δύναται νὰ δόσῃ τὸ Ἔθνος. Διὰ τὴν ἀπελευ-
θέρωσιν τοῦ Κράτους ἅπαν τὸ Ἔθνος συνείργησε
καὶ σήμερον αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ.

Τὸ Κράτος ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ ἐξ
ἄλλων ἐθνικῶν ζητημάτων ἐφάνη ὅτι ἀδυνατεῖ
ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐθνικὰς του ὑποχρεώσεις
ἔστω καὶ μετ' ἰσο χιλ. Στρατοῦ.

Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν πρέπει τὸ Ἔθνος νὰ
συνεργήσῃ διὰ τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν πόρων
αὐτοῦ.

Λάθωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἅπαντα τὰ Βαλκανικὰ
Κράτη δύναται σήμερον νὰ παρατάξωσι πλέον
τῶν 250 χιλ. Στρατοῦ. Διὰ τῆς καταρτίσεως τοῦ
Ἐθνικοῦ Ἐθελοντικοῦ Στρατοῦ ἀκόπως θέλει ἐ-
πέλθει καὶ ἡ ἐνότης τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς γλῶσ-
σης. Ὁ Στρατὸς εἶνε τὸ Σχολεῖον τοῦ Ἔθνους
καὶ τοῦ Πατριωτισμοῦ.

Καὶ διὰ τῶν Στρατῶν ἐκπληροῦνται τὰ Ἐθνικὰ
ιδεώδη.

ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

Ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου
βάμβακος ἐπροκαλέσαμεν τὴν γνώμην τοῦ ἐκ τῶν συνερ-
γατῶν μας κ. Λαπουσιάδου ὅστις διζήμενος ἐν Λεβαδείᾳ,
τὸν κατ' ἐξοχὴν βαμβακοπα-

τὸ βαμβακόδενδρον

ραγωγικὸν τόπον, δύναται ὑπὲρ
πάντα ἄλλον νὰ ἐκφράσῃ γνώ-
μην. Ὁ κ. Λαπουσιάδης εὐρητήθη νὰ μᾶς ἀποστείλῃ
τὰ κατωτέρω :

Οἱ Γεωπόνοι τῆς Ἑλλάδος προκαταβολικῶς ἀ-
ποκρούουσι τὰς προτάσεις τῆς ἐταιρίας «Καρα-
βάνικα» περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ Βαμβακόδενδρου ἐν
Ἑλλάδι δαπάναις καὶ ἐπιμελείᾳ τῆς ἐταιρίας, ἥτις
ἀρκεῖται νὰ λαμβάνῃ ποσοστὰ τινα ἐκ τῆς κατα-
ναλώσεως, ἐν ἣ περιπτώσει οἱ παραγωγεῖς τῆς
Ἑλλάδος εἰσαγάγῃσι τὸ βαμβακόδενδρον ἐπ' ὠφε-
λείᾳ αὐτῶν. Ὑπάρχει κανὼν, ὅτι οὐδεὶς ἐπιτρέ-
πεται νὰ ὠφελῆθῃ μὲ τὴν θυσίαν τοῦ ἄλλου. Τὸν
κονόνα τοῦτον προτάσσει ἡ ἐταιρία εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν καὶ ζητεῖ προνόμιον, ἐφ' ὅσον ἐπιτυχά-
νει τὸ βαμβακόδενδρον καθιστάμενον μέσον
πλουτοπαραγωγῶν εἰς τε τὸ ἔθνος καὶ τοὺς παρα-
γωγεῖς καὶ ἀπορροῦμεν διὰ τίνα λόγον ἡ Κυβέρνη-
σις ἀρνεῖται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν «Κα-
ραβάνικα» τὸ ζητούμενον προνόμιον, ἀφοῦ ζημία
οὐδέποτε θὰ προκύψῃ.

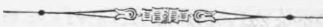
Βεβαιούται, ὅτι τὰ ἄγρια δένδρα ἐγκεντριζό-
μενα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετὰ ἀπὸ τὰ ἴδια δένδρα
καταλήγουσιν εἰς ἡμέρα καὶ αὐξάνει ἡ ποσότης
καὶ ἡ ποιότης τῶν καρπῶν, Ἐάν σήμερον ὑπάρ-
χουσιν ἡμέρα δένδρα, ὧν ἡ ποσότης καὶ ποιότης
τῶν καρπῶν ηὐξήθη ἢ ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὸν
ἐνοφθαλμισμὸν τῶν ἡμέρων δένδρων ἀπὸ μὲν
τῶν ἰδίων δένδρων.

Τίς οἶδε ἐὰν ἡ ἐταιρία «Καραβάνικα» ἐπὶ σει-
ρὰν ἐτῶν δὲν κατάρθωσεν διὰ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ
τῆς σημερινῆς Βαμβακίᾳς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Βαμ-
βακόδενδρον, ὅπερ ἡμεῖς ἀποκρούομεν ἀνεξετά-
στως.

Συνήθως αἱ ἐξοχώτεροι καὶ ὠφελιμώτεροι ἰδέαι
ἢ περιφρονοῦνται ἢ ἄθροισμα ἢ κλέπτονται διὰ νὰ μᾶς
παρουσιασθῶσιν ὡς πρωτότυποι

Ἐν τούτοις ἡμεῖς οἱ Λεβαθεῖς μέχρι οὗ ἡ
Κυβέρνησις ἀπορρίψει ὀριστικῶς τὰς προτάσεις
τῆς ἐταιρίας «Καραβάνικα» θὰ ἔχωμεν παραγω-
γὴν ἀπὸ βαμβακόδενδρον, ἐὰν κατορθώσωμεν ν'
ἀνευρῶμεν τὸν τρόπον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ δέν-
δρου μόνον ἢ καὶ διὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἐταιρίας τῆς
Κωπαίδος, ἥτις πάντως θὰ μεταφέρῃ σπόρον ἢ
δένδρα ἐξ Αὐστραλίας.

Α. Λαπουσιάδης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Φεβρουάριος κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἡμέ-
ρας του μᾶς ἀφήκεν πολλὰ γεγονότα εἰς τὸ ἐνερ-
γητικὸν του. Γεγονότα τερπνά, σοβαρά, εὐχάρι-
στα, σπουδαία, ἐνδιαφέροντα καὶ λυπηρὰ ἀκόμη.
Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ τερπνά καὶ εὐθύμα διὰ νὰ
καταλήξωμεν εἰς τὰ σοβαρὰ καὶ ἐνδιαφέροντα. Τὰ
πρῶτα γεγονότα ἄλλως ἐλαβονχώραν εἰς τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ μηνός, καὶ ἔχουν οὕτω τὴν προτεραιό-
τητα εἰς τὴν ἀναγραφὴν, ἀφοῦ μετὰ τὸ πρῶτον
ὀκταήμερον τοῦ Φεβρουαρίου ἔληξαν αἱ ἀπό-
κρες. Βεβαίως ὁ ἑορτασμός των δὲν ὑπῆρξεν οὔτε
τόσον τερπνὸς οὔτε τόσον εὐθύμος. Μόνον ἡ
οὐστιασις τῆς Ἐταιρίας τῶν Ἑορτῶν ἦτο γεγο-
νὸς εὐθύμιον κατὰ τὰς τελευταίας τῶν ἀποκρεῶν
ἡμέρας. Καὶ ἔληξαν δὲ ἀκόμη εὐθυμώτερον διὰ
τοῦ μαεζιλωμάτος τῆς πλατείας τοῦ Συντάγι-
ματος, τὸ ὅποτον προήλθεν ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν
ἔλου τοῦ κόσμου ὅστις κατέκλυζεν τὴν ἐξέδραν
καὶ ὅστις ἀντὶ τῶν τερπνῶν θεαμάτων, καὶ τῆς
διασκεδάσεως, καὶ τοῦ εὐθύμου γέλωτος συνήν-
τησε τὴν φορολογίαν τὴν εἰκοσάλεπτον τοῦ μαεζι-
λαρίου.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν μεγάλον ἐτήσιον χορὸν
ὁ ὅποιος ἔλαβε χώραν καὶ ἐφέτος εἰς τὸ δημοτι-
κὸν θέατρον, αὐτὸς βεβαίως δύναται ν' ἀναγραφῇ
εἰς τὰ λυπηρὰ γεγονότα τοῦ μηνός τούτου, διότι
τόση ἦτο ἡ ἀποτυχία του, καὶ ἡ κακὴ διοργάνω-
σις του, ὥστε ν' ἀποκλείῃ πᾶσαν σκέψιν ἐπαναλή-
ψεως αὐτοῦ διὰ τὸ προσεχές ἔτος. Καὶ βεβαίως
μία πρωτεύουσα, ὅταν χάνῃ θετικὴν ἐσπέραν εὐ-
θυμίας καὶ χαρᾶς δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ν' ἀνα-
γραφῇ τοῦτο ὡς ἓνα λυπηρὸν γεγονός.

Ἀπὸ τὸ εὐθύμιον ὅμως ἀποτέλεσμα τοῦ μαεζι-
λωμάτος τῆς Ἐταιρίας τῶν Ἑορτῶν εἰσῆλθο-
μεν ἀποτόμως εἰς τὸν ἄθυμον καὶ σαλατσειδῆ χο-

ρὸν τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, ἐφθάσαμεν δηλονότι
εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν λυπηρῶν γεγονότων. Ἐν
τούτοις πρέπει νὰ ἐπανεέλθωμεν εἰς τὰ πρῶτα.
Διότι εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ὑπάγεται καὶ ἡ
παραίτησις τοῦ κ. Γούναρη ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ
Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εὐχρῆς ἔργον ὅμως
θὰ ἦτο ἐὰν ἠκολούθη τὴν πορείαν αὐτὴν καὶ ὁ
ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνάδελφος τοῦ τέως ὑπουρ-
γοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐὰν ἐλευθεροῦτο καὶ τὸ
οἶκιον Ὑπουργεῖον ἀπὸ τὰς ἀνοήτους σκέψεις
τοῦ κ. Μπαλτατζῆ, ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν τῆς ἐνερ-
γείας, καὶ τὸ μοῖρατον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς,
ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ ἐπέφερον ἤδη καταστροφὰς εἰς
ἐμπορικὰ συμφέροντα ἀκμαίων Ἑλληνικῶν πλη-
θυσμῶν, καὶ ἐξέγειραν γογγισμοὺς εἰς πατριωτι-
κὰς Ἑλληνικὰς ψυχὰς καὶ στῆθι.

Καὶ ἐν τούτοις. Οἱ Ἕλληνες Ὑπουργοὶ δὲν
μᾶς ἐσυνείθισαν δυστυχῶς εἰς φιλότιμα διαβήματα
παραίτησεων. Ὅπως δὲν μᾶς ἐσυνείθισαν οὔτε
εἰς τὴν προσήλωσιν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς χώ-
ρας, οὔτε εἰς τὴν ἀκρίβειαν καὶ τελείαν ἐκπλήρωσιν
τῶν καθόντων τὰ ὅποια ἡ δύναμις τοῦ ἔθνους ἀνα-
θέτει εἰς τὰς χεῖρας των. Ὅλα αὐτὰ ὅμως θὰ
ἔχουν μίαν ἡμέραν τὸν ἀντίκτυπον των. Δὲν πρό-
κειται βεβαίως περὶ τοῦ ἀστέιου συλλαλητηρίου τὸ
ὅποτον διὰ τῶν λιθοβολισμῶν ἐζήτει νὰ ρίψῃ τὴν
Κυβέρνησιν. Οὐδὲν πρόκειται περὶ τῶν ἄλλων
ἐκείνων ψιθυρισμῶν οἱ ὅποιοι ἐκυκλοφόρησαν κατὰ
τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ ὑπὸ κρίσιν μηνός καὶ
οἱ ὅποιοι ἀπέδλεπον εἰς ἀντικαστάσεις, καὶ ἐπα-
ναστάσεις καὶ συνωμοσίας. Δὲν δυνάμεθα ὅμως
ἀναγράφουσαι τὴν λυπηρὰν ἐν γένει κατάστασιν
τὴν ἀπορρέουσαν ἀπὸ τὸ Κυβερνητικὸν καθεστῶς
μας νὰ μὴ κάμωμεν μνείαν περὶ τῆς ἀμυδρᾶς ἐκεί-
νης ἐλπίδος ἢ ὅποια ἤρχισεν νὰ ὑποφώσκῃ μεταξὺ
ὄλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως
τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα τὴν ἀνευρίκομεν οὐχὶ
πλέον ὑποφώσκουσαν ἀλλὰ καταφανῶς ροδίζουσαν
εἰς τὰς συνεντεύξεις τῶν προέδρων τῶν Συντε-
χνιῶν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Καὶ οἱ βα-
σιλικοὶ λόγοι ὅσοι ἐλέγχθησαν ἦσαν βεβαίως καὶ
ἀληθεῖς, καὶ σοβαροὶ καὶ ἰσχυροί, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀ-
πόφασις τῶν Προέδρων νὰ συνέλθωσιν ἐκ δευτέ-
ρου κοί ἐμμένωσι, καὶ ἐπιβληθῶσι διὰ τῆς ἰσχύος
των, ὅπως οἱ γογγισμοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μὴ
ἀπευθύνωνται πλέον εἰς ὧτα μὴ ακουσόντων καὶ
τὰ παραπόνά του μὴ καταπνίγωνται πρὸ τοῦ θο-
ρύβου τῶν ἰσχυρῶν, εἶνε ἀπόφασις ἢ ὅποια ἐμπε-
ρικλεῖται τὴν ἐνέργειαν, τὴν ἰσχύον, τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν
κ. Προέδρων τῶν Συντεχνιῶν, μετὰ πολλὰς ἐλπίδας
διὰ τὸ μέλλον ἀναγγέλλομεν καὶ τὴν ἴδρυσιν τοῦ
Κοινωνικοῦ Συλλόγου. Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλάκις
ἐξηγγέλθησαν τοιοῦτου εἶδους Σύλλογοι. Εἶνε δὲ
ἐπιβεβαιωτικὸν ὅτι μεμονωμέναι ἐνέργειαι δὲν ἐπι-
φέρουσι ποτὲ τὰς μεγάλας ὑεραπειάς. Ἄλλ' ἐν

τούτοις εἶνε κάπως ἀνακουφιστικόν ὅτι νέοι ἄνδρες μὲ ἰσχυρὰ πνευματικά ἐφόδια κατήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα ἔτοιμοι νὰ ὑπηρετήσουν ὑπὸ σημαίαν εὐγενῶν ἀρχῶν καὶ οὐχὶ πολιτικῶν καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων.

Ἡ εὐγενεστέρα καὶ πρακτικώτερα ἐκδήλωσις τῶν ἀληθινῶν καὶ γνησίων κοινωνιστικῶν ἀρχῶν θὰ εἶνε βεβαίως ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ ἡ δημιουργία τῶν συνεργατικῶν Ἐταιριῶν αἱ ὁποῖαι ἀνακουφίζουν τὰς ἐργατικὰς τάξεις ὑλικῶς, δημιουργοῦν τὴν ἀλληλεγγύην καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν αὐτῶν. Θὰ ἦτο δὲ θριαμβὸς τοῦ Κοινωνιστικοῦ Συλλόγου ἐὰν ἔθετε τοῦτο ὡς κύριον σκοπὸν του, καὶ ἐὰν κατῴρθου διὰ τῶν διαλέξεών του, νὰ τρέψῃ τὸ πνεῦμα τῆς παρουσίας γεννεᾶς τοῦ Ἑλληνος βιοπαλαιστοῦ, καὶ εἰς τὰς σωτηρίους αὐτὰς ἀρχὰς αἰτίνας ὅχι μόνον θ' ἀνεκοῦφιζον αὐτὰ πᾶ ἄτομα ἀλλὰ καὶ θὰ τὰ ἀνεδιέβαζον εἰς πολλὰς βαθμίδας τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Αὐτὰ εἶνε τὰ σοβαρὰ γεγονότα τοῦ μηνὸς τούτου, τὰ ἐξαγγέλλοντα ἐλπίδας καὶ ὄνειρα. Τὰ λυπηρὰ εἶνε δύο θάνατοι. Θάνατοι δύο τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατέδειξαν εἰς τὰς ἀδόξους ἡμέρας μας, ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη Ἑλληνες ἱεράρχαι μὲ τὰς μεγάλας ψυχὰς, θάνατοι τοῦ Φοροποῦλου καὶ τοῦ Τιβεριάδου.

Καὶ οἱ δύο ἦσαν ἤρωες τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ δύο ὑπῆρξαν ἤρωες τοῦ ἔθνικοῦ καθήκοντος. Εἰς ἐποχὴν δὲ κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ μικροὶ καὶ οἱ ποταποὶ καὶ οἱ ἐπιτήδειοι γνωρίζουν τὸν δρόμον τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς ἀναδείξεως, δυστύχημα μέγα δύναται νὰ θεωρηθῇ, ἡ ἀπώλεια τῶν δύο αὐτῶν ἀνδρῶν οἵτινες διὰ τοῦ μεγάλου παραδείγματος τῶν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐμπνεύσουν πατριωτικὸν, νὰ ἐνσταλλάξουν σθένος καὶ δυνάμεις, νὰ ἐπιχύσωσιν φῶς εἰς ὀλοκλήρους Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην καὶ τῆς θρησκευτικῆς τῶν διδασκαλίας καὶ τοῦ πατριωτικοῦ τῶν παραδείγματος.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ γεγονότων λυπηρῶν, ὡς τοιοῦτον πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ τοῦ κ. Πετιμεζᾶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὸ ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς. Ὁ τετιμημένος στρατιώτης ὑπῆρξε πρότυπον ἀρχηγοῦ, ἀφωσιομένου εἰς τὸ καθῆκόν του πρὸ τοῦ ὁποῖου ἐθραύετο τῆς μικροπολιτικῆς τὸ συμφέρον. Ἄς εὐχηθῶμεν καὶ ὁ νέος ἀρχηγὸς κ. Δημητριάδης αὐστηρὸς καὶ οὗτος στρατιώτης νὰ φανῇ ἀντάξιός τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν ἐφερην ἡ ἐκτίμησις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΥΓ. ΖΩΓΡ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ὁ κ. Σπάθης, ὁ θαυμασιὸς Ἑλλην βιολιστῆς, ἀφῆκεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀλησμόνητους ἐντυπώσεις. Ὁ κ. Σπάθης πλὴν τῆς συναυλίας τοῦ «Παρνασσῶ» καὶ τοῦ Ὠδείου, ἔδωκε δείγματα τῆς θαυμασίας τέχνης του εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ εἰς πολλὰς Ἀθηναϊκὰς αἰθούσας.

Εἰς τὸν Παρνασσὸν ἐξακολουθοῦν αἱ διαλέξεις τῶν λογίων μας. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Ὠδεῖον αἱ διαλέξεις τὰς ὁποίας διωργάνωσεν ὁ «Monde Hellenique». Ζωηρὰς ἐντυπώσεις ἀφῆκεν ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ἀρ. Κουρτίδη περὶ τῶν Ἡρωίδων τοῦ Σαίξπηρ.

Ὁ ψυχολόγος καὶ εὐφραδῆς ἠμιλητῆς μὲς παρουσίασεν ζώσας, αἰσθανομένας, ἀγαπώσας, τὰς γυναῖκας ἐκείνας διὰ τῶν ὁποίων ἀπηθανατίστησαν τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου δραματοῦργου, καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἐθεωρήθη ὅτι ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὰς πνοὴν δημιουργοῦ.

Τὴν 15 Φεβρουαρίου ἐδόθη ἐν τῇ περιόμφῳ αἰθούσῃ τοῦ Ὠδείου συναυλία ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῦ «Μουσικοῦ Συλλόγου Ἀρμουσία». Εἰς τὴν τόσον πρόθυμον τῆς κοινωνίας μας ἀρωγὴν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν σεισμῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ παραφωνίαν τὸ μουσικώτατον αὐτὸ σωματεῖον. Εἰς τὴν συναυλίαν ταύτην ἔλαβον μέρος γνωσταὶ δεσποινίδες τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Δνὶς Μελετοπούλου, ἡ Δνὶς Γεωργαντοπούλου, ἡ Δνὶς Λυμπεροπούλου, ἡ Δνὶς Ἀνθῆ Δαμάσκου καὶ ὁ κ. Σ. Παναγόπουλος. Ὅλοι ἔπαιξαν μὲ αἰσθημα καὶ μὲ τέχνην. Ὅλοι ἐπροκάλεσαν χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας. Ἰδιαιτέρως ὅμως εἴλικυσε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἡ μάγος κλειδοκυμβαλλίστρια Δνὶς Δαμάσκου. Μὲ κόμμωσιν καλλιτεχνικὴν, μὲ ἐνδυμασίαν κομψοτάτην ἐν τῇ ἀπλότητι καὶ μὲ τὸ μειδίωμα εἰς τὰ χεῖλη, τὸ ὠραιότερον στόλισμα μὲς ἀληθοῦς καλλιτεχνίδος, ἐξετέλεσεν ἔργα τοῦ Chopin τοῦ Liszt τοῦ David. Τὸ κοινὸν ὅμως ἔπληστον ἀπὸ τὴν γοητείαν τῆς τέχνης τῆς ἠξίωσε μετ' ἐπιμονῆς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἄλλων μουσικῶν ἔργων, ἐκτὸς τοῦ προγράμματος, ἄτινα μετ' εὐμενοῦς χάριτος εὐηρεστήθη ἡ νεαρὰ μουσικὸς νὰ ἐκτελέσῃ.

Τὸ «Πανελλήνιον Θέατρον» τὸ μόνον κέντρον ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως ἐπανελάβε μὲ τὰς πεταχτὰς καὶ ἐλαφρὰς ὀπερέττας του τὰς μουσικὰς παραστάσεις του, αἵτινες τοσοῦτον κόσμον προσείλκυσαν περὶ τῶν Ἀπόκρεω. Οὕτως ἐξησφαλίσθη καθ' ὅλην τὴν τεσσαρακοστὴν κέντρον ἀντάξιον τῶν ἀπαιτήσεων μεγαλουπόλεως οἷα αἱ Ἀθῆναι. Ζ.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Ἀπεβίωσεν ἐν Κων/πόλει καὶ ἐκνεύθη μὲ τὰς ἀναλόγους τιμὰς ἡ τρίτη κατὰ τάξιν σύζυγος τοῦ Σουλτάνου. Διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐθλίθη βαθέως ἡ Α. Α. Μ. καθ' ὅτι ἡ ἐκλιπούσα ἡγεμονίς ἦτο μήτηρ τοῦ πρίγκηπος Βουρχανεδδίν τοῦ εὐνοουμένου, ὡς γνωστόν, υἱοῦ του.

— Ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἔρανος, τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, πρὸς ἀγορὰν πολεμικοῦ πλοίου δωρηθησομένου τῇ πατρίδι μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου εἶχε φθάσει εἰς τὸ ποσὸν τῶν Δολ. 23,846.

— Καθ' ἣν στιγμὴν δεκάδες ὀχημάτων περιέφερον ἀνὰ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως μέρη ἑκατοντάδας Γερμανῶν περιηγητῶν μία σκηνὰ ὠραία ἐλάμβανε χώραν πρὸ τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας παρατεταγμένοι εἰς τὸ ἐναντι περὶδρομίον ἀπύθηνον ἐν χορῷ καὶ μεγαλοφῶνως χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς διερχομένους Γερμανούς. Οἱ ξένοι, κυρίαι τε καὶ κύριοι, ἐκπλήκτοι ἀλλὰ καὶ χαίροντες ἐβλεπον τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἀποκαλιπτομένην καὶ χαιρετῶσαν αὐτοὺς διὰ χαιρετισμοῦ ἀπευθύνοντες εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν. Καὶ εἰς τὸ ζῶηρον καὶ χαρωπὸν *Gut morgen* τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπῆντων οἱ μὲν κύριοι ἀποκαλυπτομένοι αἱ δὲ Κυριαὶ δι' ἐπιφωνημάτων καὶ κινήσεων τῶν χειρῶν ἢ μανδριλίων τῶν. Ἐξευλισσέτο ὄντως ὠραία καὶ ἑλληνικωτάτη εἰκὼν.

— Ἡ ἐπαρχία Τριχωνίας ἀπυλάγη ἐπιθέτου ληστοῦ καὶ ἀληθοῦς μάστιγος τῶν κατοίκων. Ὁ ληστὴς Ντοβάκος ἐφονεύθη καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ οφείλεται εἰς τὸν τῶος Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Μεσολογγίου κ. Κηρύκον καὶ τὸν ἐνωμοτάρχην Φοντάνον πρὸς οὓς θερμὰ ἀπευθύνοντες συγχαρητήρια.

— Ἐκατὸν δέκα χιλιάδες δραχμαὶ εἰσεπράχθησαν ἐκ τῆς πωλήσεως 1400 χιλιogramμῶν κινίνης κατὰ τοὺς μῆνας 8/βρίον, Ν/βρίον καὶ Δ/βρίον τοῦ 1908.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Πετροπόλει ὁ Μ. Δοῦξ Βλαδὶμῆρος πατὴρ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπισσῆς Ἑλένης συζύγου τοῦ Βασιλοπαίδος Νικολάου. Ἄμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς θλίβερας εἰδήσεως αἱ Α. Υ. ἀνεχώρησαν διὰ Ρωσσίαν. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μ. Δουκὸς ὤρισθη αὐλικὴν πένθος 2 ἑβδομάδων.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐκνεύθη μὲ ἐνδείξεις βαθῆς καὶ εἰλικρινοῦς πένθους ἡ σεβαστὴ δεσποῖνα Πηνελόπη Δροσίνη ἀδελφὴ τοῦ ἐγκρίτου πολιτευτοῦ κ. Λεωνίδα Δεληγιώργη.

— Ἀνεχώρησε τὸν π. μῆνα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῆς πατρίδα Ὀδυσσοῦν ἡ τελειόφοιτος τῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Δνὶς Ἄννα Σταματελάτου. Ἡ Δνὶς Σταματελάτου κόρη ἐξέχου μορφώσεως καὶ ἀγνῶν αἰσθημάτων πολλακῆς ἐτίμησε τὰς στίλας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως δι' ἔργων πρωτοτύπων ἢ μεταφράσεων. Ἡ Δνὶς Σταματελάτου θὰ συμπληρώσῃ τὰς σπουδὰς τῆς ἐν Ὀδυσσοῦ τελειοποιουμένη ἐν τῷ κλάδῳ τῆς Βυζαντινολογίας καὶ λαμβάνουσα διπλώμα ἐκ τῆς σχετικῆς Σχολῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιθεωρῆσις ἐξησφάλισε τακτικὴν συνεργασίαν τῆς πολιτικῆς κόρης, ἥτις θὰ δίδῃ κυρίως εἰκόνα τοῦ βίου τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

— Διὰ Β. Δ. καθηγήθη ἡ Γ'. τάξις τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δοκίμου Ι. Μερκούρη μόνου μαθητοῦ τῆς τάξεως ταύτης.

— Ἡ ἑβδομαδιαία συνάδελφος Πύρρος ἀπὸ ἐπατασίας ἐκδιδομένη ἀνελλιπῶς ἐν Ἀθῆναις καὶ μετὰ θερμῆς καὶ πατριωτικῆς ζήλου ἐξυμνητοῦσα τὰ συμφύροντα τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἰδία τῆς Ἡπειροῦ, ἐδημοσίευσεν εἰς ἐν ἐκ τῶν φύλλων τοῦ π. μηνὸς πολλὰς σημασίας ἔγγραφα ἀποσταλέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Δράμας. Τὸν Πύρρον διευθύνει ὁ κ. Χατζηγιαννάκογλου.

— Ὁ κ. Π. Κωνσταντινίδης κτηνίατρος ἐπανεβλῶν ἐκ Μικρῆς Ἀσίας ὅπου ἐπὶ μακρὸν διέτριψε δι' ἐπι-

στημονικὰς ἐργασίας τῆς εἰδικότητός του, ἀπεκόμισεν ἐκεῖθεν τὰς πλέον ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις διὰ τὴν ζωτικότητα, ἀκμὴν καὶ τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς χώρας ταύτης.

— Ὁ ἐν Παρισίῳ ἰδὼν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας νεογέννητος υἱὸς τοῦ Βασιλοπαίδος Γεωργίου Πέτρος ἐβαπτίσθη πανηγυρικῶς καὶ ἡ εὐθύτης καὶ τὰ ἠθικὰ χαρίσματα ἄντα κοσμοῦσιν αὐτὸν καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς δημόσιον ἄνδρα. Ἀπειρα καὶ θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν διακεκριμένον συνεργάτην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

— Διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὁ κ. Κ. Ἐσλιν. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἐσλιν ἐτιμήθη ὄχι μόνον ἡ ἐπιστημονικὴ ἱκανότης ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ εὐθύτης καὶ τὰ ἠθικὰ χαρίσματα ἄντα κοσμοῦσιν αὐτὸν καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς δημόσιον ἄνδρα. Ἀπειρα καὶ θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν διακεκριμένον συνεργάτην τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

— Διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ὁ Ἀντινταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Κ. Μοσχόπουλος ἀντὶ τοῦ Ταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ι. Δαμηλάτη τοποθετηθέντος ἐν Λαμίᾳ. — Κάτι τι ἀπὸ τὰ πλέον ἀπροσδόκητα. Ἡ νέα κατάσταση τῶν πραγμάτων ἐν Τουρκίᾳ—ἡ ὁποία ἀτυχῶς τείνει νὰ καταστῇ ἤδη ἀπολυταρχικώτερα τῆς παλαιᾶς—ὀπεκάλυψε τὸν Ἐτὴμ Πασόβ, τὸν νικητὴν Στρατηλάτην τοῦ 1897, ὡς ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιότερων χαφιέδων, ἥτοι κατασκόπων, τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀστροκρατορίας. ! !

— Τὸν θρόνον τοῦ ἀειμνήστου Ἰωακείμ Φοροποῦλου τοῦ ἀλησμόνητου ἱεράρχου τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Ἐκκλησίας, κατέλαβεν ὁ Ἀρχιάδου Βασιλεῖος. Εἶθε αἱ μεγάλαι ἀναμνήσεις αἱ περιβάλλουσαι τὸν θρόνον τῆς Μητροπόλεως Πελαγονίας, νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ τὸν νέον Μητροπολίτην.

— Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κ. Βουβλάτος, Συνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ, διέταξεν ὅπως, πάντες οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἐπιστρέψουσιν εἰς τὸ τέταρτον τῆς ὥρας ἀπέχον ἐκ τῆς πόλεως κτίριον τῆς Σχολῆς, περὶ τῆς Τῆς μέτρον ἐλήθη χάριν τῆς ἰσότητος τῶν μαθητῶν.

— Ἑλλῶν ἀποκαταστημένος ἐν Μεσσήνῃ ἀπὸ τριακονταετίας καὶ ὑποστὰς ὄχι μόνον ἀπώλειαν ὀλοκλήρου τῆς οικογενείας του, ἀλλὰ καὶ τῆς περιουσίας του τελείαν καταστροφὴν, ἤδη δὲ πάσχω καὶ πένθιμος οὐδεμιὰς τυγχάνει συνδρομῆς παρὰ τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν !!! Θὰ ἦτο εὐχίης ἔργον, ἀντὶ οἱ ἀρμόδιοι Ἰταλοὶ νὰ πέμπουν ἐνθουσιώδεις καὶ συγκινητικὰ συγχαρητήρια. Ἐστρέφον τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὰ θύματα τῶν σεισμῶν, ἀδιαφόρως ἀν ταῦτα εἶνε Ἰταλοὶ, Ἑβραῖοι ἢ Ἑλλῆνες.

— Τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κατέλαβεν ἐπαξίως ὁ κ. Ἀν. Τσέλος.

— Ὁ πρόφην ἐπὶ τῶν Ἀποικιακῶν ὑπουργῶν Ἰωσήφ Τσαμπερλάιν, τὸν ὁποῖον ἀρεκτὰ δοκιμαστικὴ νόσος κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐκράτει μακρὰν τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἀνέκτισε τελείως τὴν ὑγίαν καὶ πρόκειται νὰ πολιτευθῇ ἐκ νέου, ἐκτιθέμενος κατὰ τὰς προεχέεις βουλευτικὰς ἐκλογὰς.

BIBLIA KAI PERIODIKA

— Ὅτι ἐγράψαμεν διὰ τὸ ἔργον τοῦ κ. Παγανέλη, τὸ αὐτὸ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ διὰ τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία ἐγγραφή ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισημοτέρων πηγῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων καὶ Σχολῶν παραδεδομένον Συγγραμμάτων ὑπὸ τῶν κ. κ. Σόλωνος Ι. Βλαστοῦ καὶ Νικο-

λάου Γκόρτζη. Τὸ ἔργον περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τῆς ἀνακάλυψός αὐτῆς μέχρι τοῦ πολέμου τῆς Ἀνεξαρτησίας λεπτομερῶς περιγραφόμενον, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βασιγετώσους μέχρι τῆς σήμερον.

Αἱ μινιόνεροι μάχαι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἡ παγίωσις καὶ ἐξέλιξις τῆς μεγάλης Δημοκρατίας ἀπὸ τῆς δολοφονίας τοῦ Προέδρου Λίγκολν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου Τάφτ καθιστῶσι τὸ ἔργον πλῆρες.

Ἡ ὑπὸ τῆς « Ἀτλαντίδος » ἐκδιδομένη Ἱστορία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ἡ πρώτη γραφεῖσα Ἱστορία τῆς χώρας εἰς τὴν Ἑλλην. γλῶσσαν. Ἡ Ἱστορία αὕτη ἐκ 300 σελίδων ὕλης μεγάλου ὀγκοῦ σήματός πολυτελῶς χρυσοδεμένη μετὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἀπαρτίζει βιβλίον ἐκ 400 μεγάλων σελίδων.

— **Κρητικὸς Ἀσθίος.** Τὸ μόνον ἐν Κρήτῃ φιλολογικὸν περιοδικόν. Ἐξεδόθη τὸ 50ὸν φυλλάδιον εἰκονογραφημένον. Περιεχόμενα. Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ οἱ πρόμαχοι αὐτοῦ, ὑπὸ Οὐλέριχου Βιλαμόβιτς— Μάξιμος ὁ Μαργουίνος ἐπίσκοπος Κυθήρων. Ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ 1908. Τὸ ὄρανον (διήγημα). Ἡ Σαπορὸ (ποίημα ὑπὸ Αἰμ. Ἐλευθεριάδου). Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις κλπ.

— **Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία,** ἦτοι κατάλογος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλοῦ ἐκδοθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων Βιβλίων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907. Ἐπιμελεία τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Πολίτου ἐξεδόθη τεύχος περιέχον τοὺς τίτλους ὅσων οἶον τε μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1907.

— **Ἐπιτομὴ κατὰ τῶν προπαγανδικῶν Σχολῶν:** Εἰς εἰκοσασέλιδον τομίδιον μετ' ἐπιμελείας ἐκτυπωμένον δημοσιεύεται ἀναφορὰ συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παναγιωτοπούλου Διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν.

— **Ὁ Νέος Ἑλληνομνήμων.** Ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Λάμπρου ἐκδιδόμενον τριμηνιαῖον περιοδικὸν Σύγγραμμα. Περιεχόμενα τοῦ Πέμπτου Τόμου (Τεύχος Β'—Γ') Ἐκθεσις κρίσεως περὶ τοῦ Σουλτανεῖου ἱστορικοῦ διαγωνίσματος Θεσσαλίας— Ἑλληνικὰ δημόσια γράμματα τοῦ Σουλτάνου Βαγιαζίτ Β'.— Μονοῦδιαι καὶ Θρήνοι ἐπὶ τῆ ἀλώσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως.— Κώδικες τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.— Σύμμικτα.— Βιβλιοκρισία.— Εἰδήσεις.— Βιβλιογραφία κτλ.

— **Ἐμπόριον.** Ἐξεδόθη τὸ 9ον τεύχος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ Ἐμπορίου ὅπερ ὡς γνωστὸν ἐκδίδεται ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου.

Τὰ περιεχόμενα αὐτοῦ ὡς πάντοτε πλήρη ἐνδιαφέροντος, ἰδίᾳ διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικὸν κόσμον.

— **Νέον Πνεῦμα.** Ἐκυκλοφόρησε τὸ 18ον τεύχος πλῆρες ὕλης ἐκλεκτῆς, πολιτικῆς, φιλολογικῆς, καὶ καλλιτεχνικῆς.

— **Μηνιαῖον Παράρτημα τῶν Ἀθηνῶν.** Ἐτος Β' Ἀριθ. 2. Τὸ πλουσιώτερον εἰς ὕλην ποιήτων καὶ ἐνδιαφέρουσας Ἑλληνικῶν περιοδικῶν ὅπερ ἀνελλιπῶς ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1907, εἶνε τὸ Μηνιαῖον Παράρτημα τὸ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος

« Ἀθῆναι » ἐκδιδόμενον, ὅπερ ἔχει καὶ τὸ μινιαῖον πλεονέκτημα νὰ δίδεται δωρεὰν εἰς πᾶντα συνδρομητὴν καὶ ἀναγνώστην τῶν « Ἀθηνῶν ». Περιεχόμενα τοῦ τεύχους τούτου: Μηνολόγιον.— Παντοῖαι φιλολογικαὶ παρατηρήσεις.— Ὁ Ὀρειβάσιος καὶ ἡ ὑγιεινὴ τῶν ἀρχαίων.— Σπριφές.— Τὰ ἀπρόοπτα τῆς ἀπογραφῆς.— Οἱ φιλαποδημητικοί.— Τὸ ἐν Μονάχῳ Ζυθοποιεῖον Πσώρ.— Τὸ στοίχημα.— Τὸ Ρόδον, Ἐρως καὶ Μέλισσα.— Ἡ Νῆσος Σικελία.— Θεσσαλικαὶ παραδόσεις.— Ὁ Δημοσθένης ὡς προμαχὸν τῆς Ἐλευθερίας.— Ἡ Μαγειρικὴ τῶν Οἰκογενειῶν.— Ἀνέκδοτα κτλ.

— **Πανελλήνιον Κράτος.** Ἐφημερὶς ἑβδομαδιαία, ὄργανον κατ' ἐξοχίαν ἔθνικόν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντ. Σπηλιωτοπούλου ἐκ τῶν παλαιότερων καὶ δοκιμότερων δημοσιογράφων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν σοβαροτέρων συγγραφέων πατριωτικῶν καὶ ἱστορικῶν ἔργων γραφέντων ἐπὶ πλέον καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐκαστὴν ἑβδομάδα δημοσιεύονται ἄρθρα δυνάμειος ἀφορῶντα κυρίως τὰ φλέγοντα ἔθνικα ζητήματα. Συνεργάται τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου, εἶνε οἱ ἀριστοὶ τῶν περ' ἡμῶν χειριστῶν τοῦ καλάμου, ὡς καὶ οἱ διακρινόμενοι διὰ τὰ ἄγνα τῶν αἰσθημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὸ φύλλον τῆς 19ης Φεβρουαρίου, δημοσιεύεται ἄρθρον προερχόμενον ἐκ Καίρου καὶ ὀφειλόμενον εἰς τὸν κ. Σακελλαρίδην. Τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἄρθρου, συνιστῶμεν εἰς ὅλους.

— **Τὸ Ἄγαλμα.** Ἱστορία τοῦ παλαιοῦ καιροῦ ὑπὸ Φ. Δὲ Σιμόνε Μπροσβερ. Κομψὸν τεύχος ἐκτυπωθὲν ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, πλῆρες ἀπὸ ἀγάπῃς πρὸς τὴν πατρίδα μας καὶ ἀφιερωμένον εἰς τὸν κ. Η. Φιλαδέλφειαν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἐταιρία Ἑλληνικοῦ Περιοδικοῦ Τύπου

Ἐκδιδομένων Ἑβδομαδιαίων Ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν « Εἰκονογραφημένης » « Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως », « Πανακτοῦρῆς », « Παναθηναίων », « Ἀληθείας », « Ἑλλάδος », « Πανελ. Κράτους », « Ρωμηοῦ », « Κράτους », « Ἐθνικοῦ Βήματος » καὶ « Πύρρον » ἰδρυθῆ Ἐταιρία, σκοποῦσα τὴν διὰ τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης πρόοδον τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Καλογεροπούλου Διευθ. τῆς « Πανακτοῦρῆς », Κ. Μιχαηλίδου Διευθ. τῶν « Παναθηναίων » καὶ Θ. Τζαβέλλα Διευθ. τοῦ « Κράτους ».

Ἐνεκα πληθώρας ὕλης ἀναβάλλονται διὰ τὸ ἐπόμενον τεύχος τὸ Μετάλλιον τῆς Ἀγ. Ἑλένης καὶ τὰ Ἀστυνομικὰ Ἀπομνημονεύματα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ — ΣΦΑΛΛΙΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΟΝ ΔΡ. 6,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ τῆς Ἐταιρίας ἐν Μύλοις Ἀθηνῶν, Ἐλευσίνοι, Νέφ Φαλήρω, Πάτραις, Καλάμαις, Πύργω, Κύμῳ, Πόρῳ, καὶ τοῖς κυριώτεροις οἰνοφόροις κέντροις τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΖΑΝΟΣ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΔΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ — ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διαρκῆς ἔκθεσις εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ Κολοκοτρῶν. Πρατήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται εἶδη φωτισμοῦ, καὶ θερμάνσεως, ὡς καὶ οἰνόπνευμα μετουσιωμένον πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις μὲν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ, ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου ἀριθμὸς 2, Κυδαθηναίων ἀριθμὸς 17, Τριπόδων καὶ Θεσπίδος, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Χαλκοκονδύλη 30, διασταύρωσις Σβλωνος καὶ Ἱπποκράτους, Πειραιῶς 17, Ἐρμού 86, Πλατεία Ἐξαρχείων, Πατήσια, Ἄγιον Λουκᾶν. Ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Παρθενωγαγείου 3.

ΠΩΛΗΣΙΣ

Ἡ τιμὴ τοῦ μετουσιωμένου οἰνόπνευματος ὀρίσθη εἰς λεπτὰ 80 κατὰ σταθμικὴν ὀκτῶν (ὀκτῶν βάρους) ἐπιβαρυνομένη εἰς τὰς ἐπαρχίας (ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἡμέτερα ἐργαστᾶσια) διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ διαφυλῆς τελῶν. Καθίσταται δὲ ἐνταῦθα γνωστὸν, ὅτι μεγάλη διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ μετρικῆς καὶ σταθμικῆς ὀκτῶς οἰνόπνευματος, λόγω τοῦ μικροῦ εἰδικοῦ βάρους αὐτοῦ (0,83). Οὕτως ἡ συνήθης ὀκτῶ τοῦ οἴνου δύναται νὰ περιλάβῃ μόνον 332 δράμια οἰνόπνευματος.

ΧΡΗΣΙΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἐταιρία ἡμῶν παράγει τὸ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα, ἀποβλέπουσα εἰς τρεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἦτοι τὸν φωτισμὸν, τὴν θερμάνσιν καὶ τὴν κίνησιν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ χρῆσις τοῦ οἰνόπνευματος εἶνε βεβαίως ἐντελῶς ἀκίνδυνος, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνωνται στοιχίως τινὲς προφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι συνοψίζονται εἰς τὸ θεμελιῶδες παράγγελμα: Μὴ πλησιάζετε οἰνόπνευμα εἰς φωτιάν.

1ον Δὲν πρέπει νὰ ἀφίωμεν τὰ δοχεῖα τοῦ οἰνόπνευματος ἀβούλωτα, διότι καὶ ἐξατμίζεται τοῦτο καὶ ἀπορροφᾷ ὑγρασίαν, ὁπότεν καὶ κατέρχεται κατὰ βαθμὸν.

2ον Δια κανένα λόγον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτεται οἰνόπνευμα εἰς ἀναμμένην λάμπαν, μαγειρεῖον, καμινέτο κτλ., διότι ἄλλως διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ οἰνόπνευμα τοῦ δοχείου, νὰ σπᾶσῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ χυθῇ ἐπάνω σας ἀναμμένον. Τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχετε καὶ μετὰ τὸ πετρέλαιον, μὲ μόνην τὴν διαφορᾶν, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα σβύνει εὐκολώτατα μετὰ νερὸν καὶ μάλιστα μετ' ὀλίγον. Μόλις τὸ νερώσατε παύει νὰ καίη.

3ον Πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ γεμίζητε τὴν λάμπαν, καμινέτο, μαγειρεῖον κτλ. πρὶν τὰ ἀνάψῃτε. Ἄν δὲ παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ ρίψῃτε καὶ ἄλλο οἰνόπνευμα, σβύσατέ το πρῶτον καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῆτε, ὅτι ἐσθυσε, τότε ρίψατε καὶ ἄλλο.

4ον Μὴ ἐπιτρέπεται νὰ μεταχειρίζωνται οἰνόπνευμα διὰ προσάναμα καρβόνων, διότι πολλοὶ πολλὰς δὲν προσέχουν καὶ ρίπτουν τοιοῦτον σὲ μισοαναμμένα κάρβουνα, ὁπότεν διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ γίνῃ δυστύχημα.

5ον Μὴ γεμίσετε ἐξηλειστά οὔτε λάμπαν, οὔτε μαγειρεῖον, οὔτε κανὲν ἐν γένει εἶδος. Τὸ οἰνόπνευμα πρέπει νὰ μὲν ἕνα τοῦλάχιστον δάκτυλον κάτω τοῦ στομίου, διότι μετὰ τὴν θερμότητα διαστελλεται (φουσκώνει) καὶ πρέπει νὰ ἔχη τόπον, ἄλλως θὰ χυθῇ ἀπέξω καὶ θὰ ἀνάψῃ.

6ον Ἐὰν γεμίσαντες ἐν εἶδος οἰονδήποτε τὸ περιβρέζητε μετὰ οἰνόπνευμα, κατὰ λάθος, σκουπίσατέ το ἀμέσως πρὶν τὸ ἀνάψῃτε, μετὰ δὲ τὴν ἀνάψῃν τοῦ οἰνόπνευματος οὔτε λερώσεις, οὔτε βρωμᾶ.

7ον Ἄν κατὰ λάθος εἰς τὸ ἀναμμένο τῆς λάμπας ἔτρομπάρατε περισσοτέρας, ἀπὸ ὅ,τι πρέπει φορᾶς καὶ βγάξῃ ἢ λάμπα ἐπάνω ἀπὸ τὸ γυαλὶ μεγάλας φλόγαις, μὴ ἀνησυχήσατε. Θὰ κατεβῶν μόναι τους καὶ ἡ λάμπα σας θὰ ἀνάψῃ κανονικᾶ.

Τὰ εἶδη μας εἶνε τελειώτατα, ἐὰν δὲ ἀκολουθήσατε τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας οὐδέποτε δύναται νὰ συμβῇ τὸ παραμικρὸν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἀξιότιμε κύριε,

Ἀποβλέποντες πάντοτε και μόνον εἰς τὴν ἐκ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου πνεύματος ἐκ σταφίδος ἀφέλειαν καὶ ἐπωφελοῦμενοι τῆς καταπληκτικῆς αὐτοῦ διαδόσεως διὰ τὰς χρήσεις φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως, προέβημεν εἰς νέαν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν τῶν διὰ χρήσεις ταύτας εἰδῶν κατὰ 28 οἶο ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐντέλους ἐκλαίψεως τῆς χρήσεως τοῦ οἴνου πνεύματος διὰ τὰς οἰκογενειακάς ἀνάγκας.

Ἐν τῷ κάτωθι τιμοκαταλόγῳ ἔχετε τὰς τιμὰς μὲ τὰς ὁποίας θὰ εὕρητε ἐν τοῖς πρατηρίοις μας τὰ διάφορα εἶδη καὶ παρακαλούμεν ὅπως κρατηρήσῃτε σημειώσιν πρὸς ἐξέλεξιν παντὸς παραπόνου.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΔΩΝ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ :

Ἐν Ἀθήναις. Διαταύρωσις Σταδίου καὶ Κολοκοτρώνη.
Ἐν Πειραιεῖ. Ὁδὸς Παρθεναγωγείου ἀριθμ. 5.

Μηχανισμοὶ συστήματ. Rustiens ἐντάσεως 60 κηρ. Πρ. Δρ. 6.50	»	»	»	40	»	»	5.55
»	»	»	»	30	»	»	4.20
»	»	»	»	15	»	»	1.50
»	»	»	»	60	»	»	6.50
»	»	»	»	40	»	»	5.55
»	»	»	»	60	»	»	5.00
»	»	»	»	40	»	»	4.80
Φωτοβολίδες δια μηχανισμοῦ ἐντάσεως 60	»	»	»	40	»	»	0.45
»	»	»	»	30	»	»	0.40
»	»	»	»	15	»	»	0.35
»	»	»	»	60	»	»	0.25
Ἰαλοσωλήνες	»	»	»	40 καὶ 30 κηρ.	»	»	0.35
»	»	»	»	15	»	»	0.30
Περιλαίματα	»	»	»	»	»	»	0.25
Ἀσφαλιστικὰ γεμιστήρια	»	»	»	»	»	»	0.40
Κοντραβίδες	»	»	»	»	»	»	0.20
Ἐστία (Κουζίνα) συστήματος Brillant	»	»	»	»	»	»	6.70
»	»	»	»	»	»	»	8.80
»	»	»	»	»	»	»	4.50
Καμινέτα Thermoit	»	»	»	»	»	»	3.80
»	»	»	»	»	»	»	2.50
Σκιαδές (Abat-Jours) διὰ μηχανισμοῦ 60 καὶ 40 κηρ.	»	»	»	30 καὶ 15	»	»	1.00
»	»	»	»	60 καὶ 40	»	»	0.80
»	»	»	»	30 καὶ 15	»	»	0.60
Σιδήρα σιδηρώματος Νο 5	»	»	»	»	»	»	6.00
»	»	»	»	»	»	»	6.00
»	»	»	»	»	»	»	5.50
»	»	»	»	»	»	»	4.00
»	»	»	»	»	»	»	5.50
»	»	»	»	»	»	»	7.00
»	»	»	»	»	»	»	6.50
Θερμοσίφωνες μετὰ νεύς	»	»	»	»	»	»	175.00
»	»	»	»	»	»	»	160.00
»	»	»	»	»	»	»	90.00
Λάμπαι Sinumpra ἐντάσεως 90 κηρίων	»	»	»	»	»	»	32.00
»	»	»	»	»	»	»	97.60
»	»	»	»	»	»	»	120.00
»	»	»	»	»	»	»	124.00
»	»	»	»	»	»	»	150.00
»	»	»	»	»	»	»	170.00
»	»	»	»	»	»	»	220.00
Γλόμποι διὰ λάμπας Sinumpra	»	»	»	»	»	»	0.70
»	»	»	»	»	»	»	4.20
»	»	»	»	»	»	»	5.00
»	»	»	»	»	»	»	6.00

Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰδῶν ἐν τοῖς Πρατηρίοις μας ὑπάρχει καὶ πλούσια συλλογὴ λαμπῶν τοῦχοις ἐπιτραπέζιων καὶ κρεμαστῶν τῶν ὁποίων τὰς τιμὰς ἡλαττώσαμεν κατὰ 30 καὶ 40 οἶο.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΩΝ ΔΟΚΩΝ ΠΕΤΡ. ΚΑΙ ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΟΣΜΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Πλατεία Δημαρχείου

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Σταθ. Σιδηρ. Π.Π.Α.

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου Ἀθηνῶν 250. — Πειραιῶς 143.

ΤΙΜΑΙ ΔΑΠΕΙΛΑΞΕΤΟ ΣΥΝΑΦΟΝΙΣΜΟΥ

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ σιδηρῶν δοκῶν, τοιμέντων, πλακῶν Μελιτις, σωλῶνων ἐν γένει, λεκανῶν ἀποχωρητηρίων, τοῦβλων, πλακῶν ἐκ τοιμέντων Μωσαϊκῶν, Θηραϊκῆς γῆς κτλ.

Ἐκτελοῦνται ταχέως παραγγελίαι οἰονόηποτε ποσοῦ σιδηρῶν δοκῶν, Σιδηροδρόμων (Rails) Στηλῶν, Γεφυρῶν, Στεγῶν, χαλυβιδίων θυρῶν (ρολῶν) Σωλῶνων ὑδραγωγῶν 5 καὶ 15 ἀτμοσφαιρῶν καὶ σιμέντων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκουσ καταθέσεις εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἥτοι φρ. καὶ ἰσραβ. στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ἀριστέραν προθεσίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληροῦνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἢ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληροῦνται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ ἀθήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1 1/2 τοῖς 0/10 κατ' ἔτ. διὰ κατ. 6 μηνῶν	»	»	»	»	»
2 » 0/10 » » » 1 ἐτους	»	»	»	»	»
2 1/2 » 0/10 » » » 2 ἐτῶν	»	»	»	»	»
3 » 0/10 » » » 4 ἐτῶν	»	»	»	»	»
4 » 0/10 » » » 5 ἐτῶν	»	»	»	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομασίῃ ἢ ἀνώνυμοι.

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙ' ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ΑΝΕΦΙΚΤΟΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Φ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΩΝ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ

Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 4. [Παρά τὴν Ὁμόνοιαν]

“ΤΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ἑτησίαν: Ἐσῶτερ. δρ. 12 Ἐξῶτ. φρ. χρ. 12
Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α : Ὁδὸς Χαριλάου Τυκοῦνη ἀριθ. 22α.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ Φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἀρθρα καὶ εἰκόνας ἔργων Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1909

Α'. ΚΛΗΡΩΣΙΣ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1909

4 δραχμαὶ ἑκαστον γραμματίων ἰσχύον διὰ τὰς 4 κλήρωσεις.
Μία δραχμὴ ἑκαστον γραμματίων ἰσχύον διὰ μίαν κλήρωσιν.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος ἐξ	100,000	Δραχμῶν
1	Κέρδος ἐξ	25,000	»
1	Κέρδος ἐκ	10,000	»
3	Κέρδη ἐκ	5,000	»
5	Κέρδη ἐκ	1,000	»
411	Κέρδη ἐξ	100	»
578	Κέρδη ἐκ	50	»

1000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 »

Γραμμάτια πωλοῦνται : Εἰς τὰ δημοσία ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίων, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν εἰρησῶρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΗΝ

Ο ΣΑΠΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

εἶνε ἀγνὸς εἶνε λεπτῶς ἀρωματισμένος. μαλακόνει τὴν ἐπιδερμίδα. εἶνε εὐθηνότερος παντὸς ἐφαμιλλῶν του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ—ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Φαρμακεῖον ΒΥΡΙΝΗ καὶ ΥἱΟΥ ὁδὸς Γ' Σιδερίου 12.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ & ΘΕΜ. ΒΑΡΑΓΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΓΙΑΣ

Ἐν Ὁδῷ Ὁμήρου Ἀριθ. 4.

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἐπιπλοποιεῖον θέλει περὶ καὶ τὸν πλέον δὺσπιστον περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς τελειότητος εἰς ἣν ἐφάσεν ἡ ἐργασία τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος. Ἀσφαλῶς ὑπερβάλλει τὰ Ἑυρωπαϊκὰ ἐφ' ἧ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκλεκτῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἔχει ἐπιτύρει. Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὸ Κατάστημα τῶν κ.κ. Ἀθηναίου καὶ Βαράγκη.

Σ. Π. Α. Π.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
(Ἀπὸ 3 Νοεμβρίου)

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.— » Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30 » Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30 » Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20 μ. μ. Ταχέια διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

7.10 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15 » Ταχέια δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην, Πέμπτην Παρασκευήν.
11.35 » Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.45 » Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
3.45 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.— μ. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
12.40 μ. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.

Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας

2.45 μ. μ. Ταχέια ἐκ Πατρῶν (τρὶς ὥς ἄνω).
4.40 » Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 » Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.10 » Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.20 » Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλόπολεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἡ 20ῆ κλήρωσις τοῦ λαχειοφύρου κτηματικῆς δανείου τῶν 20,500,000.

Οἱ κληρωθέντες ἀριθμοὶ εἶνε οἱ ἀκόλουθοι :

740,488	Δραχ.	50,000
62,535	»	3,000
21,213	»	3,000
104,525	»	3,000
185,191	»	3,000
162,017	»	3,000
109,661	»	1,000
171,812	»	1,000
132,207	»	1,000
169,311	»	1,000
178,133	»	1,000
191,241	»	1,000
60,147	»	1,000
134,802	»	1,000
29,189	»	1,000
78,483	»	1,000

Τὰ κερδηθέντα ποσὰ πληροῦνται τὴν 30ῆν Ἰουλίου ἐ. ἐ. εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΤΟ "ΕΜΠΟΡΙΟΝ,"

ΝΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Πρός διάδοσιν τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπιστήμης
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις

ὑπο Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, συγγραφέως τῆς
«Ἐγκυκλοπαίδειας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως».

Ἔτος Α' ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου

Γραφεῖα: Ὀδὸς Σωτείρας 18.

Ἐν Πειραιεῖ (Μέγαρον Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμηλητηρίου Πειραιῶς).

Ἀνημοτεύει: Μελέτης Ἐμπορικῆς, Οἰκονομολογικῆς, Δογματικῆς, Παιδαγωγικῆς, Γεωγραφικῆς, Ἱστορικῆς, Τραπεζικῆς, Χρηματιστικῆς, Βιομηχανικῆς, Διαγωνισμούς, κλπ.

Συνδρομῆ: Ἐτησίᾳ δρ. 5 Προπληρωτέα
Ἐξωτερ. φρ. 5

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλὰς δὲ σώζετε καὶ τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. **ΙΓΓΛΕΣΗΝ** τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σκευασαὶ **Ἐλαξήρια**, **Ὀδοντόκοκκός** καὶ **Ἀδαμαντίνη** εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ **Ἐλαξήριου** παύει ἡ ὀδονταλγία καὶ ἡ **νευραλγία**. Εἶναι σκευασαὶ ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικῆς.

Πωλεῖται παρὰ τῆς ἰδίᾳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πειραμαμένος καθηγητῆς τῆς Ἰταλικῆς, γνορίζων καὶ τὴν Γαλλικὴν ἀναλαμβάνει παραδόσεις καὶ μεταφράσεις. Ἀπευθυντέον ὁδ. Σόλωνος 58.

ΙΔΟΥ Η ΤΕΧΝΗ

Τὸ μόνον συστηματικὸν τροχεῖον τοῦ κ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΚΕΠΕΤΖΗ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 44

Εἰς τὸ ἀνωτέρω συστηματικὸν Τροχεῖον τοῦ ἀρίστου καὶ μοναδικοῦ τεχνίτου κ. Κωνστ. Κεπετζῆ τροχίζονται ἀπαντα τὰ κοπτερά καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Πωλοῦνται ξυράφια καὶ ψαλλίδια.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ ΣΟΥΚΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1880

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΤΟΑ ΡΑΖΗ

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων καὶ ἐν γένει χρηματιστικῆς ἐντολάς.

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας λαχειοφύλων ἠμολογιῶν παντὸς Κράτους.

Παρέχει δάνεια, ἐπὶ ἐνεχύρω χρεωγράφων καὶ λαχειοφύλων ἠμολογιῶν.

Προεξοφλεῖ, τὰς κληρωθείσας ἠμολογίας διὰ λαχῶν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον.

Προεξοφλεῖ τοκομερίδια ἠμολογιῶν.

Ἀσφαλίζει λαχειοφύρους ἠμολογίας κατὰ τῆς κληρώσεως τοῦ ἄρτιου.

Παρέχει ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν λαχειοφύρων ἠμολογιῶν παντὸς Κράτους.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἰδρυμα ἀνωτέρας τεχνικῆς ἐκπαίδευσως

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεῖα Κάνιγγος

ΣΧΟΛΑΙ

Ἀνωτέρα Ἐμπορικῆ.—Βιομηχανικῆ.
Γεωργικῆ.—Μηχανουργικῆ.

Τὰ μαθήματα ἤρξαντο τῆ

15 Σεπτεμβρίου ἀκριβῶς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΑΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΝΤΙ Τῷ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

Ν. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΓΙΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Τὸ ραφεῖον τοῦτο χαρακτηρίζεται, ἄκρα προσοχῆ καὶ ἀπαράμιλλος κομψότης, ἐξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεία τῶν Ἀθηνῶν, τιμαὶ λογικαὶ προθυμία καὶ πολλὴ εὐσυνειδησία ἐξ οὗ καὶ ἡ κατάρκτης ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν.

ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ ΑΡΚΕΙ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΥΤΕΡ

ΣΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 62. — ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 62

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

ΟΛΟΙ

Δικαίως θεωροῦνται τὰ ἐν τῷ καταστήματι **ΜΟΥΤΕΡ** κατασκευαζόμενα ὑποδήματα ὡς τὰ **τελειότερα Ἑλληνικὰ ὑποδήματα** ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὰ **οικονομικώτερα** ἀναλόγως τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῶν ποιότητος.

ΑΠΟ 22—25 δρ.

Ἐχετε ἐπὶ παραγγελίᾳ πρώτης τάξεως ὑποδήματα.

Τὰ ἐτοιμα ἀπὸ

18—20 Δραχ.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000

δηρημένον εἰς 80.000 μετοχὰς πρὸς φρ. χρ. 250 ἑκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἰωάννης Εὐταξίας (Ἐπιμελητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος)

ΜΕΛΗ: Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. Ἡλιόπουλος, Ν. Μισογλῆς, Ε. Bowron, Ε. D' Erlanger, Δ. Ζαρίφης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ἡλιόπουλος Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Γαλανόπουλος Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Εἰς ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ἐποκαστήματα καὶ Πρακτορεῖα: Εἰς Πάτρως, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μελιγαλᾶ, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώνην, Φιλιατρά, Μάραθον, Λεσχινά, Ἀγυλινίτσα, Κριεκούκι, Ζαχάρων, Ξυλόκαστρον καὶ Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος.
Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρω σταφιδοκάκρου ἀποταμιευμένου εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς μέχρι τῶν 4/5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρω τῶν 6 ο/ο ἐτησίως.

Ἀγορὰ προσφερομένου αὐτῆς σταφιδοκάκρου εἰς τὰς ὁρισμένας ἐν τῇ συμβάσει τιμὰς, πρὸς ἐξασφάλισον τοῦ κατατάτου ὅλου τιμῆς.

Διαφήμισις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς πρὸς ἐπαύθησιν τῆς σημερινῆς καταναλώσεώς του κτλ. κτλ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΑΣ

ΔΡ. 50,000,000

Τὸ καφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γέει ἀνήρχοντο τὸν Αὐγούστου 1906 εἰς δραχ. **260,000,000**

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Κωνσταντινῶν (ἐν Γαλατῶν καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμυρνῇ, Πειραιεῖ. Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαροτούμ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ „ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗ“

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἔργασίαν, ἥτοι: Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον $4 \frac{1}{2}$ ἑτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ζήτησιν παρέχουσα πάσας τὰς ευκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμματίαια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας	εἰς πρῶτην ζήτησιν	3 0)0
»	»	»
»	μετὰ ἕξ μῆνας	3 1)2 0)0
»	»	»
»	μετὰ ἓν ἔτος	4 0)0
»	»	»
»	μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπίκεινα	5 0)0

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἰς ἀποδοτέαι εἰς τὸ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (cheque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται καὶ τὴν εἰσπραξίν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἶδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ δικημερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων δικστάσεων ὑπὸ ὄρουσιν λίαν εὐνοϊκοῦς διὰ τὸ κοινόν.
Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἐταιρία τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς εἰδοποιεῖ, δι' ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἔ. ἔ. κανονίζονται τὰ δρομολογία τῆς ὡς ἑξῆς:

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισίαν π. μ. 6, 7, 8, 10, 12, μ. μ. 2, 3, 4, 6, 8, 10.

Ἐκ Κηφισίας δι' Ἀθήνας π. μ. 7.10', 8.10', 9.10', 11.10', μ. μ. 1.20', 3.10', 4.15', 5.10', 7.10', 9.10', 11.10'.

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισίαν 11. π. μ. 3.30' μ. μ.

Ἐκ Κηφισίας δι' Ἀθήνας 2.10' μ. μ. 6.10 μ. μ.
Πρὸς δὲ ὅτι θὰ κυκλοφοροῦν ἀμαξοστοιχία μετὰ λαϊκὰς τιμὰς κατὰ πᾶσαν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον,

Τὰς δὲ Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς θὰ κυκλοφορῶσι μό-

νον δύο ἀμαξοστοιχίαι μετὰ τιμὰς λαϊκὰς, ἥτοι ἐκ Κηφισίας δι' Ἀθήνας μετὰ τὴν ἀναχωροῦσαν 7.10' π. μ. καὶ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισίαν μετὰ τὴν ἀναχωροῦσαν 2 μ. μ. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν λαϊκῶν ἀμαξοστοιχιῶν θὰ ἐκδίδονται καὶ εἰσιτήρια μεταβάσεως μόνον μετὰ τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς τῶν μετ' ἐπιστροφῆς λαϊκῶν.

Ἐπίσης ἡ τιμὴ τῶν εἰσιτηρίων μεταξὺ Ἀμαρουσίου-Κηφισίας ἐκἀνοίθη ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ Θεσσεως λεπ. 15, Γης Θεσσεως λεπ. 10.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Λαύριον 8.45' π. μ. 3.50' μ. μ.

Ἐκ Λαυρίου δι' Ἀθήνας 7.10' π. μ. 4.15' μ. μ.

Ἐπίσης θὰ κυκλοφορῶσιν ἀμαξοστοιχίαι μετὰ λαϊκὰς τιμὰς ἐπὶ τῆς γραμμῆς Λαυρίου κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῶν λαϊκῶν θὰ ἐκδίδονται εἰσιτήρια μεταβάσεως μόνον μετὰ τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς τῶν μετ' ἐπιστροφῆς λαϊκῶν.